

யாழ் / மிருசுவில் ப.ம.கு திட்டம்
கூர்க்காயர்ம்

ஸ்ரீ ஞானதுர்க்கை அம்பாள்
மஹா சும்பாபிஷேகம்

25-03-2005

ஸ்ரீ ஞானசூரிகை அர்பாள்

சிவசத்தி துணை

மீருசவில் - தூர்க்காபுரம்
அருள்மிகு
ஞானதூர்க்கை ஆலய
சூம்பாபீஷ்டிக மஸர்
2005

“நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம்”

(பிரதம பொறுப்பாளர்)

அருட்கவியரசு, கலாநிதி. சீ . விநாசீத்தம்பி அவர்கள்
வழங்கியது.

அம்பிகை எம்மை ஆசீர்வதிக்கின்றாள்.

பல வளங்களும் நிறைந்த சிறப்புடையது மிருசுவிற்பதி இப்பகுதியில் மகளிர் குடியிருப்பின் நடுவே தூர்க்காபுரியில் தான்தோன்றி நாயகியாய்த் தூர்க்கையம்பிகை திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்றாள்.

கோயில் உண்டாக்கும் கருமம் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தின் திருவுளப்படியே நிகழ்வது.

இங்கே எழுந்தளரிய இறைவி சொப்பனக்காட்சி தந்து பிரசன்னக்காட்சி தந்து திருவாய்மலர்ந்து அருள் வாக்குத் தந்து சிறந்த கோயில் கொண்டருளி எம்மைக் காப்பதற்காக எம்மை ஆசீர்வதிப்பதற்காக் கும்பாபிஷேகமேற்றுப் பிரகாசிக்கின்றாள். அம்பிகையின் அருளும் அடியாரின் அன்பும் தொண்டும் சேர்ந்து பிரகாசிக்கக்காண்கின்றோம். இந்தப்பிரகாசம் சக்திப்பிரகாசம் இதனால் மக்களும் நாடும் சகல சித்திகளும் பெற்று வாழ்வார்கள் என்னும் ஒளிமயமான கற்பகமாய் நிலைக்கும் இத்தகைய ஆலயத் தொண்டர்களின் பணியும் அன்பும் நிலைபெற்று வாழையடி வாழையாகத் திகழ எல்லாம் வல்ல எம்பிராட்டியின் ஆசீர்வாதத்தை வேண்டி மனங்கசிந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

நாகேஸ்வரம்,
அளவேட்டி.

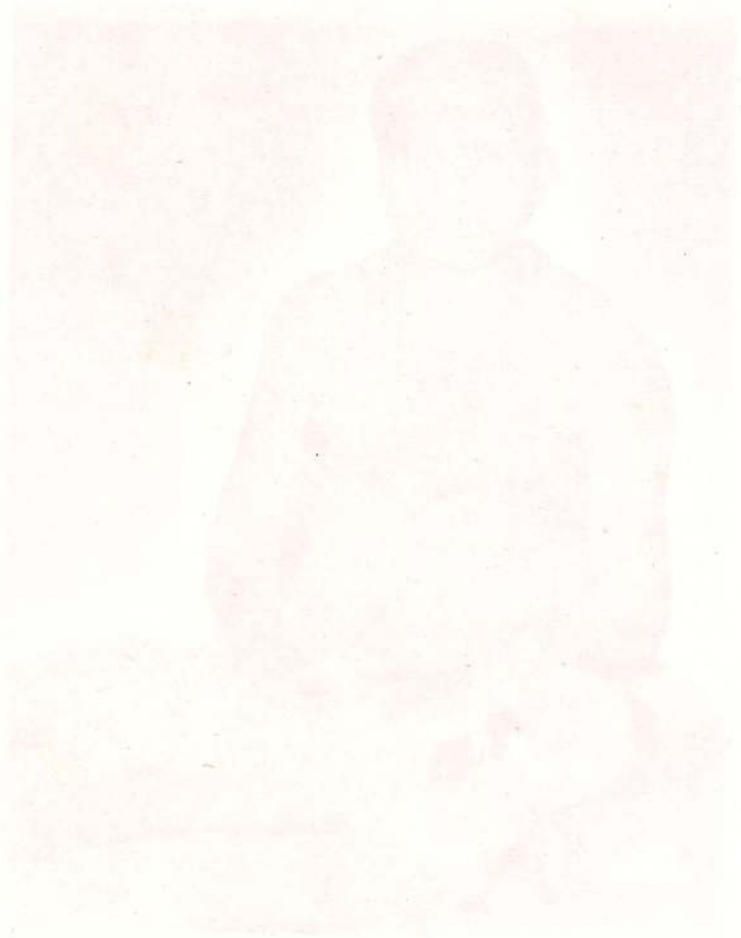
அடியவன்
சீ.வினாசீத்தம்பி.

அருட்கவியரசு, கலாநிதி
சீ.வினாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்கள்

யாழ்/மிருசுவில் ப.ம.கு.திட்டம் துர்க்காபுரம் ஸ்ரீ ஞான துர்க்கை
மீது திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருப்பதிகம், திருப்பொன்னூஞ்சல்
ஆகியவை அருட்கவியரசின் சிந்தனையில் சிந்தியவை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூய்மை ஆய்வு அமைதி ஆய்வு குழுவின் மூலம்

சிவசக்தி துணை

முதலாவது மகா கும்பாபிஷேக பிரதம

சிவாச்சாரியார்

உயர் பீடம் - சிவஸ்ரீ - குமார - ஸ்ரீ காந்தக்குருக்கள்

அவர்களின்

ஆசியுரை

மிருசுவில் படித்த மகளிர் குடியேற்றத் திட்டத்தில் அருள்வாக்களித்து மக்களின் பிணி தீர்க்கும் தூர்க்கையம்மன் திருவருளால் அவ்விடத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற கோயில் 02.07.1990 திங்கட்கிழமை சுவாதி நட்சத்திரத்தில் அம்பிகைக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதற்கு அருட்கவியரசு சீ. விநாசித்தம்பி அவர்களின் ஆசியும், தர்மகத்தா திரு. சி. நவரத்தினம் அவர்களின் அயராது உழைப்புமே காரணமென்றால் மிகையாகாது. கும்பாபிஷேகத் தினத்திற்கு 21 நாள் முன்பே சொப்பனத்தில் தன்னுடைய கும்பாபிஷேக கட்டமைகளை என்னிடம் பொறுப்பித்து ஆசிரி வதித்த ஞானதூர்க்காதேவியின் விருப்பிற்கேற்ப செய்து முடிக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்றதையிட்டு அம்பிகையை நினைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றேன். தேவியின் திருவுருவம் அடியவர்கள் சிந்தையில் நன்றாகப் படிந்துள்ள சிற்பவேலைகள் யாவும் சிறப்பாகவே உள்ளன. மிருசுவில் வாழ் மக்கள் எல்லோரும் தெய்வீக தரிசனத்தைக் காணும் பேறு பெற்றார்கள்.

எல்லோரும் சகலநலமும் பெற வாழ்த்துவதோடு கும்பாபிஷேகத்தை என்றும் நினைவு கூரச்செய்யும் தூர்க்கை அம்பிகையின் பாதக்கமலங்களுக்கு ஓர் சிறுமலராக மலரும் இக்கும்பாபிஷேக மலர் எல்லா அடியவர்கள் மனதிலும் தேவியின் அருட்பிரசாதாகமாக விளங்கி அனைவரையும் வாழவைக்க வேண்டும் என தூர்க்கையம்பிகையின் திருவடிக்கமலங்களை வணங்கி ஆசி நல்குகின்றேன்.

சங்கத்தானை,
சாவகச்சேரி.

குமார - ஸ்ரீ காந்தக் குருக்கள்

நல்லை தீஞ்ஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வரின் அருள் ஒசீச் செய்தி

அம்பிகை அடியவர்களுக்கு, படித்த மகளிர் குடியேற்ற திட்ட பிரதேசத்தில் தூர்கா புரத்தில் எழந்தருளி இருந்து அருள் ஆட்சி புரியும் ஞானதூர்க்கை அம்பாளின் மகா கும்பாபிஷேகம் என்னும் பெரும் சாந்தி நடை பெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். அண்ட சராசரங்களிற்கும் தயாக விளங்கும் அன்னை, இவ் ஆலயத்தில் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் பொருட்டு தூர்க்கை அம்மனாக எழந்தருளியுள்ளார். பல மனச்சுமைகளுடன் வருகின்ற மக்களினுடைய கவலைகளை நீக்கி அருள் சொரியும் நிலையில் விளங்கும் ஆலயம் படித்த மகளிர் குடியேற்ற திட்ட பிரதேசத்து மக்களின் ஆன்மீக வாழ்வுக்காக பணியாற்றுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. 12ஆண்டுகளிற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் கும்பாபிஷேகம் இவ் ஆலயத்தில் நடைபெறுவது ஆலயத்திற்கும், ஊருக்கும், மக்களிற்கும், புனிதத்தை ஏற்படுத்தும். இவ் நிகழ்ச்சியை நிதர்சனம் ஆக்கும் பொருட்டு மலர் வெளியிடுவது மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. இவ் கும்பாபிஷேகத்தை அனைவரும் தரிசித்து அம்பிகையின் அருள் பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வோம் ஆக.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு
(ஸ்ரீலக்ஷ்மி எஸ்வாமிகள்)

“வேதாகம சோதிடபூஷணம்”, “சிவாச்சாரிய திலகம்”

சிவஸ்ரீ சி . சிதம்பரநாதக்குருக்கள்

அவர்களின்

ஆசியுரை

ஆத்தாளை யெங்க ளபிராம வல்லிலை யண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைப் புவியடங்கக்
காத்தாளை யங்குச பாசாங் குசமுங் கரும்பும் மங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியத் தொழுவார்க் கொருதீந் கில்லையே,

எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனோடு மலரின் கண்
மணம்போல வீற்றிருந்து தம்மை வழிபாடுபவர்களுக்கு எல்லாம்
நல்வழி காட்டி பேரனந்தத்தை வழங்குவது சக்தியேயாகும்.
கருணைக்கடலாகிய அருட்சக்தி பற்பல இடங்களில் பல்வேறு
நாமங் கொண்டு எழுந்தருளி மக்களின் துயர் துடைக்கிறாள். இதில்
அசுரர்களை அழித்து தேவர்கட்கெல்லாம் அருள் பாலித்த சக்தியின்
திருவடிவமே தூர்க்கையாகும்.

ஓவ்வொருவரும் தாம் தாம் வாழும் கிராமங்களில் உள்ள
ஆலயத்தைப் பேணிக் காப்பது முக்கிய கடமையாகும். ஆலயம்
சிறந்தால்தான் கிராமம் சிறக்கும். மக்கள் வாழ்வு வளம் பெறும்
இந்த ரீதியில் மிருசுவில் பதியில் மகளிர் குடியிருப்பின் நடுவே
தான்தோன்றியாக எழுந்தருளி இருக்கும் தூர்க்காதேவியின் ஆலயம்
புதுப்பிக்கப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி இன்று மண்டல
பூர்த்தியைத் தரிசிக்கும் வகையில் வளர்ந்திருப்பதென்றால் அதற்குக்
காரணம் அம்பிகையின் திருவருளும் கிராம மக்களின் அன்புத்
தொண்டுமேயாகும்.

இந்த ஆலயம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து
பிரகாசித்து அகிலமெங்கும் திருவருள் சொரிந்து எல்லா மக்களும்
நல்வாழ்வு வாழ நாடு சபீட்சமடைய எல்லாம் வல்ல அம்பிகையின்
திருவருளை வாழ்த்தி ஆசி வழங்குகின்றோம்.

சி. சிதம்பரநாதக்குருக்கள்.

திருக் கண்ணி திருமலையம்
மட்டையில்

நூன் தர்க்கை அம்மன் ஆய்வு சூப்பாடுவக மன்ற

மருதங்குளம் மாக கணபதி தேவஸ்தானம்
எழதுமட்டுவாழ், வடக்கு மருதங்குளம்.

05.01.2005.

அருளுரை

தன்னிலமை மன்னுயிர்கள் சாரத்
தருஞ் சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்

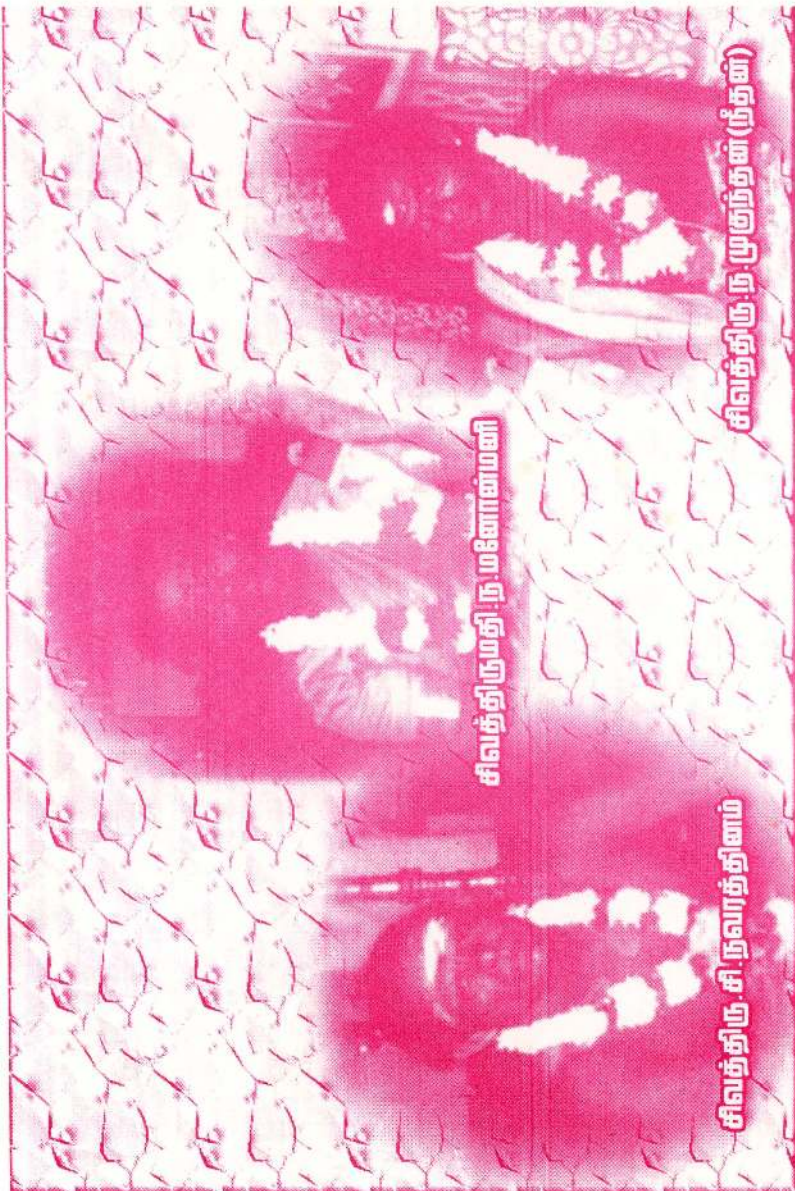
-திருவருட்பயன்-

ஈழவளநாட்டின் வடபால் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் எழில்
கொஞ்சம் இயற்கை அன்னையின் அரவணைப்பில் வாழும்
எழதுமட்டுவாழ் கிராமத்தின் மத்தியில் சைவ மணம் கமழும் படித்த
மகளிர் திட்டத்தில் தூர்க்காபுரம் என எல்லோரும் மகிழ்ந்து
உரைக்கும் வண்ணம் அருளாட்சி செய்து வரும் தூர்க்கை அம்மன்
ஆலயம் புனருத்தாரணப் பணிகள் பூர்த்தியாகி எதிர்வரும்
தாரணவருடம் பங்குனித் திங்கட் கிழமை “25ஆம் நாள்” குடமுழுக்கு
நிகழ் திருவருள் கூடியுள்ளதால் அன்றைய தினம் நிகளும் இம்
மங்களகரமான கைங்காரியம் சர்வவிக்கினங்களிற்கு அதிபதியாகிய
விநாயகரின் திருவருளினால் இடையூறுகள் களையப்பட்டு இனிதே
நிறைவேற வேண்டிக் கொள்வதுடன் அம்பிகையின் அருளாட்சி
ஈழவளநாட்டில் எங்கும் செறிந்து நாட்டில் நோய் துன்பம் நீங்கி
எங்கும் இன்பம் பெருக அம்பிகையின் பாதார விந்தங்களை
வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

தர்மகத்தாசபை
மருதங்குளம்.

சிவத்திருமதி. ந. மனோன்மணி

சிவத்திரு. சி. நவரத்தினம்

சிவத்திரு. ந. முகுந்தன் (நீதன்)

**“சக்தி இன்றேல் சீவமுயில்லை,
சக்தியின் அருளாட்சிக்கோர் எல்லையேது”**

ஜீவாத்மாக்களை உய்விக்கும் பொருட்டு அன்னையானவள் பல்வேறு வடிவங்களில் காட்சி கொடுத்தருள்கின்றாள். அவள் ஸ்ரீஞானதுர்க்கையாக படித்த மகளிர் திட்டம் மிருசுவிலில் வீற்றிருந்து அருளாட்சி புரிகின்றாள். தூர்க்கா புரம் அன்னையின் திருவருளைப் பெற்றும்பும் பொருட்டு அவள் ஆலயத்தில் அலைமோதும் பக்த அடியார்களின் திருக்கூட்டத்திற்கோர் எல்லையில்லை. அம்பாளின் வருடாந்த உற்சவத்தின் ஒன்பதாம் நாள் நிகழ்வில் அன்னையானவள் வாள் மேல் நின்று ஆலய உலாவந்து அருள்புரியும் மாட்சியை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. அன்னையின் அற்புதத்திற்கோர் எல்லையேது! அன்னையின் ஆலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு மகாகும்பாபிடேகப் பெருவிழா 2005 பங்குனி மாதம் 25ஆம் திகதி நடைபெறவிருக்கின்றது. அன்றைய விழாவில் கலந்துகொள்பவர்களுக்கும் ஏனைய மெய்யடியார்கட்கும் அன்னையின் பேரருளாட்சி கிடைத்திடவேண்டுமென அம்பாளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

செல்லமுத்து, ஸ்ரீநிவாசன்,
பிரதேச செயலர்
தென்மராட்சி,
சாவகச்சேரி.

சிவமயம்
நோய் தீர்த்த அன்னை

“தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மமை தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம் தரும் நல்ல எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் புங்குமுலாள் ஞானதுர்க்கையே!

எனவே பட்டர் பாடல் என்னெஞ்சில் மாறி ஒலிக்கிறது.

தீரா நோய் தீர்த்தருள்கின்றாள், நம்பினோருக்கு அருள்
புரிகின்றாள். நினைத்தனை எல்லாம் நம்பினோற்கு அருள் புரிகின்றாள்.
தங்கள் இன்னல்கள் யாவும் நீங்கிட வேண்டிய படி மெய்யன்பருக்கு
அருள் புரிகின்றாள் அன்னை ஞானதுர்க்காதேவி!

எனது நோயை மாற்ற சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டிய நிலை.
நான் தாயை நம்பி வந்தேன். மாற்றித்தருகிறேன் சத்திரசிகிச்சை
செய்ய வேண்டாம் என்றாள் தாய். நான் நம்பிக்கையுடன் இருந்து
ஐந்து வருட காலத்தில் தாயின் கடாச்சம் பெற்றேன், சுகம் பெற்றேன்.

“நம்பினோர் கெடுவதில்லை” - நம்பிக்கை வைத்தால் தாய் அருள்
புரிவாள் - என்பது திண்ணம்.

அன்பும் அருளும் இரக்கமும் ஒங்குக
இன்பமும் மகிழ்வும் எங்கும் தங்குக!

ச.சரவணமுத்து
சரசையூர்
தென்மராட்சி.

அம்பிகையைச் சரணடைந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம், தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை, தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமுமில்லை, தாய்த் தெய்வத்திற்கு வழிபாடு உண்டு. ஆதிசங்கரர் தாய்தெய்வத்திற்கு வழிபாடு செய்யச் சொல்லுகிறார். அருள் அது சக்தியாகும். ஆற்றலே சக்தி, இயற்கையே சக்தி. அன்னையின் அருள் இல்லை என்றால் என்ன செய்ய முடியும். உனக்கு சக்தி இருந்தால் இதை நகர்த்தி வை என்கிறோம் சக்தி இன்றி எதுவும் இல்லை என்பதை இதன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

படைப்பவள் அவளே, காப்பவள் அவளே, அழிப்பவள் அவளே சக்தி. அப்படியான சக்தி அன்பர்களுக்கு நல்லன எல்லாம் தருவாள். அன்பில்லாதவரையும் தன் வசமாக்கி தனது திருவடித்தாமரையின் கீழ் இழுத்து விடுவாள்.

அடியவர்களுக்கு அருள் வெள்ளத்தை அளிக்கும் அன்னை பல வளங்களும் நிறைந்த மிருசுவில் படித்த மகளிர் திட்டத்தில் தான் தோன்றீஸ் வரியாய் இருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். சிறுகுடிசை ஆலயமாக அமைக்கப் பெற்ற ஞானதுர்க்கை ஆலயம் காலத்திற்கு காலம் செய்யப்பட்டு வந்த திருப்பணி வேலைகளால் சிறந்த ஒரு ஆலயமாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டு புனராவர்த்தன கும்பாபிடேகம் நிகழ்த்துவதற்குத் திருவருள் கூடியுள்ளது. இக்குடமுழுக்கு விழா, மிருசுவில் வாழ் சைவப் பெருமக்களுக்கு மட்டுமன்றி அனைத்துலகச் சைவப் பெருமக்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

ஆலயம் எழுச்சி பெறும் போது இறைபக்தி ஓங்குகின்றது. இதன் மூலம் அம்பிகையே எழுந்தருளி அடியவர்களை ஆட்கொள்ளும் ஆன்மீக உணர்வுநிலை தோன்றுகின்றது. இன்றைய அமைதியான சூழ்நிலையில் நிகழும் ஞானதூர்க்கையின் குடமுழுக்கு பெருவிழா சிறப்பான ஒரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கும்.

அன்னை தூர்க்கா பரமேஸ்வரியே உன் அடியவர்களுக்குப் பதினாறு பேறும் தந்து சுகனாந்த வாழ்வளிப்பாய், கலையாத கல்வி, குறையாத வயது, தொலையாத நிதியம், துன்பமில்லா வாழ்வு, துய்ய உன் பாதத்தில் அன்பு இவற்றை தந்தால் எமக்கு எந்த விதமான குறையும்லை. ஆகவே அம்பிகையை சரணடைந்தால் அதிக வரம் பெறலாம். சரண் அடைவோம், வரம் பெறுவோம்.

அம்பிகைக்கு 25.03.2005ல் நடைபெற இருக்கின்ற கும்பாபிடேகத்தையும் அதனைத் தொடர்ந்து நிகழவிருக்கின்ற மண்டலாபிடேக நிகழ்வுகளையும் தரிசித்து எல்லாம் வல்ல தூர்க்கா தேவியின் அருளைப் பெற்று உய்வோமாக.

சங்கத்தானை
சாவகச்சேரி.

திருமதி. ப. தியாகராசா.
ஆசிரியர்.

இந்நூ சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சின் உதவியுடன் பணியாளர் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சீவ. மகாலிங்கம் வீடுக்கும்

வாழ்த்துச் செய்தி

அம்பிகையைச் சரணடைந்தால் அதிக வரம் பெறலாம் -

அண்ட சராசரம் அனைத்தையும் அகிலாண்டேஸ்வரியாக இருந்து அம்பிகை ஆட்சி புரிகின்றாள். கருணையே வடிவமான அம்பிகையைத் “தயைப் பிரகாஜினி” என வேதங்கள் கூறுகின்றன. தாய்த் தெய்வமாக இருக்கின்ற அம்பிகை தன்னை நாடி வரும் பக்தர்களின் துன்ப துயரங்கள் அனைத்தையும் போக்கியருளுகின்றாள். இந்துக்கள் தாங்கள் வாழும் இடமெல்லாம் அம்பிகைக்கு கோயில் கட்டி வழிபடுகிறார்கள். மிருகவில் படித்த மகளிர் குடியேற்றத் திட்டம் அமைந்துள்ள பிரதேசத்திலிருந்து அருளாட்சி புரியும் அம்பிகையின் கோயிலைப் புனர் நிர்மாணம் செய்து அடியார்கள் பெரும் சாந்தி வைபவம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மகா சூம்பாவிலேகத்தினால் அம்பிகையின் அருள் வீச்சு அதிகரித்ததும் ஆலயச் சூழலில் உள்ள மக்களின் வாழ்வில் ஒளி வீசும்.

அம்பிகையைத் தியானிப்பவன் அம்பிகை சொருபமாக மாறுவான் என்பதை “தியானத் யாத்துரு தேய ரூபா” என லலிதா சகஸ்ர நாமம் குறிப்பிடுகின்றது. அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதி மிகச் சிறந்த சக்தி தோத்திரமாக அடியார்களால் போற்றப்படுகிறது. “சர்வம் சக்தி மயம்” என்று அனைத்தையும் அம்பிகையின் சொருபமாகவே அபிராமிப்பட்டர் கண்டார். அம்பிகையை வழிபடுகிறவர்களுக்கு சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு அமையும் என்றார். பொருள், கல்வி, தளர்வறியா மனம், தெய்வ வடிவு, என்றார்.

பொருள், கல்வி, தளர்வறியா மனம், தெய்வ வடிவு, உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத உறவு, வாழ்வில் உயர்வு ஆகிய சகல பேறுகளும் அம்பிகையின் அடியவர்களுக்கு கிட்டும்

ஞான துர்க்கை அம்மன் ஆயை சூழ்பாடிவேக மலர்
என்பதை “தனம் தரும் கல்வி தரும்” என்ற பாடலின் ஊடாக
விளக்குகின்றார்.

ஆடு, மாடு மேய்க்கும் இடையனாக இருந்த காளிதாசன் அம்பிகையின் திருவருளினால் மகாகவி காளிதாசனாக மாறினான். துட்சணேஸ்வரத்து அம்பிகையின் அருளைப் பெற்றதினால் இராமகிஷ்ண பரமஹம்சர் உலகம் போற்றும் மகா ஞானியாக உயர்ந்தார். வீரத்துறவி சுவாமி விவேகானந்தரின் தெய்வீக எழுச்சிக்கு அம்பிகையின் திருவருளே உந்து சக்தியாக அமைந்திருந்தது. சிறந்த தவ ஒழுக்கமும் கவிதா சக்தியும் வாழ்க்கப் பெற்ற குமரகுருபர சுவாமிகள் அங்கயற்கண்ணியின் திருவருள் அகத்திலே நின்று வழி நடாத்த மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழைப் பாடியருளினார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞன் மகாகவி பாரதியாரும் சக்தி உபாசகராகவே இருந்தார்.

அம்பிகையைத் தியானிப்பவன் அம்பிகை சொகுபமாக மாறுவான் என்பதை “தியானத் யாத்துரு தேய ரூபா” என லலிதா சகஸ்ர நாமம் குறிப்பிடுகின்றது. அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதி மிகச் சிறந்த சக்தி தோத்திரமாக அடியார்களால் போற்றப்படுகிறது. “சர்வம் சக்தி மயம்” என்று அனைத்தையும் அம்பிகையின் சொகுபமாகவே அபிராமிப்பட்டர் கண்டார். அம்பிகையை வழிபடுகிறவர்களுக்கு சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு அமையும் என்றார். பொருள், கல்வி, தளர்வறியா மனம், தெய்வ வடிவு, உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத உறவு, வாழ்வில் உயர்வு ஆகிய சகல பேறுகளும் அம்பிகையின் அடியவர்களுக்கு கிட்டும் என்பதை “தனம் தரும் கல்வி தரும்” என்ற பாடலின் ஊடாக விளக்குகின்றார்.

ஆடு, மாடு மேய்க்கும் இடையனாக இருந்த காளிதாசன் அம்பிகையின் திருவருளினால் மகாகவி காளிதாசனாக மாறினான். துட்சணேஸ்வரத்து அம்பிகையின் அருளைப் பெற்றதினால்

நான தூக்கை அம்மன் ஆயை சூம்பாடுகை மனா

இராமகிஷ்ண பரமஹம்சர் உலகம் போற்றும் மகா ஞானியாக உயர்ந்தார். வீரத்துறவி சுவாமி விவேகானந்தரின் தெய்வீக எழுச்சிக்கு அம்பிகையின் திருவருளே உந்து சக்தியாக அமைந்திருந்தது. சிறந்த தவ ஓழுக்கமும் கவிதா சக்தியும் வாய்க்கப் பெற்ற குமரகுருபர சுவாமிகள் அங்கயற்கண்ணியின் திருவருள் அகத்திலே நின்று வழி நடாத்த மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தரிழைப் பாடியருளினார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞன் மகாகவி பாரதியாரும் சக்தி உபாசகராகவே இருந்தார்.

அம்பிகையை வழிபடும் அடியவர்கள் என்றும் தாழ்ந்ததில்லை. அன்னை பராசக்தியின் அருட் பார்வைக்கு உட்பட்டு விட்டால் உலகியல் வாழ்க்கையில் கிடைக்க வேண்டிய சகல பேறுகளும் கிட்டும். இவ் வோக வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவதோடு சிவஞான முத்தியும் பரகதியும் கிடைப்பதற்கும் அம்பிகை துணை புரிவாள். “தாயே ஈஸ்வரி சரணம் அம்மா “ என்று அடியார்கள் அனைவரும் அம்பிகையின் பாதக் கமலங்களைப் பற்றி வணங்கி அன்னையின் திருவருளைப் பெறுவோமாக!

சோபனங்கூறி வாழ்த்தாயம்மா

(சிவன் கழல் சேர்ந்த - ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்கள்)

அம்மா தாயே துர்க்கையம்மா!
 அகிலாண்டேஸ்வரி நீயே அம்மா!
 இம்மாநிலத்தின் சக்தி அம்மா!
 இன்பத்தின் இருப்பிடம் நீயே அம்மா!

துர்க்கா புரியில் உறைவா யம்மா!
 துன்பம் எல்லாம் தீர்ப்பா யம்மா!
 அர்சனை எல்லாம் செய்தே னம்மா!
 அருளைப் பொழிந்து அருள்வா யம்மா!

ஏழை எழியாரைக் காப்பா யம்மா!
 எங்கும் நிறைந்தே இருப்பா யம்மா!
 கூழை விரும்பிக் குடிப்பா யம்மா!
 குற்றங் குறைகளைப் பொறுப்பா யம்மா!

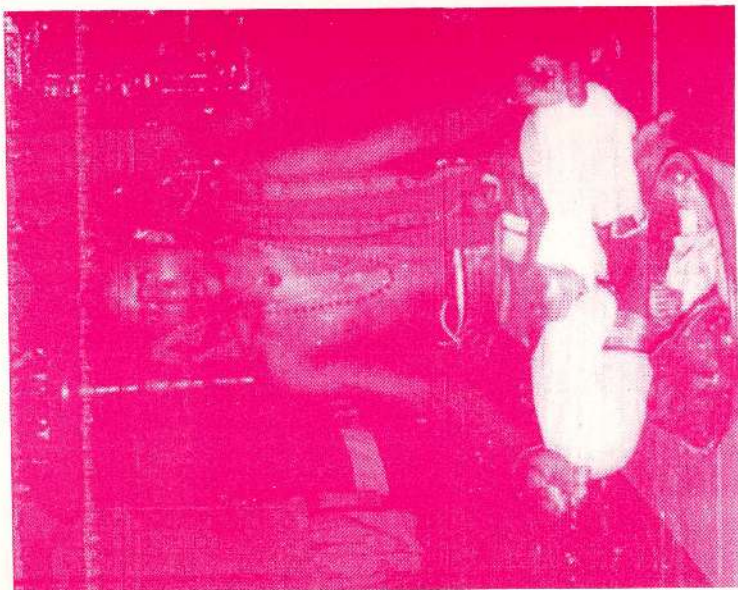
வீரத்தின் இருப்பிடம் நீயே அம்மா!
 விடுதலை தருவதும் நீயே அம்மா!
 பாரம் உனக்கே தந்தேன் அம்மா!
 பண்ணொடு பாட வைப்பாய் அம்மா!

செல்வத்தின் இருப்பிடம் நீயே அம்மா!
 சிறியேன் சிறுபிழை பொறுப்பாய் அம்மா!
 கல்வியின் இருப்பிடம் நீயே அம்மா!
 கருணைக் கடலும் நீயே அம்மா!

ஆதி பராசக்தி நீயே அம்மா!
 அற்புதத் தெய்வமும் நீயே அம்மா!
 சோதி சொருபியும் நீயே அம்மா!
 சோபனங் கூறி வாழ்த்தாய் அம்மா!

ஆலய தூபி அபிஷேகம்

கும்பாபிஷேக பிரதம
சிவாச்சாரியர் சிவ ஸ்ரீ க.வீரபத்திர சர்மா

துர்க்காபுரம் - நூன் துர்க்கை

“சீர்வளர் தொண்டர் கூட்டம் திகழ் மிருசுவில்தோன்றிப்
பேர் வளர் நடனமாடிப் பெருகுபூங் கோயில் மேவி
ஊர்வளர் கருணை நல்கி ஓங்காரத் தாயாய் நிற்கும்
பார்வதி துர்க்கா தேவி பதமலர் போற்றி போற்றி”

-அருட்கவி . சீ. விநாசித்தம்பி

ஈழத்தாயகத்தின் வடபால் மூர்த்தி தீர்த்த தல விசேடத்தால் கீர்த்தி பெற்ற நயினை நாகபூஷணி, தெல்லியூர்த் துர்க்காதேவி, மட்டுவிற் பன்றித்தலைச்சி, வற்றாப்பழைக் கண்ணகை, வன்னிவிளாங்குளம், முத்துமாரியம்மன் போன்ற அம்பிகையின் தலங்கள் போல் இன்று சிறப்புற்று விளங்குகின்றது மிருசுவில் துர்க்காபுர துர்க்கை அம்மன் ஆலயம்.

தெங்கு தால விருட்சங்களை தென்றல் தாலாட்ட வெண்மணல் பட்டுவிரித்த நிலமகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட செழிப்பு வனப்பு மிக்கது மிருசுவில் கிராமம். இங்கு கண்டி விதியில் இருந்து படித்த மகளிர் குடியேற்றத் திட்டப்பகுதியின் ஊடாக வடக்குத் திசையில் செல்லும்ருதங்குளம் வீதியில் 1/2 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் எழுந்தருளித் திருவருள் பாலிக் கின்றாள் தான்தோன்றீஸ்வரியான துர்க்கையம்பாள் எள்ளிநகையாடிய நாஸ்திகர்களையும் தெள்ளத்தெளிய வைத்து ஆஸ்திகர்களாக்கி வரலாறு படைத்துக் கொண்டு மக்கள் மனதைக் கொள்ளை கொண்டருளும் இவ்வாலய வரலாற்றை யாவரும் அறிவது அவசியமானது.

அமைவிடம்

யாழ்ப்பாணம் கண்டி வீதியில் கொடிகாமம், பளை ஆகிய இரு சிறு நகரங்களுக்கிடையில் அமைந்துள்ளது. மிருசுவில், எழுதுமட்டுவாள், இக்கிராமங்கள் இரண்டையும் எல்லையிட்டுப்

எழுதுமட்டுவாள் கிராமம் மேற்குப்புறம் மிருசுவில் கிராமம் இவ்வீதியின் மிருசுவில் பக்கலில் அமைந்த அரச காணிகள் யாவும் படித்த மகளிரக்கான விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டத்தில் பகீர்ந்தளித்த போது 1976ம் ஆண்டில் கோயில் அமைந்துள்ள காணி செல்வி இராமலிங்கம் மனோம்மணிக்குக் கிடைத்தது. இதையடுத்து கொடிகமத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் சின்னத்தம்பி நவரத்தினம் அவர்கட்கும் செல்வி மனோம்மணி அவர்கட்கும் திருமணம் நிறைவேறியது. இக்காணியில் தம்பதிகள் 1978ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் 28ம் திகதி தொடக்கம் நிரந்தரமாகக் குடியேறி இல்லறமாகிய நல்லற வாழ்வு வாழத் தொடங்கினர்.

சில அருட்காட்சிகளும் நாஸ்திக நவமும்

இவர்கள் இங்கு வாழ ஆரம்பித்த காலத்தில் இராக்காலங்களில் மணி ஓசை, சில உருவங்கள் நடமாடுவது போன்ற ஒலிகள் கேட்கத் தொடங்கியது இவ்விடத்தில் வீதியால் போவோர் வருவோர் இச்சத்தங்களைக் கேட்டதாகவும் சங்கு சேமக்கல சத்தங்களூடன் வெண்துகில் உடுத்த உருவம் தெரிவதாகவும் பலர் இதைக் கண்ட அச்சத்தால் இப்பக்கம் பகலில் கூட எட்டிப் பார்ப்பதில்லை எனவும் வேட்டையாடச் செல்பவர்கள் இவ்விடத்தில் வேட்டையாட எதுவும் கிடைக்காமல் திசை தொரியாது அலைந்து செல்வதாகவும் அயற்பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்கள் பலரும் கூறியதோடு இவர்களை இங்கு இரவில் இருக்க வேண்டாமென்று ஆலோசனை கூறினார்கள் நாஸ்திகக் கருத்துக்களை தன்னகத்தே கொண்டவரான திரு. சின்னத்தம்பி நவலத்தினம் அவர்கள் “அஞ்சினவனுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பிசாசு” என்பார்கள் இவையாவும் பயந்த சுபாவமுடைவர்கள் இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக கற்பனை பண்ணுவதின் விளைவு. ஆப்படி ஒன்று இருக்குமானால் நேரில் என்னிடம் வரட்டும் பார்க்கலாம். மணிகட்டின கட்டாக்காலி வெள்ளை மாடுகளை இரவில் இவர்கள் மேயவும் விடமாட்டார்கள் தாங்களும் வெருண்டு மாட்டையும் வெருட்டுவார்கள் என்றவாறே அஞ்சா நெஞ்சராக வாழ்ந்து வரலானார்.

ஒரு சில மாதங்கள் நகர்ந்தன ஓர்நாள் தரிசனத்தில் காட்சி கொடுத்த அன்னை தன்னை ஆதரிக்குமாறும் தான் இருப்பதை உனக்கு உணர்த்த கிணற்று நீரைப் பால்நிறமாக்கி தெளிய வைப்பேன் எனவுங் கூறி மறைந்தது. சில நாளில் கிணற்று நீர் பால்நிறமாக மாறிப்பின் தெளிந்ததாயினும் நவத்தின் மனம் மட்டும் தெளியவில்லை 1979ம் ஆண்டு பங்குனித்திங்களில் ஒருநாள் திருமதி. மனோன்மணி நவரத்தினம் அவர்களில் கலையாக ஆடி “நான் ஓர் தான்தோன்றீஸ்வரி என்னை வணிககுல வம்சத்தவன் 1028ம் ஆண்டில் இவ்விடத்தில் ஆதரித்தான் என்னை (வேம்பு நாவல் மரங்கள் நின்ற இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி) இவ்விடத்தில் ஆதரிக்கவும்” எனக் கேட்டுச் சென்றது.

வேம்பு தறிப்பும் கவலை சூழலும்

நவம் அவர்கள் கலை ஆடுதலும் ஒரு வகையான உளநோயேயன்றி இதில் எந்த உண்மையும் இல்லை என்ற கருத்துடன் கலையாடிக் கூறியதையும் புறக்கணித்து இருந்தார் சாவகச்சேரி சங்கத்தானையைச் சேர்ந்த பூசாரியார் கந்தையா அவர்கள் இக்கலையாடிய வார்த்தையை நம்பி குறித்துரைக்கப்பட்ட வேப்பமரத்தின் கீழ் நவம் அவர்கள் அறியாத வண்ணம் பொங்கிப் படைத்தார். இவ்விடத்தைப் பின்னர் அறிந்த நவம் அவர்கள் வேம்பைத் தறித்து வேரையும் அழித்து இருந்த இடமே தெரியாதவாறு செய்துவிட்டார் தற்போதைய ஆலயத்தின் பின்புறம் அதே இடத்தில் வேப்பமரம் மீளவும் வளர்ந்திருப்பதை காணலாம்.

வேம்பு தறித்ததிலிருந்து படிப்படியாக நவம் அவர்கள் குடும்பத்தின் இனிய வாழ்வில் பல இன்னல்கள் தோன்றத் தொடங்கின வைத்தியர்களால் பலவகையான நோய்கள் வாட்டத் தொடங்கின வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட நிலையில், தொழில் வருமானம் இழந்து கடனாளியாகவும் மாறினார் குடும்பத்தில் சந்தோஷம் இழந்த நிலையில் இவர்களது உறவினர்கள், நண்பர்கள் நேரடியாகவே இவரின் செயலைக்கண்டித்து இவரது நாஸ்தீக கருத்துக்களையும் சாடினர் இத்துடன் அம்பிகை அருளாளன் அளவையூர் அருட்கவி வினாசித்தம்பி அவர்களும் “தூர்க்கையின் தெய்வீகம் உங்கள்

நான தூர்க்கை அம்மன் அநைய சும்பாபீஷை மன்ற

நிலையில் இவர்களது உறவினர்கள், நண்பர்கள் நேரடியாகவே இவரின் செயலைக்கண்டித்து இவரது நாஸ்தீக கருத்துக்களையும் சாடினர் இத்துடன் அம்பிகை அருளாளன் அளவையூர் அருட்கவி வினாசித்தம்பி அவர்களும் “தூர்க்கையின் தெய்வீகம் உங்கள் இருவரையும் ஆக்கிரமிக்கவே முடிவாகியுள்ளது. எனவே நீங்கள் இதிலிருந்தும் விலக முனைந்தால் தாயின் சீற்றத்திற்கு இலக்காகி மேன் மேலும் துன்புற நேரும்” என அறிவுறுத்தினார் இதன் பின் நவம் அவர்களும் மனம்மாறி ,

“வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப்பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என
(விபுலானந்த அடிகள்)

பாடியதிற்கிணங்க மனம் உருகி மானசீகமாக தவறை உணர்ந்தவராக இறைவியை வேண்டினார்.

தூர்க்காதேவியை ஆதரிக்க ஆரம்பம்

தூர்க்காதேவியின் தூய உள்ளப்பனாகவே மாறி விட்ட நவத்தின் மனத்தைக் கண்டு கொண்ட தூர்க்காதேவி மனையாளில் கலையெடுத்துவந்து தானே தயாரித்த அஞ்சன ஒளியில் தன் சுயரூபத்தைப் பார் என காட்டிய வேளை நவம் அவர்கள் “அம்மையே, அடியேனையும் காத்தருள் அல்லல் நீக்கிடும் தையலே ஜெகம் முழுவதும் காத்திடும் தாயே உய்யுமாறு எம்மைக் காத்தருள் உன்னைச் சரணடைந்தோம்” என வேண்டினார். அவ்வேளை தன்னை ஆதரிக்க வேண்டிய இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி மறைந்தாள் அன்னை அவ்விடத்தில் ஓர் கல்லை அம்பிகையாக வைத்து வணங்கத் தொடங்கினார்கள்.

வேப்பமரத்தருகே ஓர் இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அதில் இருக்கும் பொருளை எடுத்து தனது ஆலயத்தைக் காட்டுமாறு தெரிவித்து மறைந்தாள் தூர்க்கை. இதனை நவம் அவர்கள் ஓர் மந்திரவாதிக்கும் தெரிவித்து அவருக்கும் ஓர் பங்கு பொருள் தருவதாகச் சொல்லி அவரின் உதவியுடன் எடுக்க முனைந்தார். நிலத்தில் 3 முழம் வெட்டியவுடன் ஓர் கமண்டலம் தெரிந்தது பின்பு எடுக்க முனைய முனைய படிப்படியாக கீழிறங்கிச் சென்றது. சுமார் 18 முழம் ஆழமாக வெட்டிய பின்பும் கமண்டலம் கீழிறங்குவதை அவதானித்ததால் நவம் அவர்கள் தூர்க்கையை மனதில் எண்ணித் தன் மகனை கீழிறக்கி கமண்டலத்தை எடுத்து வீட்டில் வைத்துப் பூசை செய்து ஆனி உத்தர தினத்தில் பங்காளியான மந்திரவாதிபுடன் சேர்ந்து பெரும் சிரமப்பட்டுக் கமண்டலத்தைக் கழற்றி கொட்டிய போது தங்க நாணயங்களாகச் சிதறி அவை யாவும் ஒன்றாகி தங்கக்கட்டியாக காட்சி கொடுத்தன. இருவரும் பகிர முனைந்த போது கமண்டலமும், பவுண்புதையலும் மயமாக மறைந்தமை யாவரையும் பிரமிக்க வைத்தன. மனத்துக் கண்மாசிலானகி உள்ளன்புடன் ஆசைகள் பற்றுக்களைத் துறந்து தூர்க்கையிடம் சரணடைவோன் முன்னிற்கும் தெய்வீகத்துக்கு முன்னே மந்திரத்தின் சக்தி எம்மட்டானது? என்பதை உணர்த்திவிட்டாள் தூர்க்கை தனது தெய்வீக சக்தியையே பூரணமாக நம்புவோரைக் கைவிட்டாள் தூர்க்கை என்பதை சகலருக்கும் புரியவைத்ததோடு புதையல் தேடலால் தனக்கு ஓர்தீர்த்தக் கிணற்றையும் வெட்டுவித்து விட்டாள் தாயார்.

புதையல் தேடி ஓர் இரவில் மட்டுமே 5 பேர் சேர்ந்து 3 முழ விட்டத்தில் 18 முழ ஆழத்திற்கு வெட்டிய கிணறு தீர்த்தக் கிணறாக தற்போது அமைந்துள்ளது. மணற்பாங்கான இடத்தில் இவ்வாறு 3 முழ விட்டத்தில் செங்குத்தாக கீழ்நோக்கி வெட்டுவது முடியாத காரியம் எதுவித மண்சொரிவு இடிவுமின்றி வெட்டிச் சென்றதும் அம்மையின் புதுமையே இத்துடன் மணல் நிலமான கிணற்றின் அடியில் கிழக்குத் திசை நோக்கி ஓர் சிறு குகைபோலச்

செல்வதும் அன்னையின் அருள்பாலிப்பின் எடுத்துக் காட்டே இத்தகைய தரை அமைப்பில் கிணறு வெட்டியதும், அடியால் குகை செல்வதும், ஓர் இரவில் வெட்டி முடித்ததும், புதையல் கிடைத்து மறைந்ததும் யாவரையும் மெய் சிலிர்த்து வைப்பன.

வலம்புரிச் சங்கு

தூர்க்கையை வணங்கத் தொடங்கி மூன்றாம் மாதளவில் ஒருநாள் காலை பூசை செய்யச் சென்ற போது தூர்க்கையின் கல்லின் அருகில் உயிருடன் வலம்புரிச்சங்கு வீற்றிருக்கக் கண்டு அதற்கும் பால் பழம் வைத்து வந்தார். ஆறுமாத காலம் மட்டும் மூலமுர்த்திக்கு அருகில் உயிரோடு இருந்த சங்கு தற்போதும் ஆவயத்தில் உள்ளது.

கோயில்கட்ட வாக்களிப்பும் நோய் தீர்ப்பும்

“தாயே உன்னை அறியமையாலும் பொருளின்மையாலும் வழிதெரியாமையாலும் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் இருக்கிறேன் உன் திருவாடக்டு நான் இழைத்த பிழைகள் எண்ணிறைந்தவை, தாயே உலகைக் காப்பவளே உன்குழந்தையாக என்னை நினைத்து என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும்” என உள்ளத்தால் உருகினார் நவம். அறியாமை இருளகற்றி பொருள் தந்து தன்னை வழிகாட்டி துணை நிற்பாள் தாய் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்தார். கோயிலைக் கட்ட விரும்பியும் பொருளின்றி வாடினார். 1983ம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் “நான் உன்னிலும் மனையாளிலும் வெளிப்பட்டுக் கலையாடி வாக்களித்து அன்பர்களை அடியார்களாக்கி அவர்கள் தரும் காணிக்கை மூலம் எனது இருப்பிடத்தை சிறப்புற அமைத்து அமர்வேன் எனக்காக நீ யாரிடமும் கடனோ, உதவியோ கேட்கக் கூடாது” என அறிவுறுத்திச் சென்றாள் தூர்க்கை.

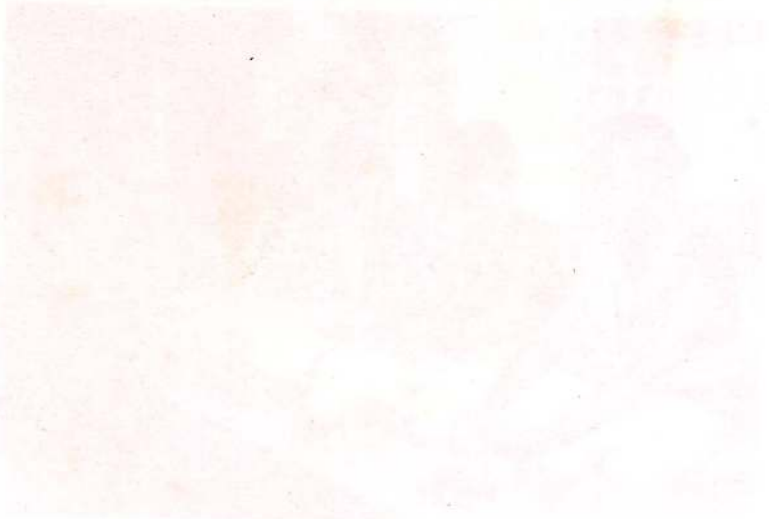
ஞானதூர்க்காதேவி தன் நவகலைகளில் எப்பதகலைகளை தன் சன்னிதியில் வெளிப்படுத்தி மக்கள் துயர் துடைக்கின்றாள்

கும்பாபிஷேக கிரியைகளில் சிவாச்சாரியார்கள்

பிரதம சிவாச்சாரியாருடன் ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினர்

 நூன தூர்க்கை அம்மன் ஆவய சூம்பாடுவக மன்ற

தேவையேற்படின் தானே அசுரனை அழித்தது போல் துவட்டர்களை அழித்தொழிக்க முழுக்கலையையும் வெளிப்படுத்துவேன் என்றும் அன்னை அருளியுள்ளாள் எனத்தெரிவித்த தர்மகத்தா நவம் அவர்கள்.

ஓன்றாய் அரும்பிப் பலவாய்
விரிந்து இவ் வுலகெங்கும்மாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீக்கிநிற்
பாள் என்றன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற
வாஇப் பொருள் அறிவார்
அன்றா லிலையில் துயின்ற பெம்
மானும் என் ஐயனுமே.

என்று பாடி ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து நின்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து திங்கட்கிழமைகளில் மட்டும் மக்களுக்கு ஞான வாக்களிக்கவும் நோய்தீர்க்கவும் கவலை கஸ்டம் போக்கவும் அருள் சொரிந்தாள் துர்க்கை பக்தர்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க 1985ம் ஆண்டிலிருந்து திங்கள், வெள்ளி ஆகிய இரு தினங்களிலும் தற்போது தேவஜ்யக் செவ்வாய் ஞாயிறு தினங்களில் பல நூற்றுக்கணக்கானோருக்கு கணக்கானோருக்கு வாக்களித்து நோய் தீர்த்தருளும் பணி நடைபெறுகிறது. இத்துடன் நாட்டில் நடைபெறும் முக்கிய பிரச்சனைகள், கெடுபிடிகள், இயற்கை அழிவுகள் ஆகியவற்றை துர்க்கை முன் கூட்டியே தெரியவைக்கிறாள் இதனால் பல பக்தர்கள் இவளின் அருள்நீறு பெற்றே பிரச்சனைகள் கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்புகின்றனர். தனது அருளாட்சிக்குட்பட்ட ஆவயச்சுற்றாடல் பிரதேசத்தை அன்னை பாதுகாத்து நிற்பதால் துர்க்காதேவியின் அருட்கடாட்சத்துக்கு உட்பட்ட ஆவயச்சுழலை மக்கள் “துர்க்காபுரம்” என காரணப் பெயர் கொண்டு அழைக்கின்றனர்.

 நூன தூர்க்கை அம்மன் அந்ய சூம்பாபிஷேக மஸர்

வாய் பேசமுடியாதோர், உணவுண்ண முடியாதோர், கண்பார்வை இழந்தோர், நடக்கமுடியாதோர், கைவழங்காதோர், குழந்தைபெறாதோர் போன்றவர்கள் வைத்திய நபுணர்களால், குறிப்பாக பிறநாட்டு வைத்திய நபுணர்களால் மாற்ற முடியாதென கைவிடப்பட்ட நோயாளிகளையும், நோய் என்னவென்றே கண்டுபிடிக்க முடியாதென வைத்தியர் கைவிட்ட நோயாளிகளையும் சாதி, மத, இன பேதமின்றி தற்போதும் மாற்றி வருவது கண்கூட்டு. தூயி வைத்து தன் இருப்பிடம் சிறக்க எல்லையற்ற பேரருள் சொரிவாள் எனத் தேவி அருள் வாக்கிட்டுள்ளாள். இவ்வண்ணமே கும்பாபிஷேகம், சங்காபிஷேகத்தின் (மண்டலாபிஷேகம்) பின்பும் அருள்வாக்களித்து நோய் போக்கும் பேரருளைத் தூர்க்காதேவி சொரிந்தவண்ணமே உள்ளாள். இவ்வாறு சுகம் பெற்றோரில் சிலர் இவ்வாலய விசேட தினங்களில் அம்பிகை அடியார்களாகத் தொண்டாற்றுவது சகலருக்கும் பிரத்தியட்சமானது. இங்கு வரும் பல மதங்களைச் சேர்ந்த அருள் பெற்ற அடியார்களுடன் உரையாடும் போது எமக்கு அபிராமி பட்டரின் அபிராமி அந்தாதியில் பின்வரும் பாடல் தான் மனதில் தோன்றும்.

“சொல்லும் பொருளும் எனநட
மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி
யேநின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே
அழி யாஅரசும் செல்லும் தவ நெறியும்
சிவ லோகமும் சித்திக்குமே “

பூசை

“தாயே! மந்திரமோ, தந்திரமோ, ஸ்தோத்திரமோ நான் அறியேன். ஆவாஹ னமோ, தியானமோ, செய்ய அறியேன். உன்னுடைய புகழைப்பாடவும் அறியேன். உனது புஜா முத்திரைகளை அறியேன். ஏனக்கூட அழக்கூடத் தெரியாது. ஆனால் உன்னை வந்தடைந்தால் துன்பத்தை எல்லாம் போக்கும் என்பதே தெரியும்

“எனச் சங்கரர் பிரார்த்தித்தது போலவே பிரார்த்தித்துப் பூசை செய்கின்றனர்.

“அன்பே சமயம். தூய உள்ளன்பிலன்றி புறச்சடங்குகளில் சமயம் நிலைப்பதில்லை “ என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர் உடற்கூர்ச்சமயமும், உள்ளத்தூர்ச்சமயமும் ஆகிய முறைகள் எதுவுமின்றி மந்திரமோ தந்திரமோ இன்றி பக்தி பூர்வமாக தெய்வீக முறையில் வாரந்தோறும் திங்கட்கிழமைகளில் மட்டும் ஒரு நேரப் பூசை செய்து வரலாயினர். 1983ம் ஆண்டிலிருந்து வாரத்தில் திங்கள் வெள்ளி ஆகிய தினங்களில் பூசை செய்யத் தொடங்கினர். 1985ம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்திலிருந்து தினமும் ஒரு நேரப் பூசை நடைபெற்று வருகிறது. இறைவி தெரிவிக்கும் முறைகளைப் பின்பற்றியே இன்றும் பூசைகள் திருவிழாக்கள் என்பன இங்கு நடைபெறுவது இவ்வாலய விசேடத்துவங்களில் ஒன்றாகும். அடியார்களின் தோஷ நிவர்த்திகளும் தேவி தெரிவித்த முறைகளிலே நடைபெறுகின்றன. பூசை முறைகளில் ஏற்படும் தவறுகள் குறைகள் என்பனவற்றை உடனேயே சுட்டிக்காட்டுவாள் ஞானதூர்க்கை. தற்போது சிவத்திரு நமசுநதன் அவர்களால் தினமும் மூன்று நேர பூசை நடாத்தப்படுகின்றது. தர்மகர்த்தாவின் மகனாகிய இவர் கற்றுத்தேறி பூசை புரிகின்றார்.

ஆலயம் கட்டல்:-

தன் ஆலயம் அமைக்க தூர்க்காதேவியே இடம் காட்டினாள் அதே இடத்தையே அருட்கவியரசு அவர்களும் குறித்துக்காட்டினார்கள். 1985ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் அத்திவாரம் இடப்பட்டது. கட்டுமானப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது ஏற்படும் தவறுகளை தூர்க்கை தன் கலையால் சிற்பாசிரியர்க்கு தெரிவித்து சிற்பங்களின் அமைப்பு அமைய வேண்டிய அளவுத்திட்டம் நோக்கும் திசை அதன் தத்துவங்கள் யாவும் அவர்களை உணரவைத்து அதிசிறந்த பலராலும் பாராட்டப்படும் சிற்பங்களை அன்னை தூர்க்கை அமைய வைத்தாள். சிற்பங்களின் எழில் அழகையும் சிறப்பையும் கண்டு களிக்கும் அடியார்கள் யாவரும் சாவகச்சேரி கல்வயலைச் சேர்ந்த சிற்பாசாரி திரு. சின்னச்சாமி குணம் குழுவினரை பாராட்டாமல் விடுவதே இல்லை.

கர்ப்பக்கிரகத்துடனும் இருமண்டபத்துடனும் எழிலாய்க் காட்சிதரும் இவ்வாலயம் மென்மேலும் சிறப்புற்று வளர இறைவி மென்மேலும் அருள்சொரிவாள் என்பதில் ஐயமுமில்லை.

கும்பாபிஷேகம் -

கும்பாபிஷேகம் துர்க்கையானவள் குறித்த தினத்தில் குறித்தபடியான முறையில் குறித்த குருக்களான சிவஸ்ரீ. குமாரசுவாமி, ஸ்ரீ காந்தக்குருக்கள் (மணி ஜயர்) மூலம் கும்பாபிஷேகம் பார்த்திய வருஷம் ஆனி மாதம் 18 ஆம் நாள் (02.07.1990) திங்கட்கிழமை அதிகாலை 5 மணி 56 நிமிடம் தொடக்கம் 6 மணி 50 நிமிடம் வரையான தசமித் திதியும் சுவாதி நட்சத்திரமும் கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் மஹா கும்பாபிஷேகம் ஞானதுர்க்காதேவிக்கு இனிது நிறைவேறியது.

துர்க்காதேவி குறிப்பிட்ட மேற்படி குருக்களிடம் கும்பாபிஷேகத்துக்கு ஒழுங்கு செய்ய தர்மகர்த்தா நவம் அவர்கள் சென்று “மிருசுவில் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திலிருந்து வருகின்றேன்”

எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திய போது உடனே குருக்களானவர் தன்னிடம் துர்க்காதேவி எல்லாம் தெரிவித்து விட்டாள் நாட்டில் பிரச்சனை அசம்பாவிதம் நிலவியும் கட்டளையிட்டவள் என்னை அழைத்தே வருவாள் எனத் தர்மகர்த்தவாக்கு தெரிவித்தார். அத்துடன் அசம்பாவித சூழ்நிலையில் துர்க்காதேவியானவள் யாழ் குடநாட்டின் பல பாசங்களுக்கும் ஆலயங்களுக்கும் எதுவித சிரமமோ கஷ்டமோ இன்றி விஜயம் செய்தே தன் இருப்பிடம் அமர்ந்தாள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கும்பாபிஷேகத்தை தொடர்ந்து 45 நாட்கள் சங்காபிஷேகமும் வீதி உலாவும் இனிது தேவி திருவருளால் ஆடி மாதம் 30ம் நாள் (15.08.1990) புதன்கிழமை நிறைவேறியது.

புனராவர்த்தன மஹாகும்பாபிஷேகம் (25.03.2005) தாரண வருடம் பங்குனி 13ஆம் நாள், பங்குனி உத்தரத்தினத்தில், பூரணை நாளில் சிவஸ்ரீ வீரபத்திரஷர்மா அவர்கள் பிரதமகுருவாக செயற்பட புனராவர்த்தன மஹாகும்பாபிஷேகம் ஞானதுர்க்கை அம்பிகைக்கு

நான தூர்க்கை அம்மன் அநைய சூம்பாடுவேக மரன்

இனிது நிறைவேறியது. இதனைத் தொடர்ந்து 45நாட்கள் சங்காபிஷேகமும், வீதியுலாவும் (09.05.2005) பார்த்தீப வருடம் சித்திரை மாதம் 26ஆம் நாளில் மண்டலாபிஷேகம் பக்தர்கள் பரவசமடைய அன்னை பேரருள் சொரிய நன்றே நிறைவேறியது.

அண்ட சராசரங்களையும், ஆன்ம கோடிகளையும் படைத்துக், காத்து, அழித்து, அருளும் அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாயகி ஆகியவள் எம் தாயாக ஞானதூர்க்கையாகக் காரம்பகவில் ஆறு திருக்கரங்களுடனும் மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கின்றாள். நாமும் மிருகவில் தூர்க்காபுரம் ஞானதூர்க்காதேவியின் பாதார விந்தங்களைப் பணிந்து சகல சௌபாக்கியங்களும் நல்கி, ஆன்மாக்களை காத்தருள வேண்டுவோமாக.

“அவளை அறியா அமரரு மில்லை
அவளின்றி செய்யும் அருந்தவ மில்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆகத் தொன்றில்லை
அவளன்றி ஊர்புகுமாறு அறியேனே “

(திருமூவர்)

என உணர்ந்து

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்குங் கவிவாணர் நாவும் செழுங்குரணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே.”

கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை.

என அடைக்கலம் புகுவோமாக .

எழுத்தாக்கம்- சு. சேய்சோதிகாந்தன்

துர்க்கை வழிபாடு

நமது சமய மரபில் தொன்று தொட்டுவரும் வழிபாடுகளில் தாய்த் தெய்வ வழிபாடும் ஒன்றாகும். தாய்த் தெய்வவழிபாடு பல வகையாக நிலவி வந்துள்ளது இவ்வழிபாடுகளில் துர்க்கை வழிபாடும் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்ற ஒன்றாகும். இங்கு துர்க்கை என்னும் தெய்வம் பற்றிய தன்மையையும் வழிபாட்டு மரபுகளும் சுருக்கமாக விளக்கப்படுகிறது.

துர்க்கை பெயர்க்காரணம்

இவள் பார்வதியின் ஒரு அமிசமாகவே கொள்ளப்படுவாள். துர்க்கமன் என்னும் அசுரர்களைக் சங்காரம் செய்ததால் அம்பாளுக்கு துர்க்கா எனும் பெயர் ஏற்பட்டது என மார்க்கண்டேய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“தத்ரைவ வதிஷ்யாமி துர்க்கமாக்யம் மஹாசுரம்
துர்க்கா தேவீதி விஷ்யாதம் தன்மே நாம பவிஷ்யதி” (மா.பு)

இன்னொரு வகையாக தேவிபுராணத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களைக் கஷ்டங்களிலிருந்து காப்பாற்றியதால் அம்பிகைக்கு துர்க்கா என்னும் பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

“சுபலாதிபயே துர்க்கே தாரிதா ரிபுசங்கடே
தேவா சக்ராதயோ யேன தேன துர்க்கா ப்ரகீர்த்தா”
(தே.பு)

தேவி பாகவதத்தில் சுபாடு என்னும் அரசனுடைய பிரார்த்தனைக்கு இணங்க அம்பாள் காசி சேஷத்திரத்தில் வீற்றிருந்து அருள் புரிவதாகவும் அவ் அம்பிகை துர்க்கா என அழைக்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

“நகரே அதர் த்வயாமாதக ஸ்தாத்வயம் சர்வதாசிவே
துர்க்கா தேவீதி நாம்னாவை த்வம் சக்திரிக சம்ஸ்திதா”

மேலும் இந்தியாவிலுள்ள பீமரதி ஆற்றங்கரையில் இருக்கின்ற சன்னிதி என்னும் கோவிலில் வீற்றிருக்கின்ற அம்பிகைக்கு துர்க்கை என்று பெயர் அத்துடன் தந்திர சாஸ்திரங்களில் கன்னிகைகளில் ஒன்பது வயதுடைய கன்னிகை துர்க்கா என அழைக்கப்படுகின்றாள்.

“நவ வர்ஷேபவேத்துர்க்கா”

காத்யாயனினி என்னும் ஒரு பெயரும் துர்க்கைக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

காத்யாயனாய வித்மஹே கன்யாகுமாரீ ச தீ ம ஹி ,

தந்நோ துர்க்கி ப்ரசோதயாத்” என்பது துர்க்கையின் காயத்ரீ மந்திரம் இங்கு கத்யர் என்பவருடைய மகளாக விளங்குவதால் துர்க்கை காத்யாயனீ என அழைக்கப்படுகின்றாள். இவ்விதமாக துர்க்கையை அழைக்கப்படுகின்றமையை நோக்கலாம்.

துர்க்கையின் பேதங்கள்

இவள் வனதுர்க்கை, சூயினி துர்க்கை, சாந்தி துர்க்கை, சபரிதுர்க்கை, ஜவலா துர்க்கை, லவண துர்க்கை, தீபதுர்க்கை, அசஷரதுர்க்கை என எட்டுவிதமாக தந்திரங்களில் கூறப்படுகின்றாள்.

துர்க்கா உபாசாணா கல்ப்பத்ருமத்தில் ஜயா, விஜயா, பத்ரா, பத்ரகாணி, சுமுகி, துர்முகி, பிரக்ஞா, வியாக்ரைமுகி, சிங்கமுகி என ஒன்பது வகையாகக் கூறப்படுகின்றாள்.

சப்தசதிதேவீகவசத்தில் சைவபுத்திரி, பிரம்மசாரணி, சந்திரகண்டா, கூஷ்மாண்டா, ஸ்கந்தமாதா, காத்யாயனீ, காலராத்திரி,

நூன துர்க்கை அம்மன் ஆயை சூம்பாப்பேக மரர்

மகாகௌரீ, சித்திப்பிரதா என கூறப்படுகின்றாள். சப்சதீஸ்தோத்திர வைகிருதிரகஸ்யம் எனும் பகுதியில் ரஜோ குணத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்ற மஹாலக்ஷ்மியும் தயோடுணத்துடன் விளங்கும் காளியும் சத்வ குணத்துடன் விளங்கும் சரஸ்வதியும் சேர்ந்து விளங்குகின்றவள் ஸ்ரீ மஹாலசஷ்மீ துர்க்கா பரமேஸ்வரி எனப்படுவாள், இந்ததேவி சர்வா, சண்டிகா, துர்க்கா, பகவதீ எனவும் ஊழக்கப்படுகின்றாள். என கூறப்பட்டுள்ளது.

இதேஸ்தோத்திரப்பகுதியில் மூர்த்தி இரகசியப்பகுதியில்

“சாகம்பரீ சதாசஷீ சா சைவ துர்க்கா ப்ரகீர்த்திதா”

சாகம்பரீ தேவீ சதாசஷியாவாள் அவளே துர்க்கை எனவும் கூறப்படுகின்றார் என சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றிலிருந்து நோக்கும்போது துர்க்கை பலவிதமான தெய்வீகச் சிறப்பு நிலைகளுடன் விளங்கும் தெய்வமாக விளங்குவதனை உணரவுணர், துர்க்கையின் வடிவங்கள் பற்றி சாரதாதிலகம், மந்திர மகார்ணவம், மந்திர மகோததி போன்ற தந்திரசாஸ்திரங்களிலும் பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு தோத்திரப்பாடல்

ஒரு முகத்தையுடையவரும் அக்கினி சுவாலைபோன்ற சிரசினையுடையவரும், சிறந்த கண்களையுடையவரும் எட்டுக்கைகளையுடையவரும், கருமைநிறம் கொண்ட சரீரத்தையுடையவரும், கோரமான்பற்களையுடையவரும் பலவிதமான ஆபரணங்களை அணிந்தவரும், வில், அம்பு, கபாலம், கத்தி, ஆலம், சக்கரம், கதை இவைகளை ஆயுதங்களாக உடையவுளும், காலிக்ஷீ, ஒரு காலை எருமைத்தலை (மஹிசாசுரனின்) மேல் வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும் (சிம்ம வாகனத்தை உடையவளுமான) தேவி துர்க்காவை வணங்குகிறேன். என விவரமாக இவளின் திரு உருவப்பொலிவை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

 ஆன துர்க்கை அம்மன் ஆயை சூம்பாட்டேக மனர்

மேலும் இவள் கிரகங்களில் ராகுவினுடைய அதிதேவதையாக விளங்குவதால் ராகு கிரக நிவர்த்தியின் பொருட்டு வழிபடப்பட்டு வரும் தெய்வமாகவும் விளங்குகிறாள். ராகு காலத்தில் இவளை வழிபடுவதால் கை மேல் பலன் கிடைக்கின்றது. அத்துடன் நம்பிக் கையாக மரப ரீதியாக நல்ல வாழ்க்கை தருபவளும், நிலையான சௌபாக்கியவாழ்வைத் தருபவளுமாக சௌபாக்கியத்தை அருளும் தெய்வமாக வழிபட்டு வரும் முறையினையும் நாம் கணிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

வழிபாட்டு முறையில் இவள் கொற்றவை, காளி என்றவாறு வழிபட்டும் வந்துள்ளனர்.

யஸ்யா:- பரதரம் நாஸ்தி சைஷா துர்க்கா ப்ரகீர்த்திதா துர்க்காத் ஸம்ஸ்ராயதே யஸ்மாத் தேவீ துர்க்கேதிகத்யதே”

உலகனைத் திந்தும் ஆதிசக்தியாகிய மஹாலக்ஷ்மீ துர்க்காபரமேஸ்வரி என்னும் துர்க்கையே முதன்மையானவள் ஆவாள். துக்கத்திலிருந்து நன்கு காப்பாற்றுவதால் அவள் துர்க்கை எனப் போற்றப்படுகிறாள் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இறைவனடைய மூலஸ்த்தானத்திலுள்ள பஞ்சகோஷ்டங்களில் வடக்குத்திசையிலுள்ள கோஷ்டத்தில் இவளின் திருவுருவைப் பிரதிஸ்டை செய்யலாம். செவ்வாய், வெள்ளி, நவராத்திரி, சித்ராபூரணை, அஷ்டமி ராகுகாலங்கள் முதலிய வேளைகளும் இளவேனிற்காலமும் துர்க்கை வழிபாட்டிற்கு உகந்தவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தனியான ஆலயத்திலும் அமைக்கப்பட்டு வழிபடும் சிறப்புடையவள் இவள்.

பரித்ராணாய சாதானாம் விநாசாயச துஷ்க்ருதாம், த்ரம் சம்ஸ்தாபனார்த்தாய சம்பவாமியுகோ யுகே என்னும் பகவத்கீதை வாக்கிற்கு ஒப்ப அம்பிகையம் நல்லோர்களைக் காக்கவும் தீயவர்களை அழிக்கவும் யுகத்தோலும் வடிவமெடுத்தமையை புராணங்கள் விரிவாக எடுத்து விளக்குகின்றன.

“பயாத்தராதும் தாதம் பலமபிச வாஞ்சாசமதிகம்”

சரணயே லோகானாம் தவஹிசரணாவேநிபுணள்” என பயத்திலிருந்து காக்கவும் விரும்பியபலன்களைத்

அதிகமாத்தருவதும்” அம்பிகையினுடைய திருவடிகளே என
சௌந்தர்யலஹிரிப்பாடலில் சங்கரர் கூறுகிறார்.

அம்பிகையும் தீயவர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்றி
பயங்களிலிருந்தும் பாதுகாத்து விரும்பிய பலன்களை அருளியாம்
இச் சரீரம் பெற்றது இறைவனை வணங்கி முத்தி இன்பம்
பெறும் பொருட்டேயாகும் என்னும் நல்லைநகர்நாவலர் பெருமானின்
திருவாக்கிற்கு ஒப்ப பிறவிக்கடலைத் தாண்டவும் அரூள்புரிகிறாள்.
இவற்றிற்கு எல்லாம் சிறப்பான திருவுருவடிவம் தாங்கிய தெய்வமே
விளங்கும் தூர்க்கை அம்பிகைழைய அகக் கண்ணால் உணர்ந்து
உள்ளொளி பெருக்கி இன்புற்று வாழ்வோமாக.

இ.ப.பதி. ஸ்ரீபதி சர்மா கிருஷ்ணானந்தசர்மா
விரிவுரையாளர்

சமஸ்கிருதத்துறை, பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

சென்றேன் - கண்டேன் - பணிந்தேன்

அருள் மிகு ஸ்ரீ ஞான தூர்க்கை அம்மன் மிருகவில் படித்த மகளிர் திட்டத்தின் தூர்க்காபுரத்தில் இருந்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ ஞானதூர்க்கையைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள் இன்று அரிது என்றே கூறலாம். அந்த வகையில் தம்மை நாடி வரும் பக்தர்களின் வியாதிகளை தீர்த்தும், மனச்சஞ்சலங்களைத் தீர்த்தும், வாழ்க்கையில் எற்படும் பலவிதமான பிரச்சனைகளை தீர்க்கும் வகையில் அருள் வாக்களிக்கும் சக்தி படைத்தவள் ஸ்ரீ ஞானதூர்க்கை. ஆரம்ப காலத்தில் அருள் வாக்களிக்கும் அம்மாவிடம் தூர்க்கை தனது சக்தி மூலம் அவர் வீட்டிலிருந்தே அயலில் உள்ளவர்களுக்கு வாக்களித்தார். இவற்றை பார்த்த இவரது சகோதரர்கள் இவருக்கு எதோ வியாதிபிடித்து விட்டது என்று மிகவும் கவலைப்பட்டார்கள். நானும் அயலிலிருந்து அவர்களுடன் சகோதரன் போல் பழகுவதால் எனக்கு முறையிட்டு அவருக்கு பத்தி கூறும்படி கூறினார்கள். நானும் வீடு சென்று அவரைப் பார்க்கப்போனேன். அச்சமயம் வேப்பிலையால் அடித்து எனக்கும் அருள் வாக்கு அளித்தார். அதனைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிசயமாகவும், அவரிடத்தில் ஏதோ தெய்வசக்தி இருப்பதையும் தெரியக்கூடியதாக இருந்தது. அக்காலத்தில் சிறு கொட்டில் அமைத்து அருள் வாக்கு அளிக்க தொடங்கிய தூர்க்கை இன்று ஐந்து வளைவு அமைத்த பளிங்கு மா மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து அருள்பாளிக்கும் அருங்காட்சியைக் கண்ணாடாக கண்டு களிக்கும் போது ஸ்ரீ ஞானதூர்க்காதேவியின் அருளினை எம்மால் இயம்பவும் முடியுமா? தினமும் நூற்றுக்கணக்கான அடியவர்கள் வந்து தரிசித்து தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்து ஆயை வளர்ச்சிக்கும் தங்களால் இயன்ற உதவிகளை நல்கிய வண்ணமே உள்ளார்கள்.

படித்த மகளிர் திட்டம்
மிருகவில்

ச.தமோதரம்பிள்ளை

சமாதான நீதிபதி

ஓய்வு பெற்ற உப அஞ்சல் அதிபர்.

வாழ்க வாழ்க

மறை முழக்கால் மண்வளம் முழுதும் வளரும்
 தீர்த்த முழக்கால் தீவினை முழுதும் மாளும்
 மாதர் முழக்கால் மானுடம் செழிக்கும்
 அருள் முழக்கால் அவலம் அனைத்தும் அகலும்
 குட முழக்கால் கோடி சுகம் கிடைக்கும்
 அப்படியான சுகம் சுகம் எங்கும் கிடைத்திட
 ஓடி உழைத்திடும் தொண்டரடி வாழ்க
 ஒண்டொடியார் அருள் பொழியும் அன்னை வாழ்க
 வாழ்க அடியார்கள் அகத்தினிலே
 அன்பு வாழ்க அகில மெங்கும்
 அரன் நினைவே நிலைத்து வாழ்க

உழுதுண்டு வாழ்வதே பழுதில்லா வாழ்வு எனப்பகரும்
 எழுதுமட்டுவாழில் தொழுதளவார்
 துயர் தீர்க்க எழிலான வாள் ஏறி
 முளுதும் நீயென நினை வோக்கு
 பழுதில்லா வாழ் வளிக்கும் முழு நிலா
 வெத்த தாய்க்கு குடமுழுக்குச் செய்து
 அருள் முழுக்கு அவனி யெல்லாம் காண வைக்க உடல்
 முழுக்க அற்பணித்த தொண்டர் தம்
 குழுக்கள் வாழ்க மன வளம் என்றும் நிறைந்து வாழ்க.

என வாழ்த்தி ஆசி வழங்கும்.
 வித்தகர்

திருவருட்சாரி குருமணி பரமசாமி ஐயா.

ஆலய தொண்டர்களுடன் தர்மகர்த்தா

கூரிய வாளின் மேல் ஏறி தன் பக்தர்கள் துயர்தீர்க்க துர்க்கை அம்பாளுடன் மனோன்மணி அம்மா வீதி வலம் வரும் காட்சி

Faint, illegible text caption below the first illustration.

Faint, illegible text caption below the second illustration.

தாய்மை வழிபாட்டின் தொன்மை

பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை,
யாழ், பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.

தாய்மை பல்வேறு அம்சங்களின் உறைவிடமாகும். இதில் தெய்வீகத்தைக் கண்ட நம்முன்னோர் தமது அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப இவ்வம்சங்களை உருவகப்படுத்தினர். இம்மகாசக்தியை இலட்சுமியாகவும், தூர்க்கையாகவும், சரஸ்வதியாகவும் அவள் அள்ளிச் சொரியும் கருணைக்கேற்ப உருவகம் கொடுத்து வழிபட்டனர். அத்துடன் இவளைச் சிறுகுழந்தையாக கொண்டு வழிபடுமிடத்து சந்திகா என்றும், ஏழு வயதில் சண்டிகா என்றும், எட்டு வயதில் சாம்பலி என்றும், பத்து வயதில் கௌரி என்றும், சிருஷ்டியில் மகா காளி என்றும், பிரளயத்தில் மகாமாரி என்றும், செல்வத்தை அளிப்பதில் இலட்சுமி என்றும், செல்வத்தை அழிப்பதில் மூதேவி என்றும் கொள்வர். இத்தகைய கோட்பாடு உண்மையிலே தாய்மைத் தத்துவத்தின் ஆக்க, அழிவு (சாந்த, கொடு) மூர்த்தங்களின் அம்சங்களுையே வெளிக்காட்டுகின்றது எனலாம். அத்துடன் நம்மவர்கள் இச்சிறப்பியல்புகள் கொண்ட பராசக்தியை மதுரையில் மீனாட்சியாகவும், காஞ்சியில் காமாட்சியாகவும், காசியில் விசாலாட்சியாகவும் அகக்கண்களிற்கண்டு களிக்கவந்தவறவில்லை.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அறிவது அன்னையையே. தாயை அறிந்த பின்னர் தான் தந்தையை அறிகின்றது. இருந்தும் அது அப்பனைவிட அது அன்னையுடனேயே அன்யோன்யமாகப் பழகுகிறது. காலகதியில் இருவரதும் இணைப்பு இறுக்கமாகிறது. பெற்ற பிள்ளைக்கு சமூகத்தின் நற்பழக்கங்களை ஊட்டி வளர்பவளாகவும் அன்னை காணப்பட்டாள். இவ்வாறு, தாயின் பங்கு வெறும் இனவிருத்தியோடு நின்று விடவில்லை. இதனாற்றான் ஆதிகாலச் சமுதாய வளர்ச்சியில் வேறெச்சக்தியையும் விடத் தாய்மையே முக்கிய பங்கினை வகித்ததால் அக்காலச் சமுதாயத்தின்

வழிபாட்டிலும் கூடத் தாய்மை வழிபாடு பிரதான பங்கினைப் பெற்றிருந்தது. (Bhattacharya, N. 1974) சமூகவியலாளரும் கூடச் சமூக வளர்ச்சியில் பெண் வழிச் சமூகதாய அமைப்பே ஆதிபானத்தென்றும், பின்னரே ஆண் வழிச் சமூகதாய அமைப்புத் தோன்றியதென்றும் வாதிடுவர். இதனாற்போலும் தாய்வழிவரும் உரிமையே பண்டைய சமூக வழக்காரும் என்று கூடக் கருதுவர். (James, E.O. 1959) இவ்வாறு நோக்கும் போது தாய்மை வழிபாட்டின் பழைமையும், உலகளாவ அது பெற்றிருந்த பாரம்பரியமும் புலனாகின்றன. இதனையே மனித நாகரிக வளர்ச்சியும் எடுத்தியம்புகின்றது. இந்நாகரிக வளர்ச்சியை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிப்பர் அறிஞர். (Childe, G. 1965) ஆரம்ப கட்டத்தில் நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதனின் பிரதான தொழிலாக வேட்டையாடுதல் காணப்பட்டது. பின்னர் நிரந்தரமாகக் கிராமங்களில் வாழ்ந்து உணவு உற்பத்தி, மந்தைவளர்ப்பு ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டமை அடுத்த கட்டமாகும். இறுதியில் நகரங்களை அமைத்துத் தொழில்களைப் பெருக்கி, பல்வேறு வசதிகள் படைத்துச் சிறப்புடன் காணப்பட்ட காலம் நாகரிக காலமாகும். இம்மூன்று கட்டங்களிலும் தாய்மை பெற்றிருந்த பங்கை நிரைப்படுத்தி ஆராய்வதற்குப் போதிய சான்றுகள் உள்.

மனிதன் வேட்டையாடி வாழ்ந்த காலத்தில் உணவு சேகரித்தல் பெண்ணினது கடமையாக அமைந்திருந்தது. இருந்தும் இக் கால மனிதனின் கண்ணில் இனவிருத்தியின் சின்னமாகவே இவள் கருதப்பட்டாள். அன்றைய மனிதனின் மனோவளர்ச்சி அக்கால கட்டத்தில் இப்பண்புக்கே அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்தது என்பதை உணர்த்தும் வகையில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலுங் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாயின் உருவங்கள் அமைகின்றன. இற்றைக்கு முப்பதாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் எலும்பு, கல், மண் ஆகியவற்றில் வடித்தெடுக்கப்பட்ட தாயின் உருவங்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலுங் காணப்பட்டாலுங்கூட, ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்குள் இவை மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இவ்வுருவங்களில் பெண்குறி, மாம்பகம், இடை ஆகியவை இவற்றின் பரிமாணத்திற்குப் பெரியளவாக சித்தரிக்கப்பட்டமை இவை இனவிருத்திப் பண்பையே பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை உணர்த்துகின்றது. இவற்றை

'வீனஸ்' (Venus) அல்லது காத்தல் இறைவி என்பர் தொல்வியலாளர்.
(Clark, G. and Piggott, S. 1965)

இற்றைக்கு ஏறக்குறையப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்தான் மனிதன் விவசாயமாக நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் வாழ்ந்து விவசாயம், மந்தை வளர்ப்பு ஆகியன தொழில்களை மேற்கொண்டான். இதற்கான மிகப் பழைய ஆதாரங்கள் மத்தியகிழக்குப் பிராந்தியத்திலேதான் காணப்படுகின்றன. ஊணவு உற்பத்தியும், மந்தை வளர்ப்பும் இப்பிராந்தியத்திலிருந்து தான் ஏனைய நாடுகளுக்கும் பரவின என்பதே தொல்வியலாளரின் விளக்கமாகும். வேட்டையாடுஞ் சமூகத்தில் உணவைச் சேகரிப்பவளாக, இனவிருத்தியின் சின்னமாக விளங்கிய பெண்ணை இக்கால சமூகம் வேறொரு கண்ணோட்டத்திற் கண்டது. விவசாய சமூகத்தில் உணவை உற்பத்தி செய்வதில் அவள் பெற்றிருந்த பங்கு மிகப் பிரதானமாக அமைந்திருந்தது. ஏன்? ஊணவு உற்பத்தியைக்கூட முதன்முதலிற் கண்டு ஏனையோருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவள் பெண்ணேதான் என்றும் சில சமூகவியலாளர் கருதுவர். எவ்வாறாயினும் நிலமடந்தை உணவை விருத்திசெய்வது போன்று பெண்ணும் இவ்விருத்தியில் தனது பிரதான பங்களிப்பைச் செய்தாள். இதனாற்றான் தாய்மையும், நிலமும் ஒன்றாக உருவகப்படுத்தப்பட்டன. நிலம் தாயாகவே கருதப்பட்டது. தானியங்கள் எவ்வாறு நிலத்தில் சேர்க்கப்பட்டவுடன் கருக்கட்டி வளர்கின்றனவோ அவ்வாறேதான் வெறும் பெண் சக்தியால் மட்டுமின்றி அதற்கு ஊன்றுகோலாகத் துணைபுரிந்து கருக்கட்டி வளர உதவும் இன்னொரு (ஆண்) சக்தியின் உதவியாலே தான் மனித சமுதாய விருத்தியும் நடைபெறுகின்றது என்ற உணர்வு மேலோங்கியது. சுருங்கக் கூறின் இனவிருத்தி வெறும் பெண்சக்தியாலேயே நடைபெறுகின்றது என்ற வேட்டைச் சமூக நிலைப்பாடு நீங்கி, இது ஆண் சக்தியின் உதவியுடன்தான் சாத்தியமாகின்றது என விவசாய சமூகம் கண்டது. இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட கிராம அபிவிருத்தியும், அதனால் ஏற்பட்ட விஸ்தரிப்புகளும், மந்தை வளர்ப்பும், போர்களும் இவ்வாண்சக்தியின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் உணரவைத்த காரணிகளாக அமைந்தன. இவ்வாறு விருத்தியின் பங்களிப்புக்கு

ஆண், பெண் சக்திகளின் இணைப்பு அவசியம் எனக் கருதப்பட்டது. இச் சக்திகளின் அருஉருவ நிலையையே லிங்க தத்துவம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. 'லிங்க' என்ற சொல் ஒரு ஒஸ்ரிக் மொழிவழி வந்த சொல்லாக அமைவதே இதன் பழமைக்கும்,

பாரம்பரியத்திற்குள் சிறந்த உரைக்கல்லாகும். விவசாய சமூகத்தில் இது நிலத்தை உழுது பண்படுத்திப் பின்னர் அதில் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும் குறியீடாகவே கருதப்பட்டது. இத்தகைய சக்தியின் தொழிற்பாடே நிலஉந்தையின் உற்பத்தியின் ஆணிவேராக அமைந்திருந்தது.

மத்தியகிழக்குப் பிராந்தியத்தின் விவசாயக் குடியிருப்புகளிற் பெண், ஆண் உருவச் சிலைகள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இக்காலப் பெண் சிலைகளோ எனின், முந்திய காலத்தைப்போல் அளவுக்கதிகமாகப் பிரமாணத்தை மிஞ்சிக் காணப்பட்டு இனவிருத்தியைக் காட்டுங் குறியீடுகளுக்குப் பதிலாக அளவான அங்கங்களை உடையனவாகக் காட்சி தருகின்றன. சுடுமண், எழும்பு, கல் ஆகியவற்றில் வடிக்கப்பட்ட இவை பெண்சக்தி, ஆண்சக்தி ஆகியவையே பிரபஞ்சத்தை இயக்குகின்றன என்று உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக, 'ஜோர்டான்' நாட்டிலுள்ள 'ஜெரிக் கே' விற் கண்டெடுக்கப்பட்ட இவ்வுருவங்களை ஆராய்ந்த 'கென்யோன்' என்ற தொல்லியலாளர் நிலத்தின் வளத்தில் தங்கள் வாழ்வை நம்பியிருந்த மக்களது விருத்திக் கோட்பாட்டைச் (Fertility Cult) சித்தரிப்பனவாக இவை அமைந்துள்ளன எனக் கூறியுள்ளார். (Kenyon, K.M.1957) இதேபோன்று சின்னாசிய விவசாயக் குடியிருப்புகளிற் கோயில்களும் அவற்றுள் உருவங்களுங் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்களிற் "சட்டல் கழக்" என்ற இடம் முக்கியமானது. இவ்வுருவங்களில் ஆண், பெண், சிறுவன் உருவங்கள் முக்கியமானவை. இருந்தும் இவற்றிலும் பெண்தெய்வமே முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தெய்வம் மூவித பாவனைகளில் தோற்றம் அளிக்கின்றது. அவை இளம் பெண், மகவைப் பெறும் தாய், வயோதிப் பெண் ஆகியவையாகும். ஆணுடன் சேர்ந்த நிலையிலும் இப்பெண் உருவங்கள் காட்சி

தருகிறது. புற்தொரு சந்தர்ப்பத்தில் இரு பெண்டெய்வங்கள் இணைந்து காட்சி தருகின்றன. இவ்வாறே இன்னோரிடத்தில் சிறுமி, பெண், இளைஞன் ஆகியோர் பெண்டெய்வத்தின் வாகனமாகிய சிறுத்தைப்புலியிற் காணப்படுகின்றனர். ஆண்டெய்வங்கூட இருநிலைகளிற் காட்சி தருகின்றது. அவை சிறுவன், முதியோன் நிலைகளே ஆகும். இவற்றைவிட இத்தெய்வம் சில இடங்களிற் பெண்டெய்வத்தின் மகனாகவும், இன்னும் சில இடங்களிற்

காதலனாகவுங்கூட சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. (Mellart James.1965) எவ்வாறாயினும் பெண், ஆண் அவற்றின் சந்ததி (மகன்) போன்ற கோட்பாடுகள் இனவிருத்தியின் தத்துவத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன.

நகர வாழ்வை மையமாக வைத்து வளர்ந்த நாகரிகங்களில், ஆண் பெற்ற முக்கியத்துவத்தால் ஆணின் செல்வாக்குக் கூடினாலும்கூட இக்காலத்திற் பெண்பெற்ற பங்கு மறையவில்லை. காரணம் இந்நாகரிகங்கள் பெருமளவிற்குப் பெண்வழிச் சமூதாய அமைப்பைப் பின்பற்றியவையே ஆகும். உலக வரலாற்றில் முதல் மூத்த நதிக்கரை நாகரிக வரிசையில் சுமேரிய, எகிப்து, சிந்துவெளி, சீன நாகரிகங்கள் அடங்குகின்றன. பிற்கால மனித நாகரிக வளர்ச்சிக்கு இவை ஆற்றிய பங்களிப்புக் கணிசமானது. சுமேரிய நாகரிகத்திற் பெண்டெய்வ வழிபாடு நன்கு நிலைத்திருந்தது. சுமேரியரது பெண்டெய்வங்களில், 'நிந்து', 'நின்மா', 'ஈனான்', 'ஸ்தார்' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் 'ஈனான்' 'ஸ்தார்' ஆகியோரின் ஆண் சகாக்களாக, 'டுமுகி' 'தமுஸ்' ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவ்வாறே எகிப்திய நாகரிகத்திலும் 'இசிஸ்' என்ற பெண்டெய்வத்தின் கணவராக, 'கோரஸ்' குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிந்துவெளி நாகரிகமும் மேற்கூறிய மத்தியகிழக்கு நாகரிக அலையிலிருந்து பிறந்து, காலவரிசையிற் சுமேரியர், எகிப்தியர் ஆகியோருக்கு அடுத்த படியில் நின்றாலும்கூட, இவை விட்டுச்சென்ற சின்னங்களுக்கும் இன்று இவை செழித்திருந்த இடங்களில் வாழும் நாகரிகங்களுக்கிடையே எதுவும் தொடர்பின்றிக் காணப்பட, சிந்துவெளி நாகரிகமோ எனில் இன்றும் தென்னாசிய

நாகரிகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது அதன் தனிச் சிறப்பாகும். சுருங்கக்கூறின் இந்திய நாகரிகத்தின் ஆணிவேரே இஃதெனலாம். (Fairservis, W.1971) இவ்வாறு தென்னாசிய தனித்துவத்திற்கு வித்திட்டு வளர்த்தெடுத்த இதன் பெருமைக்கு உரைக்கல்லாக அமைவதுதான் இன்றும் தென்னாசியவீற் பெருமையுடன் பேணப்படும் தாய்மைத் தத்துவமும் அதன் வழிவந்த தாய்மை வழிபாடுமாகும். வேறெந்த நாகரிகத்திலும் தாய்மைத் தத்துவத்திற்கு இங்கு காணப்படும் முக்கியத்துவங் கிடைக்கவில்லை எனலாம். இக்கருத்தைக் சிந்துவெளி நாகரிகத்தை உலகிற்கு வெளிக்காட்டிய, 'சேர் ஜோன் மார்ஷல்' என்ற அறிஞர் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். வேறு எந்நாட்டிலும் இந்தியாவில்

நிலவுவதுபோற் பழைமையாகவும், ஆழமாகவும் இவ்வாழிபாடு நிலைத்து நீடிக்கவில்லை எனக் கூறும் இவர், இந்தியாவின் நாற்றிசைகளில் மட்டுமன்றி, கிராம, நகர மட்டத்திலும் இது வியாபித்திருக்கின்றது எனவும் கூறியுள்ளார். சக்தி வழிபாடும், இன்றும் கிராம மட்டத்தில் செல்வாக்குடன் காணப்படும் பெண் கிராமதேவதைகளின் வழிபாடும் இதன் வழிப் பிறந்தவையே என்பது இவரது வாதமாகும். இறுதியாக இவ்வாழிபாடு தென்னாசியாவிலிருந்தே மத்தியகிழக்குக்கூடாக இந்தியாவை அடைந்திருக்கலாம் என எண்ணுவது பொருத்தமுடைய கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது. (Marshall, J. 1931) இச்சந்தர் பத்தில் அண்மைக்கால ஆய்வுகள், பெண்வாழிச் சமுதாய அமைப்பைப் பேணிய சிந்துவெளி மக்கள் திராவிடரே என எடுத்துக் காட்டியுள்ளமையும் ஈண்டு நினைவு கூரற்பாலது. (Mahadevan, I. 1977)

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியை இரு கட்டங்களாகக் காணலாம். ஒன்று இது நாகரிக நிலையில் சிந்துப் பள்ளத்தாக்கை மையமாக வைத்துக் காணப்பட்ட நிலை. மற்றது இந்நிலைக்கு வழிவகுத்த கிராமிய மட்டத்தில் இது காணப்பட்ட நிலை. இத்தகைய கிராமிய நிலையை எடுத்துக்காட்டும் தடயங்கள். 'ஆப்கானிஸ்தான்', 'பாக்கிஸ்தான்' போன்ற நாடுகளின் மலைப்பகுதியிலுள்ள சிறுசிறு

அருவிகளை அண்டியும், இந்தியாவிலும் உள. (Allchin, B. and Allchin, R. 1968) தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டிற்குரிய தடயங்கள் இவ்விரு நிலைகளிலும் காணப்படுவது ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இருந்தும் இவற்றிற்கிடையே இழைவிட்டோடும் ஒற்றுமையுங் குறிப்பிடத்தக்கது. கிராமிய கலாச்சாரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பெண் உருவங்கள் பெரும்பாலும் முழு உருவமாகச் சித்தரிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக உடலின் அரைவாசிப் பகுதி மட்டுமே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. பலவற்றில், தலைமயிர் கூட்டாகச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுவதோடு சிலவற்றில், அவை பின்னப்பட்டு முற்பக்க மார்பில் தொங்குவது போன்று சுடுமண்ணிற் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் கழுத்தையும், காதையும் மணிகளும், தோடுகளும் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வுருவங்களின் கைகளின் மூட்டுகள் மடிக்கப்பட்டு இடுப்புடன் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுகின்றன. கைகளில்

வளையல்கள் அணிந்தும் இவை காணப்படுகின்றன. இவற்றின் முகம், மூக்கு, கண், காது, மார்பு ஆகியவை களிமண்ணை அழுத்திச் செய்யப்பட்டதால் அழகு குன்றிக் கலையம்சங் குறைந்துங் காணப்படுகின்றன. (Piggott, S. 1950) ஆ னாற் சிந்துவெளி நாகரிகத்திற் காணப்படும் பெண்சிலைகள் பல முழுத்தோற்றத்துடன் காட்சி தருவதோடு கலை அமையிலும் மேம்பாடு உடையனவாகக் காட்சி தருகின்றன. இவற்றின் கண்போன்ற உடலுறுப்புக்கள் பல தனித் தனியாக மண்ணிற் செய்யப்பட்டு இறுதியில் இவைகளின் உடலிலே அழுத்தப்பட்டனவாகவும் இவை காணப்படுகின்றன. அத்துடன் சிகை அலங்கரிக்கப்பட்ட நிலையிற் உடலில் அணிகலங்கள் பலவற்றுடனும் இவை காட்சி தருகின்றன. (Fairservis, W. 1971) இவை யாவும் தாய்மைக்கும், தாய்மை வழிபாட்டிற்கும் இங்கு கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் தாய்த்தெய்வத்தின் கணவனாக சிவவழிபாடும் முக்கியம் பெற்றுக் காணப்பட்டாலுங்கூட, தாய்த்தெய்வ வழிபாடு பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை

இந்நாகரிகத்தின் ஏனைய சின்னங்களும் எடுத்தியம்புகின்றன. இவற்றின் தடயங்களாக வெறுஞ் சிலைகள் மட்டுமன்றி முத்திரைகளுங் (Seals) காணப்படுகின்றன. சில பெண்ணுருவச் சிலைகளின் மேற்பகுதி ஆடைகளால் மறைக்கப்படாது காட்சியளிக்க, சில குழந்தைகளுக்குப் பாலுட்டும் நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. சில பெண் உருவங்கள் குழந்தைகளைக் கையில் தாங்கி நிற்கின்றன. இன்னும் சிலவற்றிற் கர்ப்பவதிகளாக நிற்கும் பெண்களின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இனவிருத்தியின் சின்னமாக வழிபடப்பட்ட பெண் தெய்வங்களே. பொதுவாக இவை ஒவ்வொரு வீட்டு மாடங்களிலும் வைத்து வழிபடப்பட்டன என, 'மக்கே' கருதுகிறார். (Mackay, E. 1943) இன்றுங்கூட, வீட்டின் காவற்றெய்வமாக, கிராமங்களின் காவற்றெய்வமாக, மக்களின் பல்வேறு அல்லல்களைத் தீர்க்குந் தெய்வமாக அன்னை பல்வேறு ரூபத்தில் வழிபடப்படுதல் ஈண்டு நினைவுகூரற்பாலது.

இனிச் சிந்துவெளி நாகரிக முத்திரைகளில் தாய்த்தெய்வம் சித்தரிக்கப்படுவதை ஒரு சில உதாரணங்கள்மூலம் விளக்குவோம். இத்தகைய முத்திரைகளில் 'ஹரப்பா' வில் 'வற்ஸ்' (Vats, M.S. 1940) என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரை ஒன்று முக்கியமானது. இதன் ஒருபக்கத்தில் தலைகீழாகக் கால்களை அகட்டிய நிலையில் நிற்கும் ஒரு பெண் உருவமும் அதன் கர்ப்பத்திலிருந்து ஒரு செடி வெளிக்கிளம்புவதுங் காணப்பட மறு பக்கத்தில் ஆண், பெண் உருவங்களோடு ஒரு ஆண் ஒருகையிற் கொழுவுடனும், மறுகையில் ஒருபிடி மண்ணுடனுங் காட்சியளிப்பதும் அவ்வுருவத்தின் எதிரே ஒரு பெண்ணின் உருவம் கைகளை உயர்த்தி அமர்ந்திருப்பதும் புலனாகும். மண்ணும், கலப்பையும், ஆணும், பெண்ணும் விருத்தியை எடுத்துக் காட்டுவதோடு விவசாய சமூகத்தில் இவை பெற்றிருந்த தொடர்பையும் விளக்குவனவாக இக்காட்சி அமைகிறது எனலாம். பிற்காலத்திற் குப்தர் காலக் கலையிற் பெண் தெய்வத்தின் கழுத்திலிருந்து செடி ஒன்று வெளிக் கிளம்புவது சித்தரிக்கப்படுவதைக் கண்ட 'சிறீவற்சவ', இவையாவும் இனவிருத்தியில் முக்கிய பங்கு கொண்ட அன்னையின் சிற்ப்பை

எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன எனக் கருதுகின்றார். (Srivastava, M.C.P.1978) இத்தகைய கோட்பாட்டை மொஹன்சோதாராவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இன்னொரு முத்திரையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. (Mackey, E.J.1937) இதன் மேல் அரைவாசிப் பகுதியில் ஒரு மரத்தின் இரு கிளைகளின் மத்தியில் தலைவிரிகோலமாய்க் கொம்புத் தலையலங்காரத்துடன் காட்சி தரும் பெண் தெய்வம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மரத்தின் அருகில் முழந்தாளில் நிற்கும் ஒரு பக்தனும், ஆடும் சித்தரிக்கப்பட, இம்முத்திரையின் கீழ் அரைவாசிப் பகுதியில் ஏழ் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. மரத்தில் இருக்கும் உருவம் தூர்க்கை எனவும், இவ்வேழு பெண் உருவங்களும் சப்தமாதிருகைகள் (ஏழு கன்னியர்) எனவும் பல அறிஞர்களால் வியாக்கியானங் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பெண் தெய்வங்கள் கொம்புத் தலையலங்காரத்துடன் காட்சி கொடுத்தல் இந்திய உருவங்களில் மட்டுமல்லாமல் ஏனைய 'கிறீஸ்', 'எகிப்திய' நாகரிகங்களிலிருந்த பெண் தெய்வங்களிலும் உண்டு. எனவே ஒட்டு மொத்தமாகச் சிந்துவெளிச் சமயத்தை நோக்கும் போது பெண்தெய்வ வழிபாடும் அதனுடன் இணைந்த ஆண்தெய்வ (சிவ) வழிபாடும் காணப்பட்டது புலனாகின்றது. சிவன் முத்தலையுடன் நடராஜராக இங்கு வழிபடப்பட்டதை 'மார்ஷல்' குறிப்பிடத்தவறவில்லை. இத்துடன் சிந்துவெளியில் "லிங்க வழிபாடும்" நிலைத்திருந்தது என இவர் குறிப்பிடுகின்றார். இருக்குவேதம் லிங்கம் வழிபட்டோரை 'சிஷ்ண' தேவர்களை வழிபட்டோர் எனக் கேலியாக உரைக்கிறது. அத்துடன் இத்தகைய வழிபாடியற்றுவோர் நெறிமுறைகள் தமது மத அனுட்டானத்திற் புகவேண்டாம் எனவும் இருக்கு வேதம் கூறுகிறது. இதன் அண்மைக்காலத்தில் லிங்க, யோனிக் குறியீடுகள் ஒன்றாக ஒரிடத்திற் சேர்ந்து காணப்படவில்லை என்றும், இதனால் சிந்துவெளியில் 'லிங்க வழிபாடு' காணப்படவில்லை என்றும் அறிஞர் மத்தியில் அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. இத்தகைய கருத்து ஆதாரமற்றது என்பதை, 'பயசேவிஸ்' என்ற அறிஞரால் 'ஹரப்பாவில்' பாளை ஒன்றில் பத்திரமாகப் பதுகாக்கப்பட்ட 'லிங்கமும் அதனுடன் கூடிய யோனியும்' கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை நிரூபித்திருக்கிறது. (Fairservis, W.1971:292) இங்கு நிலவிய லிங்க வழிபாடுபற்றி அல்சின்

தம் பதியினரும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். எனவே உருவநிலையிலுள்ள ஆண், பெண், தெய்வங்களின் சின்னங்களும், அருவருவ நிலையிலுள்ள லிங்க வழிபாடும் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் காணப்பட்டது எனலாம். இவ்வாறே தாய்தெய்வமும் இனவிருத்தி, அபிவிருத்தியின் சின்னமாகத் தாய்மையின் பல அம்சங்களின் சின்னமாக அக்காலத்தில் வழிபடப்பட்டது எனலாம்.

சிந்துவெளி நாகரிகம் கி.மு. 1500 ஆம் ஆண்டளவில் மறைந்தது. இதன் தோற்றம் ஏறத்தாழ கி.மு. 2500 ஆண்டளவிலாகும். இதன் தோற்றத்தை அண்டிய காலப்பகுதியில் கி.மு. 2200 ஆம் ஆண்டளவில் நகர நாகரிகத்திற்கும் கிராம நாகரிகத்திற்கும் இடைப்பட்ட கல் செம்புக் கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்த கலாச்சாரம் ஒன்று மத்திய இந்திய, மேலைத்தக்கணம் ஆகிய பகுதிகளில் நிலைத்திருந்தது. இக்கலாச்சாரத்திலும் பெண் தெய்வ வழிபாடு பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தைப் 'பில்வாடி', 'நேவசா', 'இனாம்காம்' ஆகிய பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பெண் உருவங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. (Dhavalikar, M.K.1976) இத்தகைய உருவங்களிற் சில வெறுமனே மண்ணுருக்களாகவும், பின்னர் சுடப்பட்டுச் சுடுமண் பாவைகளாகவும் உள. இவற்றுட் சில தலையுடனும், எனையவை தலையுடைய ந்த நிலையிலுங் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக,

'இனாம்காமில்' வீடொன்றில் பாதுகாப்பாகப் பேணி வைக்கப்பட்ட பெண் உருவச்சிலை தலை உடைய ந்த நிலையில் ஒருது வாகனத்தில் அமர்ந்து காட்சி தருகின்றது. இத்தகைய உருவங்கள் கலை அமைப்பிற் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைவிடத் தரங் குறைந்து காணப்படுவதோடு, சம காலத்தில் மேற்காசியாவிற் காணப்பட்ட பெண் உருவங்களை ஒத்துங் காணப்படுகின்றன எனச் 'சங்கலியா' அவர்கள் கருதுகிறார்கள். (Sankalia, H.D.1974)

சிந்துவெளி நாகரிகத்தை அழித்தவர் ஆரியரே என்பர் அறிஞர். ஆரியர் அழித்தது உண்மையிலே இந்நாகரிகமிருந்த

நகரங்களையே. அதன் கலாச்சாரம் இந்நகரங்களுடன் அழியவில்லை. மாறாக, ஆரியர் இதில் அமிழ்ந்தினர் என்பதை அவர்கள் விட்டுச் சென்ற இருக்கு வேத காலக் கலாச்சாரத்திற்கும், பின்னைய வேத, உபநிடத, சூத்திர, இதிகாசக் கலாச்சாரங்களுக்குமிடையே நிலவும் வேற்றுமை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இருக்கு வேத கலாச்சாரம் ஆண்வழிச் சமுதாய வழியில் வந்த இவர்கள் வழிபட்ட ஆண் தெய்வங்களுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினையும், இயற்கைச் சக்திகளை இவர்கள் தெய்வங்களாக உருவகப்படுத்தி வழிபட்டதையும் எடுத்தியம்புகின்றது. அத்துடன் இதேவேதத்தில் சிந்துவெளி மக்கள் வாழ்வு, வழிபாடு ஆகியவற்றை ஒருவித துவேஷக் கண்கொண்டு நோக்கிய தொனியுங் காணப்படுகிறது. ஆனால், கங்கைச் சமவெளிக்கு ஆரிய நாகரிகம் பரவிய போது எவ்வெவ்வம்சங்களை இவர்கள் சிந்துவெளியில் வெறுத்தார்களோ அவையாவும் முன்னணியில் நின்று முழுநிறைவாக இவர்கள் சமய நம்பிக்கைகளில் இடம்பெறுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. சிவ, உமை, லிங்க வழிபாடு, பக்தி மார்க்கம், உருவவழிபாடு ஆகியவை இவற்றுள் அடங்கும். இவற்றின் சிறப்பையே பிற்பட்ட வேதங்கள், உபநிடதங்கள், சூத்திர இலக்கியங்கள், பிராமணங்கள், இதிகாசங்கள் பேசுகின்றன. எவ்வாறாயினும் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு இருக்கு வேத காலத்திலேயே இவர்கள் வழிபாட்டில் இடம்பெற்றதைப் பல்வகைப் பெண் தெய்வங்கள்பற்றி இதில் வரும் குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. இத்தெய்வங்களில் “உஷஸ்”,

“அதிதி”, “பிருதிவி” ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். வைகறைப் பொழுதை உஷஸாக உருவகப்படுத்திய இருக்கு வேதம் இவளே சராசரங்களினது “தாய்” எனவும் குறித்து நிற்கின்றது. சூரியன் இவளின் காதலனாகவும், சில இடங்களில் மகனாகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறான். இது இனவிருத்தித் தத்துவத்தையே எடுத்தியம்புகின்றது. இதற்கான உதாரணத்தைச் தென்னாசியாவிலுங் கண்டோம். பிற்பட்ட வேத காலத்தில் ‘உஷஸ்’ செல்வாக்கிழந்து காணப்பட்டாலும் இத்தெய்வம் இக்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற இலட்சுமி, துர்க்கை, உமா ஆகியவற்றின் வழிபாட்டோடு

சங்கமித்தது என்பர். (Srivastava, M.C.P. 1978) இதேநிலையிற்றான் 'அதிதி' வழிபட்டாள். பிருதிவி, சாமானிய தாயென்ற அந்தஸ்தில் மட்டுமன்றிக் கடவுளரின் தாயெனவும் வழிபட்டாள். இவளைப் பூமாதேவி எனவும் கொண்டு வழிபட்டனர். சூத்திர இலக்கியங்களில் அயிகா, உமா, தூர்க்கை, சரஸ்வதி, இலட்சுமி, பத்திரகாளி போன்ற தெய்வங்கள் பற்றி விரிவான செய்திகள் உண்டு. இவை யாவும் பெண்வழிச்சமுதாய அமைப்புக்கும், தாய்மைத் தத்துவத்திற்கும், தாய்மை வழிபாட்டிற்கும் அந்நியர்களான ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுந்த காலத்தில் அங்கு நிலவிய சிந்துவெளிக் கலாச்சாரத்தில் முழுகித் தாழாகக் கொண்டதை எடுத்தியம்புகின்றன.

ஐாதக இலக்கியங்களில் வருங் குறிப்புகள் புத்தர் காலத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தாய்மை வழிபாட்டை உறுதிசெய்கின்றன. இத்துடன், வட இந்தியாவின் பலபகுதிகளிலுங் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாய்த் தெய்வத்தின் சிலைகளும் இவ்வழிபாட்டிற்கான ஏனைய தடயங்களாகும். இவற்றுள், 'லௌரியன் நத்தர்' என்னுமிடத்திற் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொன்னாலான பெண் தெய்வத்தின் உருவம், 'திதர்கன்', 'மதுரை', 'பெஸ்நக்' போன்ற இடங்களிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட யக்ஷி (பெண்) உருவங்கள், பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்த மிகப் பழைய கலைக்கூடங்களான சாஞ்சி, புத்தகாயா, அமராவதி ஆகியவற்றிற் பல்வேறு நிலைகளிற் காட்சி தரும் யக்ஷி உருவங்கள் என்பன அடங்கும். இவை நாட்டார் வழிபாடாக மக்கள் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சசொச்சங்களாகும். (Coomarasamy, A.K. 1927)

கடவுட்கோட்பாட்டை வெறுத்த பௌத்த மதத்தாற்கூட, இனவிருத்தி, பெருக்கம் ஆகியவற்றின் சின்னமாக விளங்கிய தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டை ஒதுக்கித்தள்ள முடியவில்லை. (Misra, R.N. 1981) 'மௌரியர்', 'சங்கர்' காலங்களைச் சேர்ந்த சுடுமண் பாவைகள், நாணயங்கள், முத்திரைகள் ஆகியவற்றிலும் பெண் தெய்வ உருவங்களைக் காணலாம். சங்கரை அடுத்து வந்த 'குஷானியர்' நாணயங்களில் தாய்த் தெய்வம் பலவகைகளிற்

சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை சக்தி, சிவனுடன் கூடிய உமா, சிங்கவாகனத்திற் காட்சிதருந் தூர்க்கை, கஜலட்சுமி, சிவனில் ஒரு பாதியாகச் சக்தி நிற்கும் அர்த்த நாரீஸ்வர மூர்த்தம் என்பனவாம்.

தமிழகத்தையும், விசேடமாகத் தென்இந்தியாவையும் பொறுத்தமட்டில் இப்பகுதிக்குத் திராவிடரின் வருகை புதிய கற்காலத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. இத்திராவிடரில் ஒரு பகுதியினர் சிந்துவெளி நாகரிக கர்த்தாக்களாக விளங்க, மறுபகுதியினர் தென்னகத்தில் விவசாயம், மந்தைவளர்ப்பு ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்துத் தென்னக நாகரிகத்திற்கு வித்திட்டனர். இக்காலத்தில் எருது, லிங்கம் ஆகியவை கற்பாறைகளிற் சிற்பங்களாகப் பொழியப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் இட்டவித்து பின்வந்த பெருங்கற்காலத்தில் வளர்ந்து சங்ககாலத்தில் திராவிடர்களின் சிறப்பியல்புகள் கொண்ட நாகரிகமாக மலர்ந்தது. இக்காலச் சிற்பபைச் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தமிழகத்திற் காணப்படுஞ் சுடுமண்ணிலமைந்த பெண்பாறைகள், லிங்கம் ஆகியவை தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டையும், அதனுடன் கூடிய லிங்க வழிபாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இத்தாய்த்தெய்வமே சங்கஇலக்கியங்களிற் கொற்றவையாக, வெற்றித் தெய்வமாக விளிக்கப்படுகின்றது. இவளை அகநானூறு “காடமர்செல்வி” எனக்கூற, குறந்தொகை ‘சூலி’ என அழைக்கின்றது. முருகன், கொற்றவைச் சிறுவனே. சிவனும் இவ்விலக்கியங்களில் விளிக்கப்படுகிறார். இவை தாய்த்தெய்வத்தோடு தொடர்புடைய இனவிருத்தியை எடுத்தியம்புஞ் சான்றுகளாகும். சங்ககாலவியகால இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் வேட்டுவவரியில் ‘தூர்க்கை’ விளிக்கப்படுகிறாள். மணிமேகலையில் வரும், ‘சம்பாபதி’, ‘காடுகள்’, ‘விர்தியாவாசினி’, ‘சிந்தாதேவி’ ஆகியவை அக்காலத்திற் சக்தி வழிபாடு இப்பொளத்த நூலில் இடம் பெறும் அளவுக்கு மிகுதியாக நிலைத்திருந்தமைக்குச் சான்றாகும். (நாகசாமி, இ. 1977)

குப்தர் காலம் இந்துமத இதிகாச புராணங்கள் தொகுக்கப்பட்ட காலமாக விளங்கியதோடு இது வடஇந்தியாவில் இந்துமத மறுமலர்ச்சிக் காலமாகவுஞ் சிறப்புற்றிருந்தது.

தென்னகத்திலும் இம்மறுமலர்ச்சி பல்லவர்காலத்தில் ஏற்பட்டது. இதிகாச, புராணங்களில் அன்னையின் பல்வேறு மூர்த்தங்கள் சிறப்புடன் சித்தரிக்கப்பட்டு இவைபற்றிய ஐதீகங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் சப்தமாதிருகைகள் வழிபாடும் சிறப்புற்று விளங்கியது. சப்தமாதிருகைகள் மூர்த்தத்தில் சக்திகள் பல்வேறு கடவுளரின் மனைவிகளாக, அக்கடவுளருக்குரிய பண்புகளுடன் இலக்கியங்களிலும் சிற்பங்களிலும் சித்தரிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் சிலையின் இருமருகிலும் முறையே விநாயகர், வீரபத்திரர் உருவங்கள் காணப்படுவது மரபு. இச்சக்திகள், பிரமாணி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவானி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி என அழைக்கப்படும். இவை முறையே பிரமன், மகேஸ்வரன், குமரன், விஷ்ணு, இந்திரன், யமன் ஆகியோரது சக்திகளாகும். தமிழகத்திற் பல்லவர் சோழர் காலக் கலையிலும் சக்தியின் பல்வேறு மூர்த்தங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு மகாசக்தி பல்வேறு ரூபங்களில், நாமங்களில் வாழ்த்தி வழிபடப்பட்டதோடு இத்தகைய வழிபாடு காலகதியில் இந்துமதப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகவும் வளர்ச்சிபெற்றது. இதுவே சாக்தம் ஆகும். உண்மையிலே கல்வித் தெய்வமாகிய சரஸ்வதி, செல்வத்தின் தெய்வமாகிய இலட்சுமி, வீரத்தின் உறைவிடமாகிய துர்க்கை ஆகிய மூன்று சக்திகளையும் இணைத்து நிற்பதே சாக்தம். இச்சாக்த மார்க்கம் இருவகைப்படும். அவை தட்சிண மார்க்கம், வாமமார்க்கம் ஆகும். ஒழிவு மறைவின்றிப் பகிரங்கமாக ஏனையோருக்குத் தெரியும்வண்ணுஞ் சக்தி வழிபாட்டுக் கிரிகைகளில் ஈடுபடுவோர் தட்சிண மார்க்கத்தினராகும். வாமமார்க்கத்தினரோ எனில் தாமியற்றும் வழிபாடு கிரிகைகள் ஆகிபவற்றை ஏனையோர் அறியவண்ணம் இரகசியமாகவே செய்ய விருட்டிவர். நடுநிசியற்கூட இவர்கள் மத்யம் (மது), மத்யம் (மீன்), மம்சம் (ஊன்), முத்ரா (தானியம்), மைதுனம் (புணர்ச்சி) ஆகிய ஜவகை நுகர்வுகள் மூலம் முத்தி பெறலாம் எனவும் நம்பினர். இருந்தும்

இத்தகைய வழிபாட்டுமுறை காலகிராமத்திற் சக்தி வழிபாட்டின் சிறப்பை மங்க வைத்தது எனலாம். எவ்வாறாயினும், “சக்தி வழிபாடு” தனிவழிபாடாக நெடுங்காலம் நீடிக்கமுடியவில்லை.

காரணம் இந்து வாழ்நெறியில் ஆண் பெண் சேர்க்கையே உயர்ந்த நெறி எனப் பேணப்படுவதுபோன்று, சிவனும் சக்தியும் சேர்ந்தே சமயக் கோட்பாட்டின் தத்துவம் என்ற உணர்வு தலையேடுத்தமையே எனலாம். வரலாற்று ரீதியில், ஆரம்பத்தில் தனியாக முக்கியம் பெற்ற தாய்மைத் தத்துவம் காலகதியில் ஆண்மைத்தத்துவத்துடன் கலந்ததைக் கண்டோம். இத்தகைய ஒருங்கிணைப்பைப் பல்வேறு மூர்த்தங்களிற் காணலாம். சிவனும் சக்தியும் ஒன்றாக இணைந்ததைச் சிவனின் கல்யாணசந்தர மூர்த்தமும், இவை இரண்டும் ஒன்றாகியதை அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தமும், இவை குடும்பமாகியதை சோமஸ்கந்த மூர்த்தமும் எடுத்தியம்புகின்றன எனலாம். சிவ சக்தி வழிபாடு மட்டுமன்றி இந்துமதத்தின் சகல பிரிவுகளும் ஒன்றே என்பதைச் சிவசக்தியின் பிள்ளைகளாக விநாயகர், முருகன் கருதப்பட்டமை, பார்வதி விஷ்ணுவின் சகோதரி என்ற ஜதீகம், சிவன் சூரியனைத் தரித்து நிற்கும் ஜதீகம், திருக்கல்யாணத்திற் பிரமா சிவசக்தி ஆகியோருக்குக் குருவாக விளங்கியமை பற்றிய ஜதீகம் ஆகியவை விளக்கிநிற்கின்றன. இவை இருக்கு வேதத்திற் பத்தாவது மண்டலத்தில் வரும் 'உண்மை ஒன்றே' என்ற கோட்பாட்டை எமக்கு ஞாபகமூட்டுகின்றன.

தென்னாசிய நாகரிகத்தின் ஆணிவேராகிய இந்திய நாகரிகம் துணைக்கண்டத்தின் தெற்கேயும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் பரவியது வரலாற்றுண்மை. தெற்கே இவ்வாறு ஈழத்திலும் ஆதியில் இந்தியாவிலிருந்து நாகரிகப்பரம்பல் ஏற்பட்டது. ஈழத்தின் ஆதிகால வரலாற்றை உருவாக்கியவர்கள், வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவனும் தற்காலச் சிங்கள மக்களின் மூதாதையுமாகிய விஜயனும் அவனது சகபாடிகளுமே என்று நம்பப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இக் கதை வெறும் கட்டுக்கதை மட்டுமல்லாமல் (Mendis, G.C.1965), இதை உண்மையென நிரூபிக்க எவ்வித தொல்லியற் சான்றுகளும் நம்நாட்டிற் காணப்படவில்லை என்பதை அண்மைக்கால ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. (Senaratne, S.P.F.1969) அத்துடன் நம்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த தீராவிட மொழி பேசியோரே வளர்த்தெடுத்தனர் என்பதும், இவர்களின் பண்பாடாகிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடுதான் தமிழகத்தைப்போன்று

இங்கும் வரலாற்றுக் காலத்தில் அரசு தோன்றி வளர வழிவகுத்தது என்பதையும் தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. (Sitrapalam, S.K. 1980) இப்பின்னணியிற் பார்க்கும்போது பௌத்தம் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நம்நாட்டிற் கால்கொண்டபோது தென்னகத்தைப் போல் இங்கு நிலவியவை ஆதி இந்துமத நம்பிக்கைகளே. (சிற்றம்பலம், சி.க. 1983a, 1983b) இவற்றுக்கும் சமகாலத் தென்னகச் சமய நம்பிக்கைகளுக்கும்மிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்பட்டது. தூர்அதிவ்ட்வசமகப் பௌத்த வரலாற்றையே எழுவந்த ஈழத்து வரலாற்று நூல்களாகிய தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூலவம்சம் போன்றவை இவைபற்றி விரிவாகக் கூறவில்லை. இருந்தும் இவற்றில் அங்குமிங்குமாகச் சிதறிக்கிடக்கும் செய்திகளையும் ஏனைய தொல்லியற் சான்றுகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஆராயும்போது இந்துமதத்தில் முக்கிய பங்கினை வகித்த தாய்மை வழிபாடு பற்றி நாம் அறிய முடிகிறது.

நமது நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலுஞ் சுடுமண்ணிலமைந்த பெண்பாவை உருவங்கள் காணப்படுகின்றது. கிளிநொச்சியிலுள்ள உருத்திரபுரம், வவுனியாவிலுள்ள மாமடு, சிகிரியாவிலுள்ள இலகுவேவ, பொலநறுவை, மாத்தளை, அம்பாறை, ஆகிய பிரதேசங்கள் இவற்றுள் அடங்கும் (Deraniyagala, P.E.P. 1960; 1961) இவை முழு உருவிற் காணப்படுவதற்குப் பதிலாக பெருமளவிற்கு உடலில் அரைவாசிப்பகுதி மட்டுமே சித்தரிக்கப்பட்டுக் காட்சிதருகின்றன. இவற்றில் உடலுறுப்புக்கள் திறம்படச் சித்தரிக்கப்படவில்லை. இதனால் இவற்றில் அதிகளவு கலை அம்சத்தைக் காணமுடியவில்லை. இவற்றைப் பல்வேறு மூர்த்தங்களிலுள்ள பெண்பாவை உருவங்கள் எனலாம். இவற்றுக்குந் தமிழ் நாட்டிலுள்ள நீலகிரி மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெண் தெய்வ உருவச் சிலைகளுக்கும்மிடையே

நெருங்கிய ஒற்றுமையுண்டு. இதனால் நம்நாட்டுப் பெண்தெய்வப் பாவைகள் பௌத்தம் வரும்முன் இங்கு நிலவிய தாய்மை வழிபாட்டின் எச்சங்களே எனலாம். (பெணர்ந்து மார்க்கஸ். 1969) இப்பாவைகளோடு லிங்கங்களுங் காணப்பட்டமை

குறிப்பிடத்தக்கது. கி. மு. 4ஆம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்தை ஆண்ட பந்துகாபயன் கால வழிபாட்டு முறைகள் பற்றி மகாவம்சம் பேசுகையில் “ சிவிகசாலா” பற்றியுங் குறிப்பிடுகிறது. இக்குறிப்பு, சிவலிங்க வழிபாட்டுத் தலம்பற்றியதே எனப் பரணவித்தான குறிப்பிட்டுள்ளார். (Paranavitane, S.1929) இதனால் நம்நாட்டிற் கிடைத்த சுடுமண் பெண்தெய்வ சக்தியாகவும், அருவுருவ நிலையில் லிங்க வழிபாட்டுடன் சேர்ந்தும் வழிபடப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பாளிநூல்களில் யக்ஷ வழிபாடுபற்றிய சான்றுகள் தாராளமாக உண்டு. (சிறுநம்பலம், சி.க. 1983a) இவ்வழிபாடு கூட இந்தியாவைப் போன்று நம்நாட்டிலும் நிலவிய நாட்டார் வழிபாடாகிய பெண்தெய்வ வழிபாடே ஆகும். ‘யக்ஷ’ என்றால் பூசிக்கப்படுபவன் என்பது பொருளாகும். வடமொழியில் ‘யஜ்’ என்றால் பூசிக்கத் தல் எனப் பொருள்படும். இக்கருத்து ஒருகால் மக்களின் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாக இவை இருந்ததையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அன்று இவர்கள் தேவர்கள் நிலையில் வைத்து வணங்கப்பட்டார்கள். பிற்காலத்திற்றான் இவர்கள் பயங்கரமானவர்கள் என நம்பப்பட்டது. மகாவம்சம் ஈழத்து ஆதிக் குடிகளாக யக்ஷரையும், நாகரையும் பற்றிக் பேசுகின்றது. இவ்வாதிக் குடிகள் யக்ஷ, நாக வழிபாட்டில் திளைத்திருந்ததால் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர் எனலாம். வழிபாட்டை மையமாகக் கொண்டு மக்கட் கூட்டத்தினர் அழைக்கப்படும் மரபு இன்றும் உண்டு. இவ் யக்ஷ, நாக வழிபாட்டு முறைகள் பற்றி விஜயன், பந்துகாபயன் கதைகளிற் குறிப்புகள் உண்டு. இச்சம்பவங்கள் பௌத்தமதம் இங்கு வந்ததற்கு முற்பட்டவையே. நாக, யக்ஷ வழிபாட்டிற் பெண்தெய்வங்களாக நாகினி, யக்ஷி ஆகியவை விளங்கின எனலாம். பந்துகாபய மன்னன் யக்ஷிகுக்கு அமைத்த கோயில் பற்றி மகாவம்சத்திற் குறிப்புண்டு. இவற்றுள் ‘வாடமாழுகி’, ‘பச்சிமராணி’ ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இதனால் நம்நாட்டில் வழக்கிலிருந்த தாய்தெய்வ வழிபாடே இவ்வாறு பௌத்த நூல்களில்

‘யக்ஷி’ வழிபாடாகக் குறிக்கப்பெற்றது எனலாம். இந்தியப் பின்னணியும் இக் கருத்தை அரண்செய்கிறது. பௌத்தம் இங்கு புகுந்த போதும் ஈழத்து மேற்கூறிய வழிபாட்டு முறைகளை அது அழிக்கவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வித்தகர் பல தொல்லியற் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, பௌத்த மதத்தின் பழைய கட்டிடங்களான அபயகிரி, சேதவனராம ஆகியவற்றிற்கு புடைப்புச் சிற்பங்களாக காணப்படும் யக்ஷி, நாகினி உருவங்களைக் கூறலாம். அபயகிரியில், கையிற்றாமரை மலருடன் நிற்கும் ஒரு யக்ஷி உருவம் உண்டு. (Paranavita, S. 1971, P1.5) இவ் யக்ஷி உருவத்தை இலட்சுமியின் உருவம் எனக் கொள்ளல் பொருத்தமுடையதாகும். இவ்வாறே சேதவனராமாவிற்கு காணப்படும் ஒரு யக்ஷி வலக்கையிலும், இன்னொரு யக்ஷி இடக்கையிலுந் தாமரை மலரை ஏந்தி நிற்கின்றனர். (Paranavita, S. 1971, P1.5) உண்மையிலே இதுவும் தாய்த்தெய்வத்தின் ஒரு மூர்த்தமாகிய இலட்சுமியின் உருவமே. ஏன்? பிற்காலத்தில் கூட, கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் செதுக்கப்பட்டு ஆனால், இதே காலத்திலுள்ள பொலநறுவைக் காலக் கட்டிடத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டதென நம்பப்படும் தூணொன்றிற்கு செதுக்கப்பட்டு விரிந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பெண் உருவமும் இலட்சுமியின் உருவமே. (Paranavita, S. P 1.50) பொலநறுவையிலே காணப்படும் “கல்பொத்தாவில்” கூட அதன் பக்கங்களில் கஜலட்சுமியின் உருவம் தீட்டப்பட்டிருப்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. இச்சான்றுகள் இந்நாட்டில் வேரூன்றி வளர்ந்த தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. விஜயன் காலச் செய்தி பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் ஒரு குறிப்புண்டு. இதில் வடபால் இக்காலத்தில் விளங்கிய “திருத்தம்பலேஸ்வரி” ஆலயம்பற்றி வருகிறது. இது இப்பகுதியில் நிலைத்திருந்த அன்னை வழிபாட்டு ஸ்தலம் எனலாம். இவ்வாறே கால ஒட்டத்தில் நாக, யக்ஷ வழிபாடுகளும் ஒன்றோடொன்று சங்கமிக்கத் தவறவில்லை. நயினையிலுள்ள நாகேஸ்வரி ஆலயம் அன்னை, நாக வழிபாடுகளின் சங்கமிப்புக்குச் சிறந்த உரைக்கல்லாகும். (சிறந்தபலம். சி. க. 1983c) இவ்வாறே தான் நாகர் கோயிலிலும் இன்றும் நிலைத்திருக்கும்

வழிபாட்டு முறை நாக, சிவ வழிபாடுகளின் சங்கமிப்பை எடுத்தியம்புகின்றது.

ஈழத்து ஆதி நாகரிகம் தென்னிந்திய நாகரிகத்தின் படர்ச்சியே எனக் கண்டோம். அப்படியாயின் பௌத்தமும், பாலியும் இங்கு கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிற் புகமுன்பு தற்காலச் சிங்கள - தமிழ் மொழி பேசுவோரின் மூதாதையர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திராவிட மொழிகளைப் பேசினர் என்பதும் தெளிவு. இவற்றுள் சிங்கள மொழியின் மூல மொழியாகிய எலு பாளி மொழியுடன் ஏற்பட்ட கலப்பால் தற்காலச் சிங்கள மொழியாகச் வளர்ச்சி பெற்றது. இவ்வாறு பௌத்தமும், பாலியுந் திராவிட மொழியாகிய எலுவைப் பேசிய சிங்கள மக்களை, இன்னொரு திராவிட மொழியாகிய தமிழைப் பேசியோரிலிருந்து மொழியால், மதத்தால் வேறுபட்டவர்களாக மாற்றின. இருந்தும் பௌத்தம் இங்கு வரமுன்னர், இன்றைய சிங்கள - தமிழ் மொழி பேசுவோரின் மூதாதையினர் பெருங்கற்காலக் கலச்சாரத்தைப் பேணினர் என்று தொல்லியற் சான்றுகள் எடுத்தியம்ப, சிங்கள - தமிழ்க் கலச்சாரங்களுக்கிடையே இன்றும் நிலவும் நெருங்கிய ஒற்றுமை அதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய பண்டைய ஒற்றுமையின் எச்சசொச்சந்தான் கடவுட் கோட்பாட்டை மறுக்கும் பௌத்தத்தைப் பேணும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நாட்டார் வழியாடாகக் காலசக்கரத்தில் அழியாது நிலைத்திருக்கும் இந்து மத நம்பிக்கைகள் எனலாம். சிங்கள மக்களின் நாட்டார் வழியாட்டில் உப்புல்வன், கதீர்காமக் கந்தன், நாதன், பத்தினி, ஆதியர் முன்னணித் தெய்வங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்நாற்கடவுட் கோட்பாடு தமிழகத்திலும் நிலவியதாகத் தொல்காப்பியர் கூறுவர். எனவே நாற்கடவுட் கோட்பாடு தமிழகம் - ஈழம் ஆகிய பிராந்தியங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட ஒரு பொது நம்பிக்கையை பிரதிபலிக்கின்றது எனலாம். இருந்தும் இந்நாற்கடவுள் எல்லாம் ஒரே மாதிரி இரு பிராந்தியங்களிலும் இருத்தல் வேண்டியது அவசியமில்லை. சிற்சில காலங்களில் வெவ்வேறு இடங்களில் சிறப்புறுவதும் மறைவதும் வழக்காறு. சங்க காலத் தமிழகத்தில் மாயோனும், சேயோனும் முன்னணித் தெய்வங்களே. இவ்வாறு தான்

ஈழத்தில் காணப்படும் உப்புல்வன் (நீலோற்பவன்) கதிரீகமக் கந்தன், மாயோன், சேயோன் ஆகியோரது வடிவங்களே. 'வேந்தன்' பற்றித் தமிழகத்திற் சர்ச்சை உண்டு. ஈழத்திலோ எனில் நாதன் இந்நிலையில் வழிபடப்பட்டதற்குச் சான்றுண்டு. நாதன் என்றாள் தலைவனை. ஈழத்து நாத வழிபாட்டம்சங்களில் சிவ வழிபாட்டம்சங்கள் காணப்படுவதால் நாத வழிபாட்டைச் சிவ வழிபாடே எனலாம். தமிழகத்திற்கு தொல்கப்பியர் காலத்தில் வருணன் வரமுன்பு அங்கு அதனிடத்தில் வழிபடப்பட்ட தெய்வம் பற்றிய விபரமில்லை. அவ் வழிபாட்டை அமிழ்த்தித்தான் வருண வழிபாடு எழுந்திருக்கவேண்டும். ஈழத்துச் சான்றுகளோ எனில், பத்தினியை நான்காவது இடத்திற் பேசுதினாள். இந்நாற்றெய்வங்களும் இன்றும் கண்டிப் பெரஹராவில் வலம்வருவதைக் காணலாம். கண்டிப் பெரஹரா ஆரம்பத்தில் இந்நான்கு தெய்வங்களுக்கு எடுக்கப்பட்ட விழாவாக அமைந்திருந்தது. கி. பி. 18ஆம் நூற்றாண்டில்தான் புத்தர் தந்தம் இதில் நுழைந்து முன்னிலை பெற்றது. எனவே தமிழகத்தில் நிலவிய மாயோன், சோயோன், சிவன் வழிபாட்டோடு அன்னை வழிபாடும் நம் நாட்டில் ஏலவே காணப்படப் பின்வந்த பத்தினி வழிபாடு இவ்வன்னை வழிபாட்டைவிடச் செல்வாக்குப் பெற்றது என்பதைச் சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன.

தமிழகத்தில் இவ்வன்னை வழிபாடு கொற்றவை வழிபாடே எனக் கண்டோம். இவளே தூர்க்கை எனவும் அழைக்கப்பட்டாள். கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய ஈழத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் தூர்க்கைபற்றிய குறிப்புண்டு. (சிற்றம்பலம், சி. க. 1984) இதே காலத்தைச் சேர்ந்த இலட்சுமி உருவம் பொறித்த நாணயங்களுங் காணப்படுகின்றன. இங்கே இலட்சுமி கஜலட்சுமியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளாள். இக்காலத்தை அடுத்து வெளியிடப்பட்ட செம்பு நாணயங்களிற் பெண் தெய்வம் பலவாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் நிற்கும் நிலையில் தலைவிரி கோலமாய்ச் சூலத்தைக் கையிலேந்தி விளங்கும் உருவத்தைத் தூர்க்கை என்பர் 'பாக்கர்'. (Parker, S. 1909) அத்துடன் இந்நாணயங்கள் யாவும் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்தியவையே என்பதும் அவரது கருத்தாகும். இருந்தும் கி. பி.

2ஆம் நூற்றாண்டில் வீர வழிபாட்டின் ஓரம்சமாகிய கண்ணகி வழிபாடு (பத்தினி) ஈழத்திற் புகுந்தது. இந்தியாவைப் போன்று இங்கும் இது சக்தி வழிபாட்டம்சங்களைத் தன்னுடன் சேர்க்கத் தவறவில்லை. சிலப்பதிகாரத்திலேயே கொற்றவை கண்ணகியாக வழிபடப்பட்டதற்குச் சான்றுண்டு. (சற்குணம், எம். 1976) இவ்வாறேதான் இக்கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்திற் புகுந்ததும் இங்கு நிலவிய சக்தி வழிபாட்டைத் தன்னுடன் இணைத்து மேலோங்கியது எனலாம். பௌத்த மதத்தை தழுவிய சிங்கள மக்கள் பத்தினி வழிபாட்டை அன்னை வழிபாட்டின் ஓரம்சமெனக் கொண்டனர். பௌத்தத்தின் வருகையால் அன்னை வழிபாடும் இவர்கள் மத்தியில் தளர்வடையப் பத்தினி இதனிடத்தைப் பெற்றாள். ஆனால், இந்துக்களாகிய தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அன்னை வழிபாடு ஆழப் பதிந்திருந்ததால் பத்தினி வழிபாடு அன்னை வழிபாட்டோடு கூடி வளர்ச்சி பெற்றது எனலாம். தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் மட்டக்களப்பு, புத்தளம் போன்ற இடங்களிற்றான் பத்தினி கண்ணகியாக, திரௌபதை அம்மணாக இன்றுஞ் செல்வாக்குடன் காணப்படுகின்றாள்.

தாய்த்தெய்வ வழிபாடு அநுராதபுர அரசர் காலத்திலுஞ் சிறந்து விளங்கியது. இக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் “ககபண” அல்லது “கர்ஷபண” என அழைக்கப்படும். இவற்றின் ஒரு பக்கத்தில் ஆண் தெய்வத்தின் உருவமும் “இலங்கேஸ்வர” என்ற குறிப்புங் காணப்படுகின்றது. மறுபக்கத்தில் இலட்சுமி உருவங் காணப்படுகின்றது. இதனால் இவ் ‘இலங்கேஸ்வர’ உண்மையிலே சிங்கள நாட்டார் வழிபாட்டில் முன்னணித் தெய்வமாக விளங்கும் உப்புல்வனைக் (மாயோன், விஷ்ணு) குறிக்கிறது எனலாம். இலட்சுமி விஷ்ணுவின் மனைவியே. மாயோனும் விஷ்ணுவும் ஒன்றே. எனவே இந்நாணயங்கள் காத்தற் கடவுளாகிய விஷ்ணுவையும், அவரது சக்தியாகிய இலட்சுமியையும் குறிக்கின்றன என ஊகிக்க இடமுண்டு. (சிற்றம்பலம், சி. க. 1984) பல்லவர் கலைப் பாணியிலமைந்த விஷ்ணு, இலட்சுமி ஆகியோரது சிலைகள் கோணேஸ்வரத்திற் கண்டெடுக்கப்பட்டமை ஈண்டு நினைவுகூரற்பாலது. திருகோணமலையில் உலோகத்தாலான பத்தினி சிலையொன்றுங் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. (Paranavitane, S. 1971)

நாணயங்களில் மட்டுமன்றிச் சிவனின் சக்தி, சிற்பங்களிலும் இடம் பெறத் தவறவில்லை. இவற்றுள் கி . மு . 7 ஆம், 8 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த இசுறுமுனியாவிற்கு காணப்படும் இரு சிற்பங்களைக் குறிப்பிடலாம். (paranavitane, S.1971) இதில் ஒன்று, ஆணும் பெண்ணும் அன்யோன்யமாக இருக்கும் காட்சியைச் சித்திரிக்கின்றது. இதை இசுறுமுனியக் காதலர்கள் என அழைப்பர் பரணவித்தானா போன்றோர். ஆனால் இச் சிற்பத்தின் அமைப்பும், அதில்

வீசும் தெய்விக ஒளியும் இவர்கள் மானிடர்கள் அல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டி, ஆலிங்கன மூர்த்தியாகிய சிவனும், பார்வதியுமே இவை என்பதை விளக்குகின்றன. இதேஇடத்திற்கு காணப்படும் இன்னொரு சிலையில் ஆண், பெண், மகன் இவர்களது பரிவாரம் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. பரணவித்தானாவோ எனில் இச்சிலையிற் சித்தரிக்கப்படும் மகன் துட்டகைமுனுவின் மகனாகிய சாலியா எனவும், பரிவாரத்துடன் காணப்படும் பெண் அவனது காதலியாகிய அசோகமலா எனவுங்கூறி இவர்கள் இருவரும் துட்டகைமுனுவினதும், அவனது மனைவியினதும் முன்னிலையில் இருக்கும் காட்சியையே இது சித்தரிக்கின்றது என விளக்கமளித்துள்ளார். ஆனால் இச்சிலையின் அமைப்பு இது சிவகுடும்பத்தையே சித்தரிப்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இக்காலத்தில் அன்னைக்கெனத் தனியாகக் கோயில்களுங் காணப்பட்டன. அநூராதபுரப் பழைய நகரின் காணப்படும் அழிபாட்டு நிலையங்களிற் காளி கோயிலொன்றுங் குறிப்பிடத்தக்கது. (Bell, H. C. P.1893; 1898) இவ்வழிபாட்டுருந்தமைக்குச் சான்றாக, தலையுடைந்த நிலையிலுள்ள காளி உருவமும் கிடைத்துள்ளது. இங்கு கிடைத்த ஏனைய வழிபாட்டுச் சின்னங்களிற் சிவலிங்கங்களும் அடங்கும். பழைய பொலநறுவை இராசதானியிற் கூடச் சிவ, விஷ்ணு கோயில்களுடன் ஒரு காளி கோயிலுங் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. (Bell, H. C. P. 1906; 1908) இவற்றோடு இங்குள்ள இரண்டாவது சிவதேவாலயத்திற்

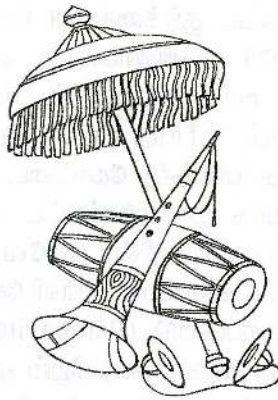

சப்தமாதிருகைகளுக்குரிய ஒரு சிறு கோயிலுங் காணப்பட்டது. சப்தமாதிருகைகள் - உருவங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும் இவற்றிற் காணப்பட்டன. இவ்வாறே இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட மகிஷாசுரமர்த்தனி உருவங்களுங் கொழுப்பு நூதனசாலையில் உள்ள பதவியாவிற்கூடச் சிவலிங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. (Brohier, R. E. 1963) எவ்வகையிலும் ஈழத்து இந்துமதத்தின் சிற்பக்கலைக்குச் சிறந்த உரைக்கல்லாக அமைவன பொலநறுவை, திருகோணமலை ஆகிய பகுதிகளிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட செப்புச் திருமேனிகள் . பொலநறுவைச் சிற்பங்களில் அன்னை பார்வதியாகவும், உமாமகேஸ்வரியாகவும், சோமஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் அமையுந் தாயாகவுங் காட்சி கொடுக்கிறாள். இவற்றில் சரஸ்வதி சிலை ஒன்றுங் காணப்படுகின்றது. (Godakumbura, G. C. 1961) இப்பட்டியலில் அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தத்திற் காணப்படுஞ் சிவ, உமை உருவங்களுங் குறிப்பிடத்தக்கவை. 1950 ஆம் ஆண்டில், திருகோணமலையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலைகளிற் சிவனுடன் சக்தியாக காட்சிதரும், இருக்கும் பாவனையிலுள்ள சக்தி சிலையும், நிற்கும் பாவனையிலுள்ள சக்தி சிலையுங் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். (Balendra, W. 1959) நல்லூரிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட கஜலட்சுமி சிலையும் (சிவசாமி, வி. 1978) பின்னர் யாழ் நகரிற் 'கமால்' வீதியிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட தூர்க்கையின் செப்புத் திருமேனியும் (இந்திரபாலா, கா. 1979) அண்மையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட அன்னையின் ஏனைய மூர்த்தங்களாகும். யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் நல்லூரில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயில் அமைக்கப்பட்டது. இதே காலத்திற் கோட்டை ராஜதானியிற் கூட அன்னைக்கெனத் தனியாக அமைக்கப்பட்ட காளி கோயில்கள் இருந்தன. தென்மகாணத்தில் தேவேந்திரமுனைக்கும் பெல்தோட்டைக்குமிடையே காணப்பட்ட காளி கோயில் ஒன்று பற்றிச் சந்தேச இலக்கியத்திற் குறிப்புண்டு. (Paranavitane, S. 1960 : 768) இவ்வாறே இக்காலத்திற் களுத்துறையிலும் ஒரு காளி கோயில் இருந்தது. இது வணிகக் குழுவினரால் நிருமாணிக்கப்பட்டது. இக்கோயிலுக்கு மன்னன் மானியமாக வயல், தோட்டங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட வருமானத்தைக் கொடுத்ததாகக்

இங்குள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுப் பேசுகிறது. (Veluppillai, A. 1971: 44-45)

எனவே, ஈழத்து மத வரலாற்றிலுள் சக்தி வழிபாடு பழைமையும் பாரம்பரியமும் உடையதாகிறது. இதை இலக்கிய தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. ஆரம்பத்தில் பராசக்தியாகத் தனித்து வளர்ந்த இவ்வழிபாடு காலகதியில் இந்து மதத்தின் ஏனைய கடவுள்களதும் சக்திகளதும் வழிபாடாக விரிந்தது. பௌத்த மதத்தில் இது பத்தினி வழிபாடாகப் பரந்தது. ஈழத்தைப் போன்று தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் இந்து மதம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்னரே பரந்திருந்தது. இவ்வித பரவலுக்கு இந்நாடுகளுக்குச் சென்ற இந்திய வர்த்தகரின் பங்களிப்புக் கணிசமானது. இன்று இந்நாடுகளிற் பௌத்தம், இஸ்லாம் ஆகிய மதங்கள் மேலோங்கிக் காணப்பட்டாலுங்கூட, இந்நாடுகளிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்துமத உருவங்கள், கோயில்கள்,

திருப்பள்ளியெழுச்சி

அகிலாண்டொஸ்வரித் தாயே போற்றி
 ஐங்கரன் தன்னைப் பெற்றநா யகியே
 பகவான் கைலைப் பரம்பொருள் பாகப்
 பைங்கிளி யேஇம வான்தவப் பய னெனும்
 மகளே திருமகள் கலைமகள் கருணை
 வளர்மிகு சவிலுறை துர்க்கையம் பிகையே
 சகலா கமநூல் அளவிடற் கரிய
 தயாபரி யேபள்ளி எழுந்தருளாயே.

அருண னுதித்தனன் அம்புய மவிழ்ந்தன
 அந்தணர் மஞ்சனம் புதுமலர் ஏந்தீனர்
 பொருணயப் பண்ணிசை பொழிந்தனர் அடியார்
 புள்ளின மார்த்தன விண்ணவர் வந்தார்
 கருணையின் முகமதி யெமக்கருள் புரியக்
 கனிமிரு சவிலுறை துர்க்கையாம்பிகையே
 தருணமா மழையாய்ச் சிவப்பிரியர் வளர்க்கும்
 சங்கரி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

தும்புரு நாரதர் தோத்திரம் பாடினார்
 சுருடன் அரம்பையர் பரவசத் தாடினார்
 வம்பலர் தொடையல் வரன்முறை தொடுத்து
 வழிவழித் தொண்டர் அணிவகுத் தீண்டினர்
 செம்பது மச்சனை நறைமலரச் சோலை
 திகழ் மிரு சவிலுறை துர்க்கையாம்பிகையே
 அம்பலக் கூத்தினால் ஐந்தொழில் யியற்றும்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கற்றுணர் மகளீர் களித்துறை பதியில்
 கழந்நெடு வேம்பும் கற்பக நாவலும்
 உற்றுயர் மேட்டில் நின்னெழில் காட்டி
 உவந்திடு மன்பர் துயர்துடைத் தின்பம்
 பற்றிடும் பக்திப் பிரசன் னமாகிப்
 பயில்மிரு சவிலுறை துர்க்கையம் பிகையே

நற்றவர்க் கினித்த ஞானவா ரிதியாம்
நாரணியேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அணுவக் கணுவாய் ஐம்பெரும் பூதமாய்
ஆறா தாரம் அடங்கிய குண்டலி
துணைநிற் கும்பச வாயுவாய் உச்சி
தொடுசகஸ் ரார நடுமதிச் சுடராய்
குணமொத் துணர்வோர் காணுங் கொழுந்தே
குளிர்மிரு சவிலுறை தூர்க்கையம்பிகையே
பணியைப் புனைவான் வாக்கே நோக்கிய
பார்வதி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பெரும்பழி சுமக்கும் வஞ்சக ராயினும்
பிழைபோறுத் தருள்வாய் எனநினை வேண்டி
சுரும்பிசை மலர் புனல் சமந்துவந் தேத்திடின்
தொடர்ந்தும்நின் கணவற் கின்னுரை பேசித்
தரும் புதுக் கணக்கால் சஞ்சலம் நீக்கும்
தமிழ்மிரு சவிலுறை தூர்க்கையம் பிகையே
இரும்பு மனத்தில் கரும்புப் பதம்தரும்
ஈஸ்வரி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பன்றிக் குருளைகள் பசித்து வருந்தப்
பாலுட் டியவனின் பங்கியிருப்பவளே
கன்றிக் கலங்கிக் கதியிழந் தலையும்
கடையோம் நிலைகண் டுளமிரங்காயே
அன்றுதூ ணிடைவந் துதித்தவன் தங்கையாய்
அணிமிரு சவிலுறை தூர்க்கையம் பிகையே
ஒன்றெனப் பலவென உதித்திடும் தற்பர
உடையவளே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

ஓதுமைந் தெழுத்தும் நீறும் மணியும்
உபநிட தங்களும் திருமுறைச் செல்வமும்
நீதியும் தமிழும் நிலைபெற மதுரையில்

நானா தூர்க்கை அம்மன் ஆலய சூற்பாப் பேசுக மன்ற

நெடுங்கோ வாட்சி புரிந்தம் னாட்சி
சாதி மதகுல பேதமற் றோர் தொழும்
தவமிரு சவிலுறை தூர்க்கையம்பிகையே
மாதம் னத்துத் தரமணம் கொண்ட
மலைமகளே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அன்பில் விளைந்த அருட்கட லேபுலன்
அடக்கிச் சுழுமுனைச் சுடர்தொடு வெளியில்
பொன்பொலி சோதியாய்ப் புண்ணியர் காணும்
பூரணி யேமணம் வாக்குக் கடந்த
இன்ப வடிவே ஏத்தினர்க் கருள்செய்
இசைமிரு சவிலுறை தூர்க்கை யம்பிகையே
ஒன்பது கோளரின் செயல்நெறிப் படுத்தும்
உத்தமி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

தரும நெறியிலே சராசரம் பெருக
சாற்றிடு ம்கலைகள் சகமெலாம் வளர
குருமுறைச் சிவநெறி குழாத்தினர் தொண்டர்
கோயிற் பூசைகள் குறைவினா தோங்க
திருவளர் காம தேனம் தமர்ந்து
சிவமிரு சவிலுறை தூர்க்கையம் பிகையே
மருவிய வினையழித் தருளொளி வழங்கும்
மகேஸ் வரியே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

சிற்பரை யேநின்திருவிழி துயின்றிடில்
தினகரன் வருவனோ கோளும் நாளும்
முற்படு பூதமும் முறை முறை இயங்கிடு
மூதண் டங்களும் செயலிழந் திடுமே
கற்பகக் கையால் கருதிய வரந்தரும்
கவிமிரு சவிலுறை தூர்க்கையம் பிகையே
அற்புத நடனமிட் டாலயம் கொண்ட நம்
ஆத்தா னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருப்பதிகம்

சித்திக் கணபதியே செல்வ விநாயகனே
சக்தி உமை பெற்ற தயாபரனே - தத்துவமா
ஞானதுர்க்கை சீர்பாட நாதாளன் சிந்தனையில்
ஆனதமிழ்ச் செல்வம் அருள்.

பார்முதல் அண்டங்கள் பூத்ததா யேபரமன்
பக்கத்திலாடுந் தாயே
பேர்பரவு வேதமுட னாகம புராணங்கள்
பிரசித்தம் செய்ததாயே
தார்பரவு நின்பாதப் புகழினைப் பாடுகிற
தண்ணரு ளெமக்கருளுவாய்
சீர்பரவு தொண்டர்மிகு மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் துர்க்கைத் தாயே.

வருகொடிய மகிடனைப் பொருது பொறிவாளினால்
வன்தலை யறுத்து வென்றாய்
மருவு சிவதவமாற்றி ஒரு பாதி தாங்கினாய்
மன்னுமெண் ணான்கு தருமம்
பெருகுகம் பாந்தியிற் பேணினாய் நின்னடியைப்
பிரியாத பேற தருவாய்
திருமலியும் வளம் மிகுந்த மிருசுவிற்பதிமேவு
சிவஞானத் துர்க்கைத் தாயே.

தோரோடு மதுரையிற் செங்கோல் செலுத்தியார்
செந்தமிழ் வளர்த்தாய்மொ
நேரான தில்லையில் நீரேறு சடையனுடன்
நின்றாடும் சிவகாமியே
ஊரேறு தமிழ்மக்கள் இரவு பகல் கவலை கொண்டு
துழல்வதைக் கண்டிலாயோ
தீராத வினை தீர்க்கும் மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் துர்க்கைத் தாயே.

ஔரண தூர்க்கை அம்மன் அறைய சூம்பாடுகை மலர்

முன்னவன் கணபதியும் முருகனும் கலைமகளும்
முளரியுறை செல்வமகளும்
நின்னருகில் எழுந்தருள நிறைந்த மனத் தொண்டர்க்கு
நிகழுநவ ராத்திரியிலே
உன்னுகக வரமுதவ வருமழகியே நித்தம்
உனதுபணி புரிய அருள்வாய்
தென்னைபனை செந்நெல்மலி மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

நவமான நடனமிட் டுவமையில்லாதநெடு
நால்வீதிக் கோயில் கொண்டு
தவமான அடியவர் சஞ்சலந்தீர்க்கினிற்
சங்கரி மகா சக்தியே
அவமானப் பிறவிநோய் போக்கியென் சென்னியில்
அடியினை வைத்தாளும் அம்மா
திவணாவல் வோம்புநிழல் மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

சங்குசக் கரமேந்தும் மாயவன் தங்கையே
சரவணனை யணைத்த உமையே
இங்கங் கெனாதபடி ஜம்பூத வடிவிலே
இலங்கும் பராசக்தியே
மங்குமல விருளிலே வாடாது பேரின்ப
மார்க்கநிலை பேண அருள்வாய்
சிங்கமிசை ஏறிவரும் மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

முத்திக்கு வித்தாகிப் பக்தரின் புத்தியில்
மூலமாய் நின்ற செல்வி
சத்து சித்தானந்த சோதியாய் ஆன்மாக்கள்
சாந்தி பெற நின்ற செல்வி
எத்தனை பிறவியிலும் கைவிடாய் அருட் செல்வி
என்று உனது கழல்பிடித்தேன்
சித்திரக் கோயிலில் மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

நான தூர்க்கைக ிம்மன் ிநயை சூழ்பாடினக மரர்

சங்கார சூலமழ தண்டுவாள் கலசமிவை
தாங்கியணி சிலம்பிசைக்க
சங்கீத நடையுடன் தரளநகை செய்து செந்
தாமரைப் பொன் மேனிமின்ன்ப
பங்கான பரமனுடன் அடியனென் முன்னின்று
பழிநீக்கி கதிகாட்டுவாய்
சிங்காரக் கோபுர மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

நாவினிய உணவுநிலம் நல்லமனை சந்தானம்
நண்பர்முத லுறவனைத்தும்
ஒவரிய செல்வமும் கல்வியும் பதவிகளும்
ஒப்பிலாச் சுகமனைத்தும்
ஆவிக்கு ளாவியாய் நிலை நின்று அன்னைநின்
அருளின்றிக் கைகூட்டுமோ
தேவரெல் லாம்பரவும் மிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

நான்பொங்கு சம்பன் நிசம்பனைக் கொன்றுலகில்
நன்நெறி வளர்த்தவள்நீ
வான்பொங்கு மண்டலங்கள் காத்தவள் நீ அன்பர்
மனக்கோயில் கொண்டவள் நீ
ஊன்பொங்கு பிறவிநோய் தணிப்பவள் நீ என்றிங்
குருகியுனைத் தேடிவந்தேன்
தேன்பொங்கு மலர்சோலைமிருசுவிற் பதிமேவு
சிவஞானத் தூர்க்கைத் தாயே.

பயன்

கரமொடுக்கும் நிலை தருவாள் முற்கரு வினையால்
மரண ம்வராது விலக்கித் தனதுதாள் மலர் தருவாள்
கருணைவிழியால்நிதிசுக அன்பக் கலை தருவாள்
அருணெறி பூத்த மிருசுவில் வாழ்தூர்க்கை அம்பிகையே.

திருப்பொன்னூஞ்சல்

காப்பு

அருளோங்கு கணபதியே அன்னைகளரி
 அணைத்தமுதற் புத்திரனே மேருவெற்பில்
 பொருளோங்கு பாரதநூல் வரைந்த செல்வா
 பொங்குதிரு முறைவெள்ளம் பெருகத்தந்த
 தெருளோங்கு நாரையூர்த்தேவ தேவா
 சீரோங்கு துர்க்கையம்மை ஊஞ்சஞ்சல்பாட
 மருளோங்கு நின்கருணைக் கடைக்கணனல்கி
 மனத்திருப்பாய் சேவடிகள் காப்பதமே.

நூல்

எண்ணரிய புவனமெலாம் படைத்துக் காக்கும்
 ஈஸ்வரியே சிங்கத்தி லேறி வந்து
 தண்ணொள் செய்தடியார்கள் தளராவண்ணம்
 தங்குக வரமெல்லாம் வழங்கும் தாயே
 விண்ணவரின் துயர்தீர்க்க வீரவாளால்
 விறல்மகிடன் தலைதுணித்து வாகைகுடி
 நண்ணுசிவ மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்
 ஞானதுர்க்கை யம்பிகையே ஆடஞஞ்சல்.

கோலமிகு நான்குமறை தூண்களாக
 குலவுசிவா கமங்கள்நெடு நாண்களாக
 சீலமிகு உபநிடதம் பீடமாக
 திருமுறையும் கலைகளும் பொற்கூடமாக
 நூலறிவுப் புராணமிதி காசமெல்லாம்
 நுவல் சோதி யலங்கார மாலையாக
 ஞாலமுயர் மிருசுவில் பூம்பதியில்மேவும்
 ஞானதுர்க்கை யம்பிகையே ஆடஞஞ்சல்.

நான தூர்க்கை அம்மன் ஆயை சூழ்பாடினேக மவர்

தேவதுந் துபிகளுடன் கின்னார்கள்
திகழுங்கந் தருவார்குழாம் தீபம் ஏந்த
பக்திமிகு தொண்டரினம் பணிகள் பேண
மேவியஎண் திசையதிபர் காவல்செய்ய
வீரகொலுவிருந் தெம்மைக் காப்பாய்மொ
நாவல்நிழல் மிருசுவில் பூம்பதியில்மேவும்
ஞானதூர்க்கையம்பிகையே ஆடூருஞ்சல்.

சிவபெருமான் நின்னழகின் பொருள்சுவைக்க
திருமாலும் பங்கயனும் விருது பார்க்க
தவநந்தி குருமுனிவர் பூசையாற்ற
சரவணனும் கணபதியும் கவிதை சாற்ற
புவிமாதும் திருமாதும் வடந்தொட் டாட்ட
பொங்குகலை வாணிசதூர் வேதம் சூட்ட
நவஜோதி மிருசுவில் பூம்பதியில் மேவும்
ஞானதூர்க்கையம்பிகையே ஆடூருஞ்சல்.

படித்தபெண் குடியிருப்பில் வேம்பிநிழல்
படர்சடைச்சி பாரசக்தி என்றுமக்கள்
பிடித்தமணத்திடங்கொண்டு பூசைசெய்யப்
பிரசன்னமாகியருள் வாக்குரைத்து
மிடித்துயரம் வஞ்சனைநோய் வினைகள் நீக்கி
வேண்டுமடியவர்க்கினிய காட்சி காட்டி
நடித்தமர்ந்த மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்
ஞானதூர்க்கையம்பிகையே ஆடூருஞ்சல்.

சும்பனுடன் நிகம்பனெனும் அசுரர்கமாளத்
தொடர்ந்து சமர் புரிந்தாலங் காட்டிலாடி
அம்பலத்தான் ஊர்த்துவதாண் டவமியற்ற
அரவுமுனி சுந்தமுனிக் கருள் புரிந்தாய்
வேம்பிமனங் கலங்கிநாம் அலைந்து வாழும்
வேதனையைத் தீர்க்கத்திரு வுளம்பற்றாயோ

நூன துர்க்கை அம்மன் ஆயை சூம்பாண்டேக மரை

நம்பனுடன் மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்

நூனதுர்க்கையம்பிகையே ஆடெருஞ்சல்.

கலம்பூத்த பாலாட்டி சிறுவனுக்கு

கடும்சூலை காட்டி உயர் அப்பருக்கு

குலவோலைச் சாட்சியினால் ஆசூரர்க்குக்

குளிர்ந்த நூல் உரைத்துமணி வாசகர்க்கு

பலன்பூத்த பரமனிடப் பாகங்கொண்டாய்

பார்மேலெம் துயரகற்றல் அரிதோ அம்மா

நலம்பூத்த மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்

நூனதுர்க்கையம்பிகையே ஆடெருஞ்சல்.

அந்தமுட னாதியிலாச் சிவனீன்பாதி

அருந்தவத்தால் பெற்றவளே சரவணத்தில்

கந்தனைவந் தணைத்துவடி வேல்கொடுத்துக்

கனலசுர குலமழியக் கருணை செய்தாய்

சிந்தையிலே சிவவிளக்காய் நீயமர்ந்து

சிங்காரப் பேரின்பம் தருவாய் தேனார்

நந்தவன மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்

நூனதுர்க்கையம்பிகையே ஆடெருஞ்சல்.

மாகமெலாம் படர்மகுடச் சடைகளாட

மாங்கல்ய முடன்முத்து மாலையாட

வேகமிகு விழியாடத் திருத்தோடாட

விளைமுத்து முறுவல்மதி வதனமாட

யோகவரந் தருகரப்பொன் வளையலாட

நுண்ணிடையும் திருவடியும் மின்னியாட

நாகமுறை மிருசுவில்பூம் பதியில்மேவும்

நூனதுர்க்கையம்பிகையே ஆடெருஞ்சல்.

பூதவினப் படையாளே ஆடெருஞ்சல்

பொங்குமனச் சடையாளோ ஆடெருஞ்சல்

வேதநெறிக் கூத்தாளே ஆடிருஞ்சல்

நான தூர்க்கை அம்மன் ஆயை சூம்பாடிஹை மரை

வியனுலகம் பூத்தாளே ஆடிருஞ்சல்
ஆதிஅன்ன பூரணியே ஆடிருஞ்சல்
நாதரிகு மிருசுவில் பூம் பதியிலமேவும்
ஞானதூர்க்கையம்பிகையே ஆடிருஞ்சல்.

வாழி

ஆவாழி மறைவாழி நீதிவாழி
ஆலயம்குழ அடியர்கள் கூட்டம்வாழி
நாவரும் புராணஇதி காசம்வாழி
நவிலக மங்கள்முறை நயந்துவாழி
காவாரும் கழனிவிளை மாரிவாழி
கலைவாழி தமிழ்ஈழக் கீர்த்திவாழி
தேவார மிருசுவிவார் செழித்துவாழி
ஸ்ரீ தூர்க்கை யம்பிகைதாள் வாழிவாழி.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் நித்யசுப மங்களம்
மங்களம் மங்களம் நித்யஜெய மங்களம்

ஆனைமுக நாதற்கு மங்களம் மங்களம்
ஆறுமுக வேலவற்கு மங்களம் மங்களம்
ஞானநடராசர்க்கு மங்களம் மங்களம்
வானநிற மாலுக்கு மங்களம் மங்களம்
மலர்ச்செல்வத் தேவிக்கு மங்களம் மங்களம்
தேனமுத வாணிக்கு மங்களம் மங்களம்
ஸ்ரீ தூர்க்கை யம்மைக்கு மங்களம் மங்களம்.

பாரம்பரியமான இந்த அறிகையும் ஆளுமைக் கோட்பாடும்..

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராஜா
கல்வியியல் துறை

யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

ஓவ்வொரு உளவியற் சிந்தனா கூடத்தினரும் தத்தமது தளங்களில் நின்று ஆளுமையை விளக்குதலும் ஆளுமைப் பரிமாணங்களை விரித்தலும் வியாபிக்கும் நிலையில் ஆளுமைக்குத் தனித்த ஒரு வரைவிலக்கணத்தை தருதல் எளிதன்று. உள்பகுப்புச் சிந்தனா கூடத்தினர் நனவிவி உள்ளத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டு ஆளுமையை விளக்குவர். மானிடப் பண்பு உளவியலாளர் இவ்ட்சிய அகத்தையும் (Ideal Self) நடப்பு வடிவினான அகத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆளுமையை விரிப்பார். அறிகைச் சிந்தனா கூடத்தினர் சிந்தனை அமைப்பையும் அதன் தொழிற்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆளுமையை விளக்கிக் கூறுவர். நடத்தைவாதிகள் நடத்தைக் கோலங்களின் அடிப்படையில் ஆளுமையை விரிப்பார். மாக்ச்சிய உளவியலாளர் மனிதரின் சமூக இருப்புக்கும் ஆளுமைக்குமுள்ள தொடர்புகளை விளக்குவர்.

இந்து சமயக் கோட்பாடுகள் வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கப்படுகின்றன. கி. மு. 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக வேதங்களின் தோற்றம் விளக்கப்படுகின்றது. இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்து செம்மையும் செழுமையும் பெற்ற அறிகை நிலைத் தத்துவங்கள் வரை வேத கால வழிபாட்டு முறையும் அவற்றின் மனிதர் பெறும் ஆளுமை ஊட்டங்களும் நீண்ட வீச்சுக் கொண்டவை. வேள்விகளும் சடங்குகளும் வேதங்கள் உள்ளடக்கிய இன்னொரு பரிமாணமாகும். தானியம் பெருக, செல்வம் பெருக வேள்விகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வேதங்களின் இன்னொரு பரிமாணம் மனிதருக்குள்ளே பொதிந்துள்ள உள்ளார்ந்த உண்மையை அறிதலாகும். வேதத்தின் நிறைவாக

விளங்கும் உபநிடதங்கள் தன்னை அறிதலை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆக, இந்து தத்துவம் குறிப்பிடும் ஆளுமை தன்னை அறிதலோடு முகிழ்ப்புக் கொள்கின்றது. வழிபாடுகளாலும் தற்கட்டுப்பாடுகள் வழியாகவும் யோக அநுட்டானங்கள் வாயிலாகவும் இயற்கை வலுவை அல்லது மானிடப்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என நம்பப்பட்டது.

யோகம் பற்றிய நிறைவான விளக்கங்கள் பகவத் கீதையிலே தரப்பட்டுள்ளன. கிருஷ்ணருக்கும் அருச்சுனனுக்கும் இடையே நிகழும் உரையாடல்கள் ஆழ்ந்து செல்கின்றன. குருவாய் அருள வந்த கிருஷ்ணர் யோக அநுட்டானங்களைப் பற்றி தந்துள்ள விளக்கங்கள் மனித ஆளுமை விருத்தி பற்றி அறிகை நிலையிலும், ஆட்சி (Domain) நிலையிலும் விளக்கி நிற்கின்றன. கடமை, பக்தி, தற்கட்டுப்பாடு, தியானம், மற்றும் செயற்பாடுகள் கீதையிலே விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன.

யோகக் கோட்பாட்டில் ஆன்மா என்பது நித்தியப் பொருளாகின்றது. ஆன்மாக்களிலே பெரியது சிறியது என்ற அளவீட்டுக்கு இடமில்லை. உடலாலோ உள்ளத்தாலோ ஆன்மா பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆன்மாவின் அழிவற்ற நித்தியப் பண்பு இந்து சமயத் தத்துவத்தில் ஆளுமையை விளக்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது.

வெளியுலக இன்பங்களைத் தேடி அலைவோர் தம்முள்ளே பொதிந்துள்ள ஆனந்தத்தை அறிந்து கொள்வதில்லை. ஆனந்தத்தை அறியும் நிலையே ஆளுமையின் உன்னத நிலையாகும் என்பது இந்துசமயக் கோட்பாடு.

இந்து சமயத்தில் மூன்று பரிமாணங்களின் அடிப்படையில் இயற்கை உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

- அவை -
- ❖ தாமச குணம்
 - ❖ இராஜச குணம்
 - ❖ சத்வச குணம்

உள்ளொளியைத் தரிசிப்பதற்கு சம்ஸ்கராஸ் எனப்படும் நவவடி உள்ளத் தொழிற்பாடுகள் தடைகளாக அமைதல் உண்டு. முன்னைய தொழிற்பாடுகளில் கர்ம வினைகள் அலைகளாக எழுந்து உள்ளொளியைத் தரிசிப்பதற்குத் தடைகளாக அமைதல் உண்டு. அவற்றிலிருந்து மீண்டு உள்ளொளியைக் காண்பதற்கும் யோக அநுட்டானம் துணை நிற்கும் உணர்வுகளை அடக்குதல் அன்று, எதிர்மறையான உணர்வுகளையும் செயல்களையும் நேர்நிலையான உணர்வுகளாகவும், தெளிந்த சிந்தனைகளாகவும் மாற்றுதல் யோக நெறியாகின்றது.

எதிர்மறையான விளைவுகளை உண்டாக்கக் கூடிய செயல்களில் ஈடுபடாதிருத்தல் கர்ம யோகம் அல்லது யோகச் செயல்முறையின் பிரதான வலியுறுத்தலாகும். விருப்பு வெறுப்பின்றி எதுவித பலனும் கருதாது செய்யும் செயல்களே மேலானவை என்று பகவத்கீதையிலே விளக்கப்படுகின்றது. இவ்வகையில் தனது ஆத்மாவை தூய்மைப்படுத்துபவனே யோகி ஆகின்றான். (பகவத்கீதை 5, 10-12) இவ்வுலகில் ஒருவர் உயிர் வாழும் வரை செயற்படவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது.

வேலையும் தொழிற்பாடும் கடவுளை வணங்கும் நடவடிக்கைக்கு ஒப்பானவை. அவை சுய ஒழுக்கத்துக்கும் வழிவகுக்கும். தனது சுய இலாபத்தைக் கருதாது வேலையில் ஈடுபடும் பொழுது ஒருவரின் தன்னலம் அற்றுப் போகின்றது. அவரே கர்மயோகி ஆகின்ற ஆளுமைப் பண்பை வளர்த்துக் கொள்ளுகின்றார்.

அறிவு பற்றிய யோக நெறி ஞான யோகமாகின்றது. தன்னைப் பகுத்து ஆராய்தல், தெளிவானதும் உயர்நிலையானதுமாகிய சிந்தனைகளை வளர்த்தல் நல்லவற்றையும், அல்லவற்றையும் வேறு பிரித்தறியும் ஆற்றல், கட்டுத்தளைகளை அறிவால் அறியும் திறன் மாயைக் காட்சிகளிலிருந்து விடுபடல் முதலியவை ஞானயோக ஆளுமையிலே வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

பக்தியோகம் சமய அனுட்டானங்களுடன் இணைந்தது. சடங்குகள் செய்தல், மந்திரம் மொழிதல், வழிபாட்டு நடவடிக்கைகள் முதலியவை பக்தியோக ஆளுமையுடன் இணைந்தவை. இறைவனை அண்மிக்கும் மந்திரங்களை மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி பக்தியுடன் உச்சரிக்கும் பொழுது பக்தியோக ஆளுமை முகிழ்கின்றது.

ஹத யோகம் என்பது முழு உடலையும் தூய்மைப்படுத்துதலோடு இணைந்தது. தாவர உணவு, திருமணம் செய்யாமை, சவாச ஒழுங்கு, வாய், நாசித்துவாரம் முதலியவற்றை சுத்தம் பேணுதல் என்பவற்றின் வழியாக உயர்நிலையான உணர்வுகளை வளர்த்தலும், தியானத்தை மேம்படுத்தலும் இப்பிரிவில் அடங்கும்.

இந்துசமய ஆளுமை உருவாக்கத்தில் ஒவ்வொரு மனிதரதும் முள்ளந்தண்டைச் சுற்றி எழும் குண்டலினி சக்தியின் பிறப்பாக்கம் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குண்டலினியை திட்டமிட்டு நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டோர் யோகியராவர். தனது உடலையும் உள்ளத்தையும் போதுமான அளவு வலுவூட்டியும் தூய்மைப்படுத்தியும் மேம்படுத்தும் பொழுது முள்ளந்தண்டின் அடிப்பாகமாகிய மூலாதார சக்கரத்திலிருந்து குண்டலினி எழும்பும். இவ்வாறு எழும் குண்டலினி படிப்படியாக அமைந்த சக்கரங்களைக் கடந்து ஏழாவது சக்கரமாகிய உச்சந்தலையை அடையும். இந்நிலையில் ஆழ்ந்து துலங்கும் ஒளியும் அகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் நிலைமாற்றமும் ஏற்படும்.

இந்துசமயத்தில் விளக்கப்படும் இராஜயோகம் என்பது வினைத்திறன் கொண்ட ஒழுக்க மேம்பாட்டையும் மனக்கட்டுப்பாட்டினையும் குறிப்பிடும். யோக முறைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய இராஜயோகம் பற்றி பதஞ்சலி முனிவர் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். தற்கட்டுப்பாடு இராஜயோகத்தின் அடிப்படையாகின்றது. அகிம்சை, சத்தியம், அவாவின்மை, நல்லொழுக்கம் முதலியவை தற்கட்டுப்பாட்டில் இடம்பெறும். தூய்மை, சிக்கனம், கல்வி, பக்தி, சரியான செயல் முதலியவை

தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அடுத்ததாக தியாக இருக்கை பற்றி பதஞ்சலி முனிவர் விளக்குகின்றார். முள்ளந்தண்டை நேராக்கி நீண்ட நேரம் இருத்தல் உடம்பை உறுதியாகவும் அதே வேளை இறுகி உறையாது தளர்வு நிலையில் வைத்திருத்தல் முதலியவை தியான இருக்கையிலே குறிப்பிடப்படுகின்றன. (யோக சூத்திரம். 11, 46-47) உன்னதமான வலுவைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழே வைத்திருத்தல் இராஜயோகத்தில் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றது. மேலும் பிராநாயம என்று கூறப்படும் சுவாச ஒழுங்கை யோக அனுட்டானங்களால் நெறிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. தாம் விரும்பியவாறு சுவாசத்தை நிறுத்தவும், இயக்கவும் வல்ல கட்டுப்பாடுகளை யோகியர் கொண்டிருந்தனர்.

இராஜயோக விளக்கத்தில் அடுத்ததாக குறிப்பிடப்படுவது புலன் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலாகும். புறத்தூண்டிகளால் தாக்கப்படாதவாறு தமது ஜம்புலங்களையும் தூய்மையாக்கி அதன்வழியாக உள்ளத்தைச் செழுமைப்படுத்தல் உள்ளார்ந்த ஆக்கமாகின்றது. (யோகசூத்திரம், 11, 54) இதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெறுவது கவனத்தைக் குவியப்படுத்தி நிறைவாகும். புலன்களை கட்டுப்படுத்துதல் மனத்தைக் குவியப்படுத்தலுக்கு அடிப்படையாகின்றது. இவ்வாறாக மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி தியானத்தை யோக அனுட்டானத்தின் உள்ளடக்கமாகவும், சாராம்சமாகவும் இலக்காகவும் அமைக்கும் ஒளிவீச்சிலே சமதி உன்னதம் எட்டப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் தன்னை அறிதல் பளிச்சீடு கொள்கின்றது. தன்னை அறிதல் என்பது முடிவிலியாகிய பொருளாகின்றது. தன்னை அறியும் ஒளிர்வு நிலை நிறைவு நிலை அன்று. அது ஒரு நிலைத்து முற்றுப்பெற்ற நிலையுமன்று. அது தன்னை உணரும் பரிபூரண நிலையாகின்றது.

யோக நிலையில் தன்னை உணர்த்தவும் தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்ளவும் இயல்பினர் பின் வருமாறு விளக்கப்படுகின்றனர்.

1. -- கர்மயோகி -- தற்கட்டுப்பாட்டைப் பேணுதலும், தன்னலமற்ற சேவையும், சித்த வலுவும் கொண்ட ஆளுமைப் பரிமாணங்களைக் கொண்டவர் கர்மயோகியாவார்.
2. -- பக்தியோகி -- சித்தமெல்லாம் இறைவன் பால் வைத்த வழிபாடுகளோடு தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் ஆளுமைப் பரிமாணங்களைக் கொண்டவர் பக்தியோகியாவார்.
3. - ஞானயோகி -- தன்னை அறிதல் தெரிந்து பிரித்தறிதல் முதலியவற்றைக் கொண்டவர் ஞானயோகியாவார்.

அறியாமையே துன்பங்களுக்கு காரணமாகின்றது. அறியாமையாற் செய்யும் கருமங்கள் தொடர்ந்து துன்பங்களை வரவழைத்த வண்ணம் இருக்கும். ஆன்மாவையும் உடலையும் வேறாக பிரித்தறியாமற் செயற்படும் பொழுது ஆணவம் மேலோங்குகின்றது.

பாரம்பரிய இந்துசமயக் கோட்பாடுகள் மனித ஆளுமை மேம்பாட்டில் இசைக் கல்விக்கும், நடனக்கல்விக்கும் சிறப்பார்ந்த இடத்தை வழங்கியுள்ளது. மனித வலுவை உலக அனுபவங்களுக்குள் நுழைக்காது தெய்வீக ஈடுபாடுகளுக்கு இட்டுச் சென்று ஆளுமையை மேம்படுத்துவதற்கு இசையும் நடனமும் வடிவமைக்கப்பட்டன. மணிவாசகரின் “ஆடுகின்றிலை, கூத்துடையான் கழற்கு அன்பிலை என்பருகிப் பாடுகின்றிலை” என்ற அடிகள் மேற்கூறிய கருத்தை மீள வலியுறுத்தும்.

தன்னை உணர்வதற்கும் நல்லவற்றையும் அல்லவற்றையும் வேறுபிரித்துப் பார்பதற்கும் இரையனுபவங்களைப் பகீர்ந்து கொள்வதற்கும் அவற்றின் வழியான ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் இசை நடன அறிகை அமைப்புக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

பாரம்பரியமான இந்து சமய கோட்பாடுகளின் வழியாக விளக்கப்படும் ஆளுமைக் கோட்பாட்டில் தன்னைத் தானே தேடும் இலட்சியப் பாங்குகள் மேலோங்கியுள்ளன. மேலைப்புலக் கோட்பாடுகள் உலகியல் அடிப்படைகளை முதன்மைப்படுத்தி ஆளுமையை விளக்கியுள்ளன. உலகியல் நிலைப்பட்ட எறிவுகளிலிருந்து ஆளுமைப் பரிமாணங்கள் அங்கு இனங்காணப்படுகின்றன. அங்கு இடம்பெற்ற செல்வக் குவிப்பும் தனிச் சொத்துரிமையும் உலகியலையும் தனி மனிதரையும் தொடர்புபடுத்திய ஆளுமை இனங்காணலை முன்னெடுத்தன. ஆனால் மார்க்சிய, நவமார்க்சிய அணுகுமுறைகளே அவற்றுக்கு மாறுபாடாக அமைந்தன.

இந்தியாவின் சமூக பொருளாதார நிலைகளை அடியொற்றி வளர்ச்சியுற்ற வருணப்பாகுபாடும் அவற்றை உள்வாங்க முயன்ற சமயச் சிந்தனைகளும் தனி வாழ்க்கை இவ்வாழ்க்கை வனவாழ்க்கை துறவு வாழ்க்கை என்றவாறான வாழ்க்கை நீட்சிச் சிந்தனைகளும் மனிதர்களைச் சமூகத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்த தனியுணர்வினராகச் சித்திரிப்பதற்கே அழுத்தங்களைக் கொடுத்தன.

பாரதி கண்ட சக்தி தத்துவம்

உலகத்திலே தோன்றிய மூத்த மொழிகளில் ஒன்றாக இருப்பதும் எங்கள் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியாகும். கால வெள்ளத்தால் அழியாது எங்கள் தாய்மொழி இன்றும் இளமை மிக்க மொழியாகத் திகழ்வதற்குக் காரணம் இம்மொழியில் உள்ள இலக்கிய வளமே ஆகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞானகிய மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாடல்களும் தமிழ்த் தாயை அணி செய்கின்ற அணிகலங்களில் சிறந்ததோர் பதக்கமாகத் திகழ்கின்றது. பாரதி சமூகக் கொடுமைகளைச் சாடிப் பாடல்களைப் பாடினார். பாரத நாட்டின் தேச விடுதலையை வேண்டி எழுச்சி மிக்க பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடினார். தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலவி வரும் மூட நமம்பிக்கைகளைத் தகர்த்து எறியக் கூடிய புரட்சிகரமான பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடினார். பாரதி பலவற்றைப் பாடிய போதும் அவர் பாடல்களில் விஞ்சியிருப்பது தெய்வீகப் பாடல்களே ஆகும். தெய்வீகப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடிய பாரதியின் அகத்திலே தெய்வீக சக்தி குடிக்கொண்டிருந்தது. அம்பிகையின் அருட் பிரபாவம் பாரதியை தெய்வக் கவிஞனாக மாற்றியது.

அன்பு உள்ள இடத்தில் தான் உரிமை ஏற்படும் என்பது உலகியல் உண்மையாகும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவனைப் பித்தனென்று அன்புரிமையால் அழைத்தார். ஞான சம்மந்தர் “உள்ளம் கவர் கள்வன்” எனக் கூறினார். அரம் போலக் கூமையான அறிவு இருந்தால் மட்டும் போதாது. அறிவைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய ஆற்றலும் வேண்டும். இத்தகைய ஆற்றலை அன்னை பராசக்தியிடம் அன்புரிமையோடு வேண்டுவதைப் பாரதியின் பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.

“நல்லதோர் வீணை செய்தே - அதை
நலங்கெடப் புழதியில் எறிவதுண்டோ?
சொல்லடி சிவசக்தி - எனைச்
சுடர்மிகு அறிவுடன் படைத்து விட்டாய்
வல்லமை தாராயோ - இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே

சொல்லடி சிவசக்தி - நிலச்
சமையென வாழ்ந்திடப் புரிசுவையோ”

சிந்தனை தூய்மை உடையதாக இருந்தால் சொல்லும் செயலும் சிறப்பாக அமையும். சிந்திப்பனவற்றுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுப்பது தான் மிகவும் முக்கியமானதாகும். “தூயவை துணிந்த போது பழி வந்து தொடர்வதில்லை” என்ற வாக்கிற்கு அடைய தளர்வறிய மனத்துடன் எடுத்த கருமங்களைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் உருவாக வேண்டும். சலனப்படாது சமநிலை தளம்பாது நமது புத்திசெயற்பட வேண்டும். ஆதவனைக் கண்டதும் பனி அகல்வது போல அம்பிகையின் அருள் கிடைத்ததும் வினைகள் அனைத்தும் பொசுங்கி விடும். கருணையே வடிவமான தாய்த் தெய்வத்தின் அருளை வேண்டி மகாகவி பாரதியார் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவையே எண்ணல் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்
பண்ணிய பாவமெல்லாம்
பரிதி முன் பனியே போல
நண்ணிய நின்முன் இங்கு
நசிந்திடல் வேண்டும்”

பஞ்சபூதங்கள் அனைத்திலும் இறைவனின் சர்வ வியாபகம் பரந்து காணப்படுகின்றது. இந்த உலக இயக்கத்திற்கே மூல காரணமாக நிற்பவள் அன்னை பராசக்தி. இப்பிரபஞ்ச உலகில் வாழ்பவர்களின் பொய்மை வாழ்க்கை எல்லாம் பொசுங்குதல் வேண்டும். ஆதி சக்தியாகிய மகா சக்தியின் அருள் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டுமெனக் காளிதேவியை வேண்டிப் பின்வரும் பாடலை மகாகவி பாரதியார் பாடுகின்றார்.

“யாதுமாகி நின்றாய் காளி - எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
தீது நன்மையெல்லாம் நின்றன் செயல்களன்றியில்லை
போதும் இங்கு மாந்தர் வாழும் பொய்மை வாழ்க்கையெல்லாம்
ஆதி சக்தியே என் மீது அருள் புரிந்து காப்பாய்”

ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையனாக இருந்தவன் காளிதேவியின் அருளினால் மகாகவி காளிதாசனாக மாறினான். தட்சணேஸ்வரத்து காளி அம்பாளின் அருளினால் இராமகிஷ்ண பரமஜீம்சர் உலகம் போற்றும் மகா ஞானியாக மாறினார். தானம், வேள்வி, தவம், கல்வி ஆகிய அனைத்தும் இப் பிரபஞ்சத்தில் நிலை பெறுவதற்கு அம்பிகை துணை செய்வாள். வருடம் முழுவாரி பெய்து நாடு செழிக்கவும் மானம் வீரியம் ஆண்மை நேர்மை என்பவற்றுடன் ஞானத்தையும் பெற்று வளரவும் காளிதேவியின் திருவருள் அவசியம் என்பதைப் பாரதி தனது பாடலின் ஊடாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

“தானம் வேள்வி தவங் கல்வி யாவும்
 தரணி மீதில் நிலைபெறச் செய்வேன்
 வானம் மூன்று மழை தரச் செய்வேன்
 மாறிலாத வளங்கள் கொடுப்பேன்
 மானம் வீரியம் ஆண்மை நன்னோமை
 வண்மை யாவும் வழங்குறச் செய்வேன்
 ஞானமோங்கி வளர்ந்திடச் செய்வேன்
 நான் விரும்பிய காளி தருவாள்”

சக்தியை வணங்குபவர்கள் சக்திமான்கள் ஆவார்கள் என்பது சாக்த சமயத்தவர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். சக்தியை வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் சஞ்சலங்கள் எதுவும் தோன்றது. அம்பிகை அகத்திலே நின்று உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் தருவாள். “முயற்சியுள்ள மானிடரில் சிங்கம் போன்றவனையே திருமகளும் அணைவாள்” எனப் பஞ்ச தந்திரமும் கூறுகிறது. இவ் உலக வாழ்வில் சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு கிடைப்பதற்கு அம்பிகையின் அருள் வேண்டும். பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்கு மூல காரணமாக இருக்கின்ற அம்பிகையே இப் பிரபஞ்சத்தில் ஏற்படும் இயற்கை அழிவுகளையும் தடுப்பாள். மானிட வாழ்வில் ஏற்படும் புயல் சூறாவளி ஆகிய துன்பங்களை நீக்குவதோடு எம்முடைய ஊழ்வினை நீக்குவதற்கும் அம்பிகையின் திருவருள் வேண்டும் என்பதைப் பாரதியாரின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

“வாழ்வு பெருக்கும் மதியே சக்தி
 மாநிலங் காக்கும் மதியே சக்தி
 தாழ்வு தடுக்குஞ் சதிரே சக்தி
 சஞ்சலம் நீக்கும் தவமே சக்தி
 வீழ்வு தடுக்கும் விறலே சக்தி
 விண்ணையளக்கும் விரிவே சக்தி
 ஊழ்வினை நீக்கும் உயர்வே சக்தி
 உள்ளத் தொளிரும் விளக்கே சக்தி”

உலகியல் வாழ்க்கைக்குப் பொருட் செல்வம் ஆதாரம் ஆகும். குருகுலக் கல்வியை முடித்து வெளியேறும் மாணவனுக்குக் குரு சொல்கின்ற அறிவுரையில் “நன்மையைப் புறக்கணியாதே செல்வ வளத்தைப் புறக்கணியாதே” என்று குறிப்பிடுகின்றார். தயைப் பிரகாஜினியாக கருணையே வடிவமாக இருக்கும் அம்பிகை தன்னுடைய பக்தனின் குறைகள் அனைத்தையும் நீக்குவாள். சிறியன சிந்தியாத உயர் நிலைக்கு தனது பக்தர்களை உயர்த்தி விடுவாள். புத்தி சரியாக இயங்குவதற்கு அறிவில் ஒளியாக இருந்து பிரகாசிப்பாள். அகத்திலேயிருந்து மனிதர்களை ஆட்டும் அகப் பேய்களை விரட்டி ஓட்ட வேண்டும். சரியான பாதையில் நம்மை வழி நடாத்துவதற்கு அம்பிகையின் திருவருள் துணை வேண்டும்.

“செல்வங்கள் கேட்டால் நீ கொடுக்க வேண்டும்
 சிறுமைகளென்னிட மிருந்தால் விடுக்க வேண்டும்
 கல்வியிலே மதியினை நீ கொடுக்க வேண்டும்
 கருணையினால் ஐயங்கள் கெடுக்க வேண்டும்
 தொல்லைதரும் அகப் பேயைத்
 தொலைக்கவேண்டும்
 துணையென்று நின்னருளைத் தொடரச் செய்தே
 நல்லவழி சேர்ப்பித்துக் காக்க வேண்டும்
 நமோ நம ஓம் சக்தி யென நலிவாய் நெஞ்சே”

வாழ் நாளை வீழ் நாளாக்கி யடியும் மாணிடர்கள் பலரே
 இப்பூவுலகில் வாழ்கிறார்கள். “கூத்தாடிக் கூத்தாடிக்

போட்டுடைத்தாண்டி “ என்ற சித்த புருஷரின் வாக்கிற்கு அமையத் தமது வாழ்வையே சிதைத்து விடுகிறார்கள். “ உண்டிருந்து வாழ்வதற்கே உரைக்கின்றீர் உரையீரே” என்ற வாக்கிற்கு அமைய உண்பதும் உடுப்பதும் உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்குவதும் உலகியல் இன்பங்களை அனுபவிப்பதும் தான் மானிட வாழ்வின் குறிக்கோள் என மாய்கிறார்கள். உழைப்பதும் உண்பதும் உளறுவதும் மற்றவர்களின் மனிதனைப் புண்படுத்துவதும் தான் வாழ்க்கையின் நோக்கம் என அலைகிறார்கள். இவ்வாறு வாழ்ந்து பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றார்கள். இத்தகைய வேடிக்கை மனிதனைப் போல வாழாமல் தெய்வீக வாழ்வு வாழ்வதற்கான யோக சித்தியை வேண்டிப் பாடுவதைப் பின்வரும் பாடலின் ஊடாக காணலாம்.

“தேடிச் சோறு நிதம் தின்று – பல
சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி – மனம்
வாடித் துன்ப மிக உழன்று – பிறர்
வாடப் பல செயல்கள் செய்து – நரை
கூடிக் கிழப் பருவமெய்தி – கொடுங்
கூற்றுக்கிரையெனப் பின் மாயும் – பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போல – நான்
வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ”

பூரண சரணாகதியாகப் பிரபக்தி நிலையில் நின்று வழிபடும் அடியவர்களை அம்பிகை தாயுள்ளத்துடன் அரவணைத்து அருள் செய்வாள். சரணடையும் அடியவர்களின் துன்பங்களை நீக்கி அவர்கள் வேண்டும் வரங்களை எல்லாம் அருள்வாள். இறை அடியவர்களின் வாழ்வில் என்றும் இன்பமே ஒழியத் துன்பமில்லை. “இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை “ என்பது அப்பர் பெருமானின் வாக்கும் ஆகும்.

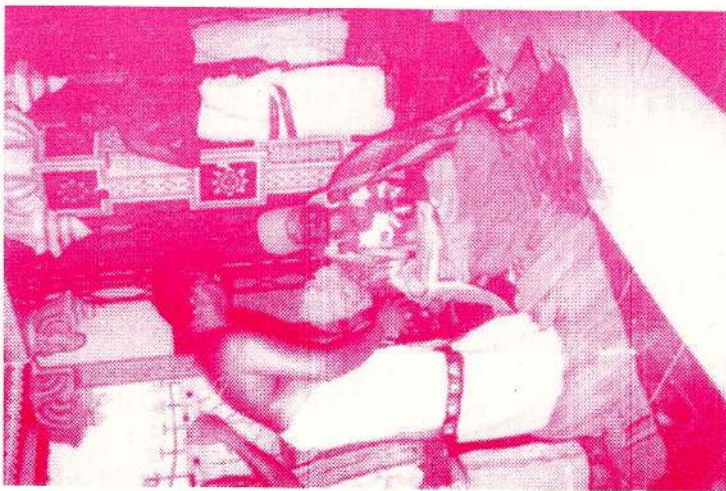
“ தேடியனைச் சரணடைந்தேன் தேச முத்தமாரி
கேடதனை நீக்கிடுவாய் கேட்ட வரந் தருவாய்
பாடியனைச் சரணடைந்தேன் பாசமெல்லாம் களைவாய்
கோடி நலஞ் செய்திடுவாய் குறைகளெல்லாந் தீர்ப்பாய்”

“துன்பமே இயற்கையெனும் சொல்லை
 மறந்திடுவோம்
 இன்பமே வேண்டி நிற்போம் யாவுமவள் தருவாள்
 நம்பினார் கெடுவதில்லை நான்கு மறைத் தீர்ப்பு
 அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால் அதிக வரம்
 பெறலாம்“ என்ற மகாகவி பாரதியாரின் பாடல் மேற்கூறிய
 உண்மைகளை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
 உதவிப் பணிப்பாளர்.
 இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
 மாவட்ட அலுவலகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஆலய சும்பாபிஷே நிகழ்வில்
நல்லை ஆதீன முதல்வர்

சிவத்திரு. ந.முருந்தன்(நீதன்)
தொண்டர்.சி.செல்வராசாவுடன்

சக்தியின் வெருமை

சைவப்புலவர் சித்தாந்தபண்டிதர்
மு. திருஞானசம்மந்தப்பிள்ளை
கொக்குவில்.

உலகில் உள்ள உயிர்கள் யாவும் அம்மையப்பரை உடையனவே. அம்மையப்பரையின்றி உயிர்கள் இல்லை. ஓர் உயிர்க்குத் தாய்தந்தையராய் இருப்பவரும் தமக்கு ஒரு தாய்தந்தையரை உடையவரேயன்றித் தாய்தந்தை இல்லாதவரல்லர். தமக்குத் தாய்தந்தையர் இல்லாது தாமே எல்லா உயிர்களுக்கும் முதல் தாய்தந்தையராய் உள்ளவர் இருத்தல் வேண்டுமன்றே? அவ்வாறு எல்லா உயிர்களுக்கும் தாய்தந்தையராய், அம்மையப்பராய் இருப்பவரே பரம்பொருள் இறைவன்.

“ அம்மையப்பரை உலகுக்கு அம்மையப்பர் “
(திருக்களிற்றுப்படியார்)

“ தாயுமிலித் தந்தையிலி தான் தனியன்
ஆயிடினுங்
காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிகாண்
காழலோ ”

என்னும் திருவாசக வாக்கு இறைவனுக்குத் தாயும் தந்தையும் இல்லை என்பதை உணர்த்துகின்றது. தனக்கு தாய்தந்தையில்லாத அப் பரம் பொருளே உயிர்களுக்குத் தாய்தந்தையாக அமைகின்றான். இதனைத் திருஞானசம்மந்தமூர்த்தி நாயனார் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

“ தாயு நீயே தந்தை நீயே சங்கரனே அடியேன்
ஆயு நன்பால் அன்பு செய்வான்
ஆதரிக்கின்றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந் தன்னுள் ஐவர் நின்று
ஒன்றலொட்டார்
மாயமே யென்றஞ்சுகின்றேன் வலிவலம்
மேயவனே ”

எல்லையறு பரம்பொருளின் இருகூறுகளே சிவமும் சக்தியும். சிவம் இருந்த படி இருந்து பிரகாசிக்கச் சக்தி தொழிற்படுகிறது. சிவமும் சக்தியுடனாகிய பரம்பொருள் வடிவத்தை அம்மையப்பராக வழிபடும் பெருமை சைவசமயிகளுக்கேயுண்டு.

“சக்தியும் சிவமுமாய தன்மை இவ்வுலகமெல்லாம்” என்று சிவஞானசித்தியாரில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“தன்னிலமை மன்னுயிரிகள் சாரத் தருஞ்சக்தி

பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்று திருவருட்பயன் தன்னினின்றும் வேறாகாத சக்தியையுடையவன் உங்கள் பிரானாகிய இறைவன் எனக் கூறுவது உணரத்தக்கது.

சைவர்கள் அம்பிகையைச் சிவனோடு பிரிவறவைத்தே எண்ணி வழிபடுவர்.

அண்டசராசரம் எல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கும் இச்சக்தியைப் பரம்பொருளின் கருணை அருள் என்பர். “அருளது சக்தியாகும்” என்பது சித்தியார் வாக்கு. இறைவனின் -பரம்பொருளின் அருளே சக்தி எனப்படுவது.

கண்ணால் கண்டும், காதால் கேட்டும், அறியமுடியாத சக்தியின் வடிவம் அத்தன்மையதாகவே இருக்கும் என்பதற்கு ஜயமுளதோ? மேலும் சிவஞானசித்தியார் “சக்தியின் வடிவேதென்னில் தடையிலா ஞானமாகும்” என்று கூறியுள்ளது. சக்தியின் வடிவமே ஞானம். உணரப்பெறும் சக்தியின் வடிவத்தை - ஞானத்தை உணர்ந்து அனுபவித்த அனுபூதிமாண்கள் பலர் நமது சைவசமயத்தில் உள்ளர்.

திருமுறைச் செல்வராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தமது முதற்பாட்டிலேயே “தோடுடைய செவியன்” என்று அடியெடுத்து அம்மையப்பன் கோலத்தையே முதற்கண் கூறியுள்ளார்.

தித்திக்கும் திருவாசகம் தந்த மணிவாசகனார் பரம்பொருளாகிய இறைவனின் தொன்மைக் கோலம் இதுதான் என எமக்கு நினைவூட்டுகின்றார்.

“தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள் தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமுந் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ

அன்னையின் வடிவத்தில் அடியவர்களால் சொல்லப்பட்ட சக்தி, பெற்றதாயினும் சால்பரிந்து பாவியேமுடைய ஊனினை உருக்கி உள்ளொளியைப் பெருக்குகின்றது.

உயிர்கள் மயந்தத்தால் கட்டப்பட்டுத் தம்நிலை இதுவென அறியாது மயங்கிக் கிடக்கின்றன. அவ்வாறு மயங்கிக் கிடக்கும் உயிர்க்குப் பரிந்திரங்கித்தன் கோலத்தைக் காட்டுகின்றாள். உயிர்களை ஓடிமீள்கென ஆடல் பார்த்திருப்பவள் அவ் அன்னை.

தன்பிள்ளை மலக்கட்டுப்பாட்டால் துன்பப்படும் போது அவனுக்கு மலக்கட்டு நீக்கப் பேதி கொடுத்துச் சுகம் அளிக்கும் உலகியல் அன்னை போல ஆணவமாகிய மலம் நீக்கப் பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுப்பவள் அப்பெய்வளை மடந்தையாகிய அன்னை பராசக்தி.

பேரின்பத்தையடையச் செய்யத் தருணம் பார்த்துத் தன்னையடைந்தார் துயர்களையும் துடைக்கும் தலையாய தன்மையுடையவள்.

நான் எனும் அகந்தைச் செருக்காலும் எனது எனும் பற்றுக் கயிற்றாலும் பிணிப்புண்டு தட்டுத்தடுமாறி அலையும் உயிர் தன்னையடைந்து “அம்மா” என்றலற அள்ளியணைத்து ஆதரவு காட்டும் அம்மை அவள்.

அவள் தானே வந்து தலை அளித்து ஆட்கொள்ளுபவள். பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுக்கும் அவள் கருணைத்திறம் அளவிடமுடியாதது.

“ஆட்பாலவர்க் கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும் கேட்பான் புகின் அளவில்லை கிளகீக வேண்டா” என்கின்றார் ஞானாசம்மந்தப்பெருமான்.

எங்கோமான் அன்பர்க்கு அவள் முன்னே வந்து அருள் செய்யும் கருணை பற்றி உணர்ந்த மணிவாசகப் பெருமான் மழையை அவ்வாறு பொழியும் படி வேண்டுகின்றார். அவள் திருமேனியழகைத் தெய்வத்தமிழால் சித்திரித்து மழையைப் பொழியும்படி பாடலை நாமும் பாடலாம்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத்திகழந் தெம்மையாளுடையாளிட் டிடையின் மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம் என்னச் சிலை குலவி நத்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு முன்னி அவள் நமக்குமுன் சுரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையே லோரெம்பாவாய்.

அன்னையின் அருள் பெற்று அவள் பெருமையைக் கூறிய அடியார் பலர். தாயின் அன்பிற்காக ஏங்கியழுத சேய்களாகிய அடியவர் பாடல்கள் நவில்தொறும் நாவிற்கு இன்பமும் உயிர்க்கு உறுதியும் பயப்பன.

திருக்கடவூர் அபிராமிப்பட்டர் அவள் அருள் பெற்ற பேராளர். சரபோஜி மன்னன் முன் அவள் அருள் பெற்றுத் தாம் கூறிய வாக்கை நிலைபெறச் செய்தவர். அன்னை பராசக்தி யாவர்க்கும் அன்னையாக விளங்குவதோடு இறைவனுக்கு

 ஶ்ரான சூர்க்கை சிம்மன் ஆயை சூம்பாப்பேகை மஸர்

மனைமங்கலமாகியும் அன்னையும் ஆகினாள் என்ற பெருமையைப் பெரிதும் பாராட்டியுரைகின்றார் அபிராமிப்பட்டர்.

தவளையிவளங்கள் சங்கரனார் மனைமங்கலமா
மவளே யவர்தமக் கன்னையுமாயின ளாகையினா
லிவளே கடவுளர் யாவர் க்குமேலையிறைவியுமார்
துவளேனினியொரு தெய்வமுண்டாக மெய்த் தொண்டுசெய்தே.

ஓன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விநிந்து இவ்வுலக மெங்கும் நிற்கும் அன்னை அவ்வுலகத்தினின்றுந் தானே தனியாகவும் நிற்கிறாள். அவ்வாறு நிற்கும் அன்னை தன் அடியவர் தம் உள்ளத்து என்றும் விட்டு நீங்காது உயிர்க்குறுதுணையாய் நின்று அருள் புரிகிறாள். அவள் தானே வலியவந்து எம்மையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி ஆண்டுகொண்டு அவள் தன்னை அறியும் அறிவையும் தந்த கருணையை எண்ணி தாம் அடைந்த போற்றின் பெருமையைப்போற்றியுள்ளார் பட்டர்.

“உனக்கே பரம் எனக்குள்ளதெல்லாம் அன்றே உனது என்றளித்து விட்டேன்” என்ற அன்பர்க்கு அன்னை அபிராமி சிறப்புடைப்பொருளும், கல்வியும், தளர்வறியாமனமும், தெய்வவடிவும், நெஞ்சில் வஞ்சனையில்லாத இனத்தையும், நல்லடியார் கூட்டத்தையும் அருளுவாள். அவள் பால் அன்பு கொண்டு அவள் கடைக்கண் பார்வையுள் படவேண்டியதுதான் மிகுதியாவும் அவள் கருணைப் பிரவாகத்தால் எம்மை வலியவந்தடையும்.

தெய்வத் தமிழ் என்றெம்மனோரால் போற்றப்படும் பழம் பாடலின் பயனாக மிளர்பவள் அவளே. தமிழ்த்துறைகளில் அழகொழுக விளங்கும் நறுந்தேனாக விளங்குபவள் அவளே. அடியவர் தம் உள்ளத்தில் வேரூன்றிக் கிடக்கும் அகந்தைக் கிடங்கை அகழ்ந்தெடுத்து விட்டு அம்பிகையை ஒளி பெறத் தம் உள்ளத்தில் எழந்தருளச் செய்து பூசிப்பர். அடியவர்களுடைய

உள்ளத்திலே ஒளி வீசிப் பிரகாசிக்கின்ற அம்பிகையை இறைவன் தன் உள்ளக்கிழியில் உயிரோவியமாக எழுதி வைத்துள்ளான். “உடையாள் உன்றன் நடு இருக்கும் உடையாள் நடுவில் இருத்தி” என்ற திருவாசக அடி சிந்திக்கத்தக்கது. இக் கருத்தினை குமாரருருபர சுவாமிகள் மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் “தொடுக்கும் கடவுட்பழம் பாடற்றெடையின் பயனே” என்னும் பாடலில் விரிவாகப் பாடியுள்ளார்.

கருணையாம் இறைவியையும் இன்பமாம் இறைவனையும் தம் உள்ளத்தில் என்றும் நிலை பெற்றிருக்குமாறு வேண்டுகின்றார் அபிராமிப்பட்டர் “புனிதரும் நீயுமென் புந்தியெந்நாளும் பொருந்துகவே” என்பது அவரது வேண்டுகை.

“எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பாள்” என்பது சிவஞானசித்தியார் வாக்கியம். பராசக்தியாகிய எம் பெருமாட்டி உயிர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காக பல்வேறுவகை உருவத் திருமேனிகளைக் கொண்டு காட்சி தருகிறாள்.

சாந்தருபமாகி அறக்கருணையையும் அச்சந்தரும் கோர ஞபத்துடன் றறக்கருணையையும் மன்னுயிர்க்குப் புலப்படுத்துகிறாள். “அறத்திற்கே அன்பு சார்பென்பதறியார் றறத்திற்குமதே துணை” என்ற வள்ளுவர் வாக்கு இவ்வுண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அன்பிற்கு மூலாதாரமாக நிற்கும் அன்னை இருவேறுவகை வடிவங்களில் உயிர்க்குத் துணையாகவே நிற்கின்றாள். நினைந்துருகும் அடியவர்க்காக ஆங்காங்கே மாகாமரி, சாமுண்டி, தூக்கை, புவனேஸ்வரி, இராஜேஸ்வரி என்றிண்ணாரன்ன வெவ்வேறு பெயர்களில் காட்சி தருகிறாள்.

சிதாகாசமாகிய சிதம்பரத்தில் ஆடவல்லான் நடனங்காணும் சிவகாமியாகவும், ஆடக மதுரையில் நீடிய தமிழ் வளர்த்த மீனாட்சியாம் அங்கையற்கண்ணியாகவும், காஞ்சிக் கோட்டத்தில்

நூலாசிரியர் திருக்கை அம்மன் ஆயை சூழ்பாடுகை மகள்

முப்பத்திரண்டாம் வளர்த்த காமாட்சியாகவும், தேசம் புகழ் காசியில் கருணைபுரியும் விசாலாட்சியாகவும் அம்நாடு அருள் புரிகின்றாள்.

நம் நாட்டிலும் மனக் கவலை தீர்த்தருளும் மனோன்மணியாகவும், மகாமாரியாகவும், நாகபூஷணியாகவும், கௌரியாகவும், மாதுமையாகவும், துர்க்கையாகவும் காட்சி தருகிறாள்.

எங்கெங்கு நோக்கினும் அவள் பிரதிவிப்பத்தையே காண்கின்றோம். காணும் பொருள் எல்லாம் சக்தியின் தோற்றம் என நாடித் தீவினை களைவோமாக.

சங்கம வழிபாடு

உலகிலுள்ள சமயங்களிலே பழையமையானதும் மற்றைய சமயங்களுக்கு மூலமாகவும் விளங்குவது சைவசமயம். சைவ சமயமானது உயர்ந்த குறிக்கோள்களைக் கொண்டது. வெறுமனே இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பற்றி சிந்தியாது மறுமை பற்றியும் சிந்தித்துள்ளது. ஆன்மாக்களின் இறுதி இலட்சியமான ஆன்ம ஈடேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆன்மா தன்னைப் பீடித்துள்ள வினைகளினின்றும் விடுபட பல்வேறு வழிகளையும் கூறியுள்ளது. இந்து சமயத்தின் முதல்நூலாக விளங்குகின்ற வேத ஆகமங்களில் பல வழிபாட்டு முறைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கக் காண்கிறோம். அந்த வகையில் சிவாகமங்கள் முத்திக்குரிய சாதனங்களாக சைவ நாற்பாதங்கள், குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடு, திருநீறு, உருத்திராக்கம், பஞ்சாட்சர ஜெபம் என்பவற்றைக் கூறியுள்ளது. இங்கு சங்கம வழிபாடு பற்றி நோக்குவோம்.

சங்கமம் என்றால் சிவனடியார் கூட்டம் என்று பொருள். சிவனது அணுக்கத் தொண்டர்களே சிவனடியார்கள்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற குறளிற்கேற்ப எமது சமயம் மனிதனும் தெய்வத்திடம் செல்லலாம் என்ற கோட்பாடுடையது. இவ்வகையில் சிவவேடத்தையும் அவர்களது தூய அன்பையும் சிவனடியார்களையும் சிவமாகவே வழிபடலாம் என மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களில் நடுநாயகமாகத் திகழும் சிவஞானபோதத்தின் 12ஆம் சூத்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே.

இக் கருத்து கடவுண் மாமுனிவர் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் திருப்பெருந்துறைச் சருக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். நீர்வாணதீட்சித்ர் விசேடதீட்சித்ர் சமயதீட்சித்ர் என முத்திறமான சிவபக்தர்கள் காணப்படுகின்றார்கள்.

சிவபெருமான் ஆலயங்களில் இருப்பது போன்றே சிவனடியருடைய உள்ளத்திலும் இருப்பார். இக் கருத்தையே இந்துக்களின் மூல இலக்கியமான வேத உபநிடத மாக வாக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகிறது. “தத்துவமஸி, அகம்பிரமஸ்யமி” என்பவை பற்று நீங்கிய அடியாரையும் தெய்வத்தையும் ஒன்றாகவே குறிப்பிடுகின்றது. இவற்றை சிவாகமங்களின் யோக, ஞானா, பாதக்கருத்துக்களும் குறிப்பிடுகின்றது. இதனாலேயே ஒருவரை வணங்கும் போது வணங்கப்படுபவர் இவ் வணக்கம் என்னையல்ல எனக்குள்ளே இருக்கும் இறைவனுக்கென்று நினைக்க வேண்டும் என்பதாகும். இதையே பின்வரும் குறட்பாவும் காட்டுகின்றது.

“உன்னை ஒருவர் வணங்கில் உனதுள்ளுறையும்
நின் மலனுக் கென்றே நினை”

இதற்கும் மேலே ஒருபடி உயர்ந்து ஒளவைப் பிராட்டியார் சிவன் தொண்டருக்குள் ஒடுக்கம் ஆதலால் தொண்டாதம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே எனக் குறிப்பிடுகின்றார் என்பதும் இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

இச் சிவனடியார்களை நோக்கும் போது புறத்திலே காவியஸ்திரத்தையும், சிவசின்னங்களாகிய திருநீற்றையும், உருத்திராக்கத்தையும் உடம்பிலே தரித்திருப்பார். சிவனது உண்மையை நினைத்தாலும், கேட்டாலும், கண்டாலும் தம்வசம் சிவனை இருத்தி ஆனந்த அருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தமுதமுத்தலும், உரைதடுமாலும், ஆடலும், பாடலும் உடையவராய் விளங்குபவர்கள். இவ் அடியார்கள் சிவனிடம் செலுந்தும் அன்பு முத்திறந்தது. சிவனது

நான சூரகணக அம்மன் அநய சூர்பாண்டக மலர்

திருவருளைப் பெற்ற இடத்து மாத் திரம் பரவசப்படுதல் கடையான அன்பாகும் சிவனது திருவருளைக் கண்ட மாத் திரத்தில் பரவசப்பட்டு நின்றல் இடைத்தரமான அன்பாகும். சிவனை நினைத்தளவிலும் சிவன் புகழைக் கேட்டளவிலும் பரவசப்பட்டு நின்றல் முதல்தரமான அன்பு நிலையாகும்.

இவ்வகையிலே சிவனடியார்கள் அகத்திலே சிவபெருமான் திருவடிப்பேற்றைவிட வேறு எவ்வித பற்றும் இல்லாதவர்கள். ஜம்பூதங்களும் தத்தம் நிலையில் நின்று மாறின காலத்திலும் உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானது தாமரைமலர் போன்ற திருவடியை மறவாதவர்கள் என்றும் ஓம்நமசிவாய என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஓதிக் கொண்டு வைராக்கிய நெறியில் நிற்பர். எனவே சிவனடியார்கள் குற்றமற்ற குணங்களினால் பெரிய மலையை ஒத்தவர்கள் ஆவர் என அருண்மொழித்தேவர் தமது திருத்தொண்டர் புராணத்தின் திருக்கூட்டச் சிறப்பிலே குறிப்பிடுகிறார்.

பூதம் ஜந்தும் நிலையிற் கலங்கினும்
மாதோர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்
ஓது காதல் உறைப்பின் நெறி நின்றார்
கோதிலாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

மேலும் இச்சிவனடியார்கள் புறத்தூய்மை போன்று அகமும் தூய்மையானவர்கள். திருநீறு எவ்வாறு வெண்ணிறானதோ தன்னை அணிகின்றவர்களைக் காப்பாற்றி உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமோ அதே போல் சிவனடியார்களது உள்ளமும் தூய்மையாகக் காணப்படும். அவர்களிடத்திலிருந்து தெய்வீக ஒளிவீசும் இவர்களுடைய பெருமை வாயினால் பேச முடியாது.

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசு ந்றுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
நேசினாலெத் திசையும் விளங்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

— பெரியபுராணம் —

இவர்கள் தமது உள்ளத்தில் கேட்டையோ ஆக்கத்தையோ பற்றி சிந்திக்கமாட்டார்கள். எமது முதிர்ந்த துறவற நிலையிலே பிச்சையேற்கின்ற பாத்திரமாகிய ஒட்டையும் இடாம்பிகமான திருமண வாழ்விலே உடம்பெல்லாம் அலங்கரிக்கப் பயன்படுகின்ற விலை உயர்ந்த பொன்னையும் ஒன்றாகவே நோக்கும் சிந்தனை உடையவர்கள். சிவனடியார்களுடன் ஒன்றாகக் கூடி வழிபாடு ஆற்றுகின்ற இனம் ஒன்றே தவிர தாம் அனுபவிக்கும் பேரின்பமாகிய முக்தி வீட்டையே விரும்பாதவர்கள். இவர்களுடைய வீரத்தை எம்மால் சொல்ல முடியுமோ என்கிறார் சேக்கிழார்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
 ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்குவார்
 கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே யன்றி
 வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார். -

பெரியபுராணம்

அவ்வாறு சங்கமரின் தோற்றப்பொலிவை நோக்கும் போது நிற்கும் பொழுதும், இருக்கும் பொழுதும், கிடக்கும் பொழுதும், நடக்கும் பொழுதும், உண்ணும் பொழுதும், உறங்கும் பொழுதும், விழிக்கும் பொழுதும், இமைக்கும் பொழுதும் சிதம்பரத்தில் நின்றாடும் நடராஜரின் மலர்ப்பாதம் மறக்காதவர்கள்.

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
 மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும்
 இமைத்தாலும்
 மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருக்காலும் மறவாமை
 குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம்
 குணமிக்கார்.

-பெரியபுராணம் -

மேலும் உறவும் பகையும் இல்லாதவர் திருவருளின்பம் ஒன்றே நிலையானதெனக் கொள்பவர். சீலத்தாலும் நோன்பினாலும்

செறிவிலும் அறிவிலும் அன்பிலும் அருளிலும் சிறந்து விளங்கியவர். மாதேவர்க்கு ஏகாந்தராய் ஒழுகுபவர் இதனால் பழுதிவாத்துறவறம் பண்புடனும் பக்தியுடனும் பூண்டவர். சிவத்தினைப் பிரியாச்சிந்தையார். ஆண்டல் இளைஞராய் இருப்பினும் ஞானந்தால் முதிர்ந்து இருப்பார்.

இவர்களுடைய வேடம் சிவவேடம் சிந்தனை சிவ சிந்தனை எனவே சிவபெருமான் இவர்களை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாரா? இருக்கமாட்டார். சில வேளைகளில் சிவபெருமான் அடியார் ஒருவர் போன்று சிவவேடம் தாங்கி அவர்களுடன் செல்லுவதுமுண்டு. ஒருமுறை சித்தவாடமத்திலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் அடியராக வந்த சிவபெருமானும் படுத்து உறங்கி ஐாமத்திலே சுந்தரருக்கு திருவடி தீட்சையும் கொடுத்தாரல்லவா? எனவே தான் சிவனடியார்களை நாம் சிவனெனவே வழிபட வேண்டும் என்கிறது சைவசமயம்.

ஈசருக்கே அன்பானார் யாவரையுந் தாம் கண்டால் கூசியிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வற்று ஆசையினால் ஆவின்பின் கன்றணைந்தாற்போலணைந்து பேசுவன பணிந்த மொழி இனியனவே பேசுவார்.

-பெரியபுராணம் -

இறைவனுக்கு அன்பு செலுத்துபவர் எவரையும் நாம் கண்டால் கூசி (அஞ்சி) மிகவும் உள்ளத்தில் விருப்பம் கொண்டு மகிழ்ந்து ஆசையால் தாய்ப்பசுவின் பின்பு கன்று சேர்வதைப்போற் சேர்ந்து அவர்களிடம் பேசுபவை எல்லாம் இனிய சொல்லாகவே பேச வேண்டும் என்பதைச் சேக்கிழார் மேலுள்ள பாடல் மூலம் குறிப்பிடுவர்.

சமயம் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் போது பாதை, நெறி, வழி, மார்க்கம் எனக் கூறினாலும் சமயம் “மனித வாழ்வு, ஆத்மாவுக்கு ஒளி, பாதைக்குத் தீபம்” என்று D.M.P. மகாதேவன் இந்து சமய தத்துவத்திற் குறிப்பிடுகின்றார். சைவ சமயத்தவர்கள்

மேனிலையடைவதற்குரிய ஒரு மார்க்கமாகச் சிவனடியார் வழிபாடு காணப்படுகின்றது. இதையே முன்னோர்கள் சங்கம வழிபாடு எனக்கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள். எனவே சிவசின்னங்களைத் தரித்த சிவனடியார்களிடத்திலே யாம் சிவனைக் காணலாம் அல்லவா? மேலும் இராசாவினிடத்தே பயபக்தியுடையோர் இராசகுமாரன் உலாவப் போகும் போது அரசனுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளை அவ்விளவரசனுக்கும் செய்தல் போலச் சிவனுக்குச் செய்யும் உபசாரங்களைச் சிவனடியார்க்கும் செய்யலாமல்லவா? இதனாலேயே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் வந்த சிவிகையை வயதிலே முதிர்ந்த திருஞாவுக்கரசர் தாங்கி வந்துள்ளார்.

பல்லவர்கால் பக்தி இயக்கத்தை எடுத்து நோக்கும் போது சிவனடியாரைச் சிவம் எனவே வழிபட்டிருக்கின்றனர். அக்காலத்தில் இருந்த வர்ணப்பாகுபாட்டை தகர்த்தெறிந்து எக்குலத்தவராயினும் சிவசின்னங்களை அணிந்து சிவவேடம் தங்கியவராயும் கங்கையைத் தலையில் தரித்த சிவனுக்கே அன்புடையவராக இருந்தால் அவரைச் சிவனென்று வழிபடலாம் எனும் கருத்து நிலவியதைக் காண்கின்றோம். அப்பர் சுவாமிகள் தனது திருத்தாண்டகத்தில்

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டும்தந்து
 தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போமல்லோம்
 மாதேவர்க்கு ஏகாந்தர் அல்லராகில்
 அங்கமெலாம் குறைந்தமுகு தொமுநோயராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுமுலும் புலையரேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரத்தார்க்கு அன்பராகில்
 அவர்கண்டிர் நாம்வணங்கும் கடவுளாரே.

இதற்கமையவே சேரமான் பெருமாள் நாயனார் முடிசூடிய அரசராக இருந்த போதிலும் ஒருநாள் சிவாலய தரிசனம் முடித்து யானை மீதேறி வீதி வலம் வந்த வேளையில் வண்ணான் ஒருவன் தோளில் உவர்மண்பொதி சுமந்து கொண்டு வந்தான் வரும் வழியில் மழைபெய்ததனால் அவனுடைய உடம்பில் உப்பு ஊறிக்காய்ந்து

திருமூலர் திருமந்திரத்தில்

உள்ளம் பெருங் கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே.

என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

சங்கம வழிபாட்டில் மிக உயர்ந்த நிலையடைந்தவர்
விறன்மிண்டநாயனார். இவர் பல தலங்களுக்கு சென்று வழிபாடு
ஆற்றும் வேளை முதலில் சிவனடியார்களுக்கு எதிரே சென்று
வழிபட்ட பின்னரே சிவபெருமானை வழிபடுபவர். ஒருமுறை
திருவாரூர்க் கோயிலின் முன்புறத்தே தேவாசிரிய மண்டபத்திற்
கூடியிருந்த சிவனடியார்களை வணங்காது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
சிவனை வணங்க உள்ளே சென்றார். அதனைக் கண்டு மனம்
பொறுக்காத விறன்மிண்டர் “சுந்தரரும் அவரைத் தொண்டராகக்
கொண்ட சிவபெருமானும் நமக்குப் புறம்பானவர்கள்” என்று
கூறிச்சினத்தார்.

கோயிலினுள் தியாகேஸ் வரரை சுந்தரரால்
காணமுடியவில்லை பின் தியாகேசப் பெருமான் சுந்தரர் முன்
தோன்றிச் சிவனடியார்களின் பெருமையை எடுத்துக்கூறி
“அடியாரைப் பாடுக” எனத் “தில்லை வாழ் அந்தணர்தம்
அடியார்க்கும் அடியேன்” என அடியெடுத்தும் கொடுத்தார்.
மணப்பந்தலிலே கிழப்பிராமணராக வந்த சிவனைப் பார்த்து “ஒரு
அந்தணருக்கு இன்னொரு அந்தணர் அடிமையோ?” எனக்
கேட்ட வாயால் இரண்டாவது அடியாகத் திருநீலகண்டராகிய
குயவனுக்கும் தான் அடிமை என்று கூறியுள்ளார் என்றால்
சிவனடியாரின் மகிமை சொல்லாமலே புரியுமல்லவா? தொடர்ந்தும்
60 நாயன்மார்களை பெயர் சுட்டி அவர்களுக்கு நான் அடிமை
என்றது மட்டும் அன்றி ஒன்பது தொகை அடியார்களுக்கும் அடிமை
என்றும் பாடியுள்ளார் என்றால் சங்கமரின் சிறப்பு எவ்வளவு பெரிது
என்பது தெளிவாகின்றது.

நான குரக்கை அம்மன் ஆயை சும்பாஷேக மவர்

தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கும் அடியேன்
 இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
 இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் மடியேன்
 வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழிக்குழ் குன்றையார் விற்றன்மிண்டற் கடியேன்
 அல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியேன்
 ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே.

பல்லவர் காலத்தில் தொண்டர் குலம் தொழுகுலம் என மதித்து வேளாளராகிய நாவுக்கரசரும் பிராமணராகிய சம்மந்தரும் பாணராகிய திருநீலகண்டரும் இணைந்து பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்துச் சென்றமையும் குலச்சிறையார் மங்கையக்கரசியார் போன்றோர் சிவனடியாரைப் பேணியமையும் இதனால் பாண்டி நாட்டிற் சைவ ஒளி நன்கு பிரகாசித்தமையும் சிவனடியாரின் பெருமையன்றோ? எனவே தான் திருஞானசம்மந்தர் குலச்சிறையாரின் சங்கம வழிபாட்டைப் பெரிதுபடுத்தி “கணங்களாய் வரினும் தமிழராய் வரினும் குணங்கொடு பணியும் குலச்சிறை.....” எனவும் “பங்கயச் செல்வி பாண்டி மாதேவி பணிசெய்து நாள்தோறும் பரவ” என மங்கையக்கரசியரையும் போற்றியுள்ளார்.

சிவனடியாரிடம் பக்தி இல்லாதவர் சிவபெருமானிடமும் பக்தியில்லாதவர்கள் இவர்கள் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லாதவர்கள் என்பதைச் சைவ சித்தாந்த தத்துவ நூலாகிய சிவஞானசித்தியாரின் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார்
 எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தம்க்கும் அன்பில்லார்
 பேசவதென அறிவில்லாப் பிணங்களை நாம் இணங்கில்
 பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
 ஆசையோடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு
 அவர்கருமம் உன்கரும மாகச் செய்து
 கூசி மொழிந்து அருள்ஞானக் குறியில் நின்று
 கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

எனவே தான் மணிவாசகப் பெருமான் பழைய அடியார்களுடன் கூடவும் அவர்களின் நடுவள் இருக்கவும் ஆசைப்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது.

-பழவடியார் கூட்டம்காண ஆசைப்பட்டேன்.....”

-அடியார் நடுவள் இருக்கும் அருளைப்புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம் முடியா முதலே.....”

-நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும் நின்று நிலாவி வினையாடும் மருங்கே சார்ந்துவர எங்கள் வாழ்வே வாவென்றருளாயே.”

- தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே போனாற் சிரியாரோ.”

- நின்வெறி மலர்த்தாள் தொழுது செல்வானத் தொழும்பிற் கூட்டிடு.....”

என்ற திருவாசக அடிகள் சிவனடியார்களோடு கூடியும் அவர்களோடு உறவுவைத்தும் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்தும் வாழ்தல் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்வதற்குச் சமன் என்பதாகிறது. இதற்கமையவே மாணிக்கவாசகப் பெருமானை அடியார் கூட்டத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார் சிவபெருமான் என்பதை “இணங்கத் தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்தெம்பெருமான்” என்றும் “சீரடியார் பொன்னடக்கே குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்ட பிரான்” என்றும் “உன் அடியார் தான் பணிவோம் ஆங்கவாக்கே பாங்காவோம்....” என்றும் திருவாசகத்திற் பாடியுள்ளார். மேலும் சிவனடியாரின் திருவடித் தொண்டு கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு இதற்குக்கூடச் சிவனது திருவருள் வேண்டும் எனவே தான் “கோது மாட்டிக்

குரைகழல் காட்டிக் குறிக் கொள்கென்று நின் தொண்டரிற் கூட்டாய்” என்றும் பாடுகின்றார்.

இவ்வாறு சிவனடியார்களின் சேவையானது சிவனுக்குச் செய்யும் சேவையாகிறது. மக்கள் பணி மகேசன்பணி என்பதும் சிவனடியார்களின் பெருமையை நமக்குக் காட்டி நிற்கிறதல்லவா? திருமூலர் தனது திருமந்திரத்திலே ஒரு பாடலில் சிவனடியார்களை நடமாடுகின்ற கோயில் என்று கூறிப் பெரிய கட்டடங்களைக் கொண்டமைந்த கோயிலில் இருக்கும் சிவனுக்குச் செய்கின்ற சேவைகள் வழங்குகின்ற நைவேத்தியங்கள் நடமாடுகின்ற கோயிலாக விளங்குகின்ற சிவனடியாருக்குச் சென்று சேராது. ஆனால் நடமாடும் கோயிலாகிய சிவனடியார்க்குச் செய்யும் நைவேத்தியம் உபசாரங்கள் போன்றன படமாடும் கோயிலிலுள்ள சிவனுக்கே சென்றடைகின்றன என்கின்றார்.

படமாடக் கோயிற் பகவற் கொன் ரீயில்

நடமாடக் கோயில் நம்பார்க்கங் காகா

நடமாடக் கோயில் நம்பார்க் கொண் ரீயில்

படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

—
திருமந்திரம் (1821)

இதனாலேயே சாக்தசமயத்தில் சக்தியின் ஒரு வடிவமாக அன்னபூரணி இருப்பதைக் காண்கின்றோம். சிவனடியார்க்குத் திருவமுது செய்யும் கோலத்தில் வலது கையில் தங்கக்கரண்டியும் இடது கையில் வைரம் பதித்த குடத்துடன் காட்சி அளிக்கின்றாள்.

இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே பெரியபுராண அடியார்கள் தொழிற்பட்டு இருக்கின்றார்கள். இதையே சேக்கிழார் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“ மண்ணிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுதுசெய்வித்தல்.....”

இக்கருத்திற்கேற்ப அப்பூதியடிகள் தன் மகன் அரவம் தீண்டி இறந்த வேளையிலும் திருஞாவுக்கரசு நாயனார்க்கு உணவு

கொடுக்க முற்பட்டதும், இளையான்குடிமற நாயனார் நள்ளிரவில் வீடுவந்த சிவனடியார்க்கு வீட்டில் தானியங்கள் ஏதுவுமில்லாத நேரத்தில் வயலுக்குச் சென்று விதைத்த நெல்லை வாரி எடுத்து வந்து வீட்டுக் கூரையைப் பிடுங்கி எரித்துச் சமைத்துத் திருவமுது செய்விக்கப் புகுந்தமையும், மாணக்கஞ்சாறர் பஞ்சவடி செய்யத் தலைமயிர் கேட்ட போது மகளுக்குத் திருமணம் நடைபெற இருக்கின்றதே என்பதையும் பொருட்படுத்தாது சிவனடியார்க்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று மகளின் தலைமயிரை அரிந்து கொடுத்தமையும், ஒவ்வொரு நாளும் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது உணவுகொடுத்து விட்டுத்தான் யான் உண்ணுவேன் என்று விரதம் பூண்டு இறுதியாகச் சிவனடியார்க்கே தனது அருமை மகனை அரிந்து கறி சமைத்த சிறுத்தொண்டரதும், தன்னிடமுள்ள உடமை அனைத்தும் சிவனடியார்க்கே என்று கூறியது மட்டுமின்றித் தனது மனைவியைக்கூடச் சிவனடியார்க்குச் கொடுத்த இயற்புகை நாயனாரினதும் வாழ்க்கையை நோக்கும் போது சங்கம வழிபாட்டின் சிறப்புப் பற்றி அறிய முடிகிறது.

இந்துக்களுடைய வாழ்வில் விரதம் முக்கியமான வழிபாடாகும் இங்கும் கூட சிவனடியார்களை அழைத்துத் திருவமுது செய்யப்படுகின்றது மட்டுமன்றிக் திருமணம் போன்ற மங்கள கிரியைகளிலும் அந்தியேஷ்டி போன்ற அபரக் கிரியைகளிலும் சிவனடியார்களை அழைத்துத் திருவமுது செய்விப்பதோடு அவர்களின் வாழ்வுக்கு வேண்டிய பொருட்களை வழங்குவதும் சங்கம வழிபாட்டையே காட்டி நிற்கிறது.

மேலும் ஆலயங்களே சைவர்களின் வழிபாட்டுத் தலமாக உள்ளன. இங்கு மகேஸ்வரனுக்குப் பணிவிடை செய்கின்றார்கள். இது பதித் தொண்டு எனப்படும். ஆனால் சிவனடியார்களுக்கும் தொண்டு செய்கின்றார்கள். தாக சாந்தி நிலையங்கள் அமைத்துத் தாகம் தீர்ப்பதும் மடங்கள் அமைத்து அன்னதானம் கொடுப்பதும் (செல்வச்சந்நிதிக்கந்தன் அன்னதானக் கந்தன்) மரங்கள் வளர்த்து நிழல் கொடுப்பதும் எனப் பல அமையும். இவை எல்லாம் மகேஸ்வரன் பணி என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்கு மறுதலையாகச்

சிவனுக்குச் செய்யும் துரோகம் பதித்துரோகம் அல்லது சிவத்துரோகம் என்றும் பசுக்களுக்கு செய்யும் துரோகம் பசுத்துரோகம் அல்லது பசுத்தீவினை என்றும் சைவசித்தாந்த நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனடிப்படையை நோக்கும் போது சிவனடியார்க்குப் பணிவிடை செய்தாற் புண்ணியம் கைகூடுவது போலத் துரோகம் செய்வது தீவினை என்பதும் சிவனடியாரின் பெருமையைக் காட்டி நிற்கிறது. இக்கருத்தைத் திருமூலரும் தனது திருமந்திரத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

பத்தினி பக்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாணறிஞர்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

திருமந்திரம் 515.

தாயுமான சுவாமிகள் தான் மேனிலை அடைய வேண்டும் என்பதற்கும் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பதற்கும் சிவனிடம் வரம் கேட்கும் போது சிவனடியார்க்குப் பணிசெய்யக் கூடிய நிலையை தனக்குத்தந்தால் போதும் இன்பம் கிடைக்கும் எனப் பராபரக் கண்ணியிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

“அன்பர் பணி செய்ய என்னை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டாள்
இன்ப நிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே.”

இவ்வாறு சிவனடியார்களின் பெருமையையும் அவர்களை வழிபட்டு மேனிலை அடைந்த நாயன்மார்களையும் பெரியபுராணம் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றியிருப்பதையும் மேலே கண்டோம். 63 நாயன்மார்களில் 19 நாயன்மார்கள் ஏதோ ஒரு வழியில் சிவனடியார்க்கே சேவை செய்து சங்கம வழிபாட்டால் முத்தியடைந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பெயர் விபரம் பின்வருமாறு.

நூன தூர்க்கை அம்மன் அபய சூம்பாபிஷேக மன்ற

திருக்குறிப்புத்தொண்டர்	கலிக்கம்ப நாயனார்
இடங்கழியார்	ஏனாதி
சத்திநாயனார்	விறன்மிண்டர்
இளையான்குடிமாறர்	நின்றசீர் நெடுமாறன்
மூர்க்கர்	அமர்ந்தியார்
முனையூடுவார்	புகழ்ச்சோழர்
நரசிங்கமுனையர்	இயற்பகையார்
சிறுத்தொண்டர்	காரைக்கால் அம்மையார்
மெய்பொருள்	மானக்கஞ்சாரர்
திருநீலகண்டர்	

அருட்சொல்வாரி,
 அருள்நெறித்தமிழருவி
 சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
 செ. கந்தசத்தியதாசன்
 பீ.ஏ. (சிறப்பு) இந்துநாகரிகம் (யாழ்)
 கல்வியியல் டிப்ளோமா பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞானம்
 வருணனையாளர், இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்
 சைவச் சொற்பொழிவாளர்,
 நல்லை திருஞானசம்மந்தார் ஆதினம்
 அமைப்பாளர், மாவை சிவநாதம் பட்டினன்றக் குழு
 மாவிட்டபுரம், தெல்லிப்பழை.

தமிழரின் சைவத்திருமணச் சடங்கும் கைநழுவும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்.

கலாபூசணம் சைவப்புலவர் க. செல்லத்துரை

ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டு கோலங்களை முழுமையாகக் காட்டுபவை அந்த இனத்தின் சடங்குகள் தான். அந்த வகையில் தமிழரின் சைவத் திருமணச் சடங்குகள் முதன்மையுடையன. எங்கள் பண்பாட்டுக் கோலங்களான ஆடையும் அணியும், மங்கல கருமங்கள், மணக்கோலம் புனைதல், வாழ்த்துதல், விருந்தோம்பல், உறவு கொண்டாடுதல் முதலானவை திருமணச் சடங்கில் இடம்பெறுகின்றன.

உறுதிப் பயன்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதற்குரிய மூலமாகத் திருமணத்தின் மூலம் இவ்வற வாழ்வை அமைத்தல் அர்த்தமுள்ள கிரியைகள் மூலம் காட்டப்படுகின்றது. சடங்குகளை கிரியைகள் என்றும், கரணங்கள் என்றும் நமது நூல்கள் கூறும். நமது முன்னோர் இவற்றை அமைத்துத் தந்துள்ளார்கள்.

எழுதா விதிகளாக இருந்த சடங்குகள் பண்பாட்டின் கட்டமைப்புக் குலையாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எழுதும் விதிகளாக வந்துவிட்டன. நமது பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம்,

“பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

எனக் கூறும். பொய்யும் வழுவும் புகுந்திடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பெரியோர்களால் வகுக்கப்பெற்ற

கரணங்களாகிய சடங்குகள் இன்று அவற்றின் நிலையிலிருந்து வழுவித் தடம்புரண்டு செல்லத்தொடங்கியுள்ளன. இதனைக் கவனத்தில் கொண்டு உண்மை நிலை வழுவாமல், பொய்மை புகுந்திடாமல் தூய்மை குன்றாமல் காக்க வேண்டியது எம் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

திருமணம் என்பது ஒத்த இயல்புடைய ஆண்மகனையும், பெண்மகளையும் பவறிய இல்லறத்தில் இணைத்து வைக்கும் சடங்கு ஆகும். இங்கு ஆண்மகனும், பெண்மகளும் சிவமும் சக்தியும் எனும் பாவனையில் வைத்தே கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. இறுதி மூச்சுவரை சிவம் சக்தி பாவனையில் வழுவாதிருந்து இல்லற வாழ்வை நிறைவித்துக் கொள்ள அடியீடு செய்துவைக்கும் சிறப்போடு சூடியவை இச் சைவத் திருமணச் சடங்குகள் எனும் விளக்கம் மணமக்களுக்கும் மற்றுமுள்ளோர்க்கும் மீளவலியுறுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

தெய்வீகம் நிறைந்த இத்திருமணச் சடங்குகளில் பங்கு கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் மங்கலமான இல்லற வாழ்வும், தூய உள்ளமும், சாந்த குணமும் உடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

கிரியாகுரு - அங்கலட்சணம் உடையவராயும், கிரிகைகள் பற்றிய பூரணவிளக்கம் உடையவராயும், கிரியைகளை விதிப்படி செய்வதில் நிறைந்த கவனம் உடையவராயும் இருத்தல் வேண்டும் குரு சிவ பூசை வழிபாட்டில் உறுதி உடையவராயிருத்தல் மிக இன்றியமையாதது.

இந்நிலை வழுவிச் சிவபூசை செய்யாதவர்களும் சிறுதெய்வ வழிபாடுடையவர்களும் அங்கலட்சணக் குறைபாடுடையவர்களும் இதை ஒரு தொழிலாக கருதிச் செய்யும் நிலை தலை தூக்கியுள்ளது. 'சரியான குரு இல்லா வித்தை பாழ்' என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆடையும் அணியும் - 'ஆள்பாதி ஆடைபாதி' என்பது முத்தோர் வாக்கு. மணவிழாவில் பங்குகொள்ளும் ஒவ்வொரு தமிழருடைய

உடையும் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுடையாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது சொல்ல வேண்டியதில்லை. பெண்கள் சேலை அணிந்து கொண்டபோட்டு பூவணிந்து பொட்டிட்டு வரும் நிலை தொடர்வது மகிழ்சிக்குரியது. இளம் கன்னிப் பெண்கள் முழுப்பாவாடை துண்டுத் தாவணி அணிந்து வருவது எமது பண்பாடு.

ஆனால் சில பெண்கள் பஞ்சாபி சுரிதார் பெல்ஸ் அணிந்து கொண்டும் தலைவிரித்த கோலத்திலும் போனிரெயில்ஸ் கோலத்திலும் வருவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஆண்கள் பட்டு வேட்டி சேட்டு அல்லது நடினல் சால்வை அணிந்து வருவது நமது பண்பாடு. ஆனால் இன்று பெரும்பாலான ஆண்கள் காற்சட்டையுடனும் குர்த்தாவுடனும் வரும் வழக்கம் புகுந்து விட்டது. நமது தமிழ்ப்பண்பாட்டுச் சடங்கிற்கு வரும் போது சற்றும் பொருத்தமில்லாத அந்நிய கோலத்தில் வருவது வெட்கப்பட வேண்டிய நிலையன்றோ.

மணமகள் கூறையுடுத்திப் பூசுகுடிப் பொட்டிட்டுச் சுத்த தமிழ்ப் பெண்ணாகவே மணவறைக்கு வருகின்றாள். பெண்ணுக்குக் கூறையகொடுத்து அவளைப் பண்பட்ட தமிழ்ப் பெண்ணாகக் காணும் மணமகன்களில் சிலர் தாம் மட்டும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுடையைக் கைவிட்டுச் சர்வாணி அல்லது காற்சட்டை, கோட் அல்லது குர்தாவில் காட்சியளிப்பது வேடிக்கைக்கும், வெட்கத்திற்கும் உரிய செயலல்லவா.

தமிழருக்குரிய சைவத்திருமணச் சடங்கின் நாயகனாக இருப்பவர் அந்நிய வேடத்தில் இருப்பது வேடிக்கையல்லவா? நெற்றியில் நீரணிந்து சந்தனப் பொட்டு அணிவதைவிட்டு நாடகத்துக்கு ஒப்பனை செய்வது போல நடுநெற்றியில் மூன்று சிறிய வெள்ளைக்குறி வைத்திருப்பது எந்தப் பண்பாடு?

தாலி கூறை - திருமணத்தில் தாலியும் கூறையும் தான் மிக முக்கியமானவை. மணமகள் பெண்ணிடமிருந்து சீதனத்தை

நூலான சீவர்க்கை அம்மன் ஆயை சூழ்பாடினோக மரள்

எதிர்பார்ப்பது போல மணமகள் மணமகனிடமிருந்து தாலி கூறையை எதிர்பார்க்கின்றாள். தாலி கூறை மணமகனின் உழைப்பில் வாங்கப்பட வேண்டும் அவற்றின் தரம் மணமகனின் தரத்தைக் காட்டுவதாக அமையும்.

ஆனால் இப்போது பெண்ணிடமிருந்து சீதனம்மட்டுமல்ல நன்கொடையும் வாங்கப்படுகிறது. நன்கொடைப் பணத்திலிருந்தே தாலி கூறை வாங்கப்படுகிறது. கலியாணவீட்டுச் செலவிற்கும் அதுவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது ஆண்மைக்கு அழகா?

தாரதத்தம் செய்த பின் கன்னிகாதானம் செய்யப்படுவதன் அர்த்தம் இவ்வளவு காலமும் தந்தைதாய்க்குரியவளாயிருந்த பெண் இக்கணம் முதல் கணவனுக்குரியவளாகத் (தானமாகக்) கொடுக்கப்படுகின்றாள் என்பதாகும். கன்னிகாதானத்தின் பின்தான் தாலி கூறை கொடுத்தல் சடங்கு நடைபெறுகிறது. துணைக்கு தானமாகத் தரப்பட்ட பெண்ணுக்குத் தாலி கூறை மட்டுமன்றி வேண்டிய மங்கலப் பொருட்கள் அத்தனையுமே கணவனால் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவை கணவனுடைய தேட்டமாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

இனி கிரியைகள் சிலவற்றின் நிலையைப் பார்போமானால் பொருள் பொதிந்த கிரியைகள் பொருளற்ற வெறும் செயல்களாகித் தளம்பல் நிலை அடைந்திருப்பதைக் கணலாம்.

ஆரத்தி (ஆலத்தி) எடுத்தல்- இல்லறவாழ்வில் நிறைவாழ்வு வாழும் மங்கல மங்கையர் இருவர் ஆரத்தித் தட்டில் மங்கலம் தரும் மஞ்சள்மாவும் கண்ணூறு நீக்கும் சுண்ணாம்பும் சிறிதளவு நீரும் கலந்து வைத்து மூன்று நெய்த்திரிகளில் தீபமேற்றி மணமக்களின் முன்னால் இருபக்கமும் நின்று ஆரத்தியை வலம் இடமாக முதலில் கிழே மூன்றுமுறை ஆட்டியசைத்துப் பின் வலப்பக்கமாக மேலே தூக்கி மீளவும் மூன்று முறை ஆட்டியசைத்து ஆரத்தி எடுத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் மூன்று முறை ஆரத்தி எடுத்துவிட்டு எரியும் திரிகளை தட்டிலுள்ள மஞ்சள் நீரில் அணைத்துவிட்டு அவற்றில்

மோதிரவிரலால் தொட்டு மணமக்களின் நெற்றியில் பொட்டிடல் வேண்டும்.

ஆனால் அநேகமான இடங்களில் பொருத்தமற்றவர்கள் ஆரத்தி எடுத்தலும் தட்டில் நெய்த்திரிகளை மட்டும் வைத்து தீபமேற்றுதலும் வலம் இடம் தெரியாமல் தடுமாறி இருவரும் இழுபடுதலும் திரியை வாயால் ஊதி அணைத்தலும் சுட்டுவிரலால் திலகமிடுதலும் சர்வசாதாரணக் காட்சியாயிருக்கிறது. இது சர்ப்படுத்தப்படவேண்டும்.

மணமாலை - மணமகன் கொடுத்த கூறையை உடுத்திக் கொண்டு மணவறைக்கு வரும் மணப்பெண் கையில் மாலையுடன் வந்து மணவாளனுக்குப் போட்டுவிட்டு வலப்பக்கத்தில் இருக்க மணமகன் தாலிகட்டுகிறார்.

தாலிகட்டிய பின்தான் மணமகள் மனைவி ஆகிணாள். ஆதலால் தாலிகட்ட முன்பு மணமகள் மாலை போடுவது பொருத்தமற்ற செயலாகும். மாலை மாற்றுதலாகிய கிரியை தாலிகட்டிய பின்பு தான் நிகழ்கிறது. அதற்கு முன்பே பெண் மாலை போடுவது தமிழ்ப் பண்புக்கு ஒவ்வாத செயல். இது இடைச்செருகலாக வந்து விட்டது. தவிரக்கப்படவேண்டும்.

தாலிகட்டல் - திருமணச் சடங்கில் மிக முக்கியமான நிகழ்வு தாலிகட்டுதல் ஆகும். மணமகனே மணமகள் கழுத்தில் தாலியைக் கட்ட வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் அவர் தாலிக் கொடியைப் பிடிக்க பின்னால் நிற்கும் பெண்களே தாலிகட்டுவதற்குரிய சுரையைப் பூட்டுகிறார்கள். ஏன் மணமகனுக்கு அந்த திறமை இல்லையா? அது அவ்வளவு கஷ்டமான கருமா? பெண்களே சிந்தியுங்கள் தாலிகட்டுபவர் - கட்டியவர் மணமகனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பகுத்தறிவுக்குச் சற்றும் பொருத்தமில்லா வகையில் பெண்களே மணமகளுக்குத் தாலி பூட்டும் செயல் திருமணச் சடங்கையே கேலிக் கூத்தாக்கி விடுவதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அறுகரிசி போடுதல் - தாலி கட்டுக் கருமம் முடிந்ததும் முதலில் குருமாரும் அடுத்துப் பெற்றார்களும் அட்சதை எனப்படும் வாழ்த்தரிசியை மணமக்களின் உச்சியில் இட்டு வாழ்த்துவார்கள். அதன் பின் மங்கலமான இல்லற வாழ்வுடைய பெரியோர்கள் அறுகரிசி போடுவார்கள்.

அறுகரிசியில் வாழ்வுக்கு உறுதுணையான அரிசியும் மங்கலமும் தூய்மையும் தரும் மஞ்சலும் தெய்வீகம் நிறைந்ததும் சந்ததி விருத்திக்கு எடுத்துக்காட்டானதும் சிறந்த மூலிகையுமான அறுகும் கலந்து இருத்தல் வேண்டும். வாழ்த்துவோர் “மணமக்கள் எல்லாவித செல்வமும் பெற்றுச் சந்ததி தழைத்து நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமென இறைவனை வணங்கி இருகைகளாலும் அறுகரிசியை எடுத்து மூன்று முறை உச்சியில் போட்டு வாழ்த்த வேண்டும்” இதுவே அறுகரிசி போடும் முறை.

ஆனால் இப்போது அறுகும் இல்லை, மஞ்சலும் இல்லை வெறும் அரிசியை மணவீட்டுக்கு வந்த எல்லோருமே வரிசையாய் வந்து கை நிறைய அள்ளி எடுத்து மேலிருந்து கீழும் கீழிருந்து மேலுமாக அவரவர் விருமியபடி மணமக்களின் தலையில் சொரிந்து விட்டுப் போகின்றார்கள். இது அரித்தமற்ற வேடிக்கையாகவல்லவா இருக்கிறது. எந்தக் கருமத்தையும் அதற்குத் தகுதியானவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது கேலிக்கூத்தாகிறதல்லவா.

விருந்துபசாரம் - திருமண விருந்துபசாரம் மிகப்பக்குவமாகவும் எவர்மனமும் புண்படாமலும் எல்லோரும் மணமகிழும் படி நடைபெற வேண்டியது. ஆனால் விருந்துண்போர் நடந்து கொள்ளும் முறை வேதனை தருவதாயிருக்கின்றதே.

மற்றவர்களை முந்திக் கொண்டு தாமே முதலில் உண்ண வேண்டும் என்பது போல ஆண்கள் பெண்கள் இருபகுதியினருமே குழந்தைகளையும் முதியோர்களையும் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு விருந்து மண்டபத்துள் புகுதலும் அங்கு முதற் சபை முடித்து எச்சில்

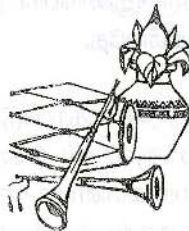
நான தூர்க்கை அம்மன் ஆலய சூம்பாவிடேக மன்ற

இலை எடுக்கும் முன்பே இடம் பிடித்து இருந்து விடுவதும் பரவலாக நடைபெறுகிறது. இது அநாகரிகமான மானக்கேடான நிலையல்லவா.

ஒரு சில திருமண மண்டபங்களில் விருந்துபசாரம் ஒழுங்காக நடைபெற்றாலும் அநேகமான இடங்களில் இந்த ஒழுங்கீனம் நிகழ்வது வேதனைக்குரியது.

இதுவரை திருமணச் சடங்கில் இடம் பெறும் சில குறைபாடுகளைச் சிந்தித்தோம். ஒவ்வொரு கிரியையின் உண்மையான வடிவத்தையும் இன்று நடைபெறும் தவறான நடைமுறைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு சீர்திருத்த வேண்டியது ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

தற்பொழுது அநேகமாக திருமண மண்டபங்களில் தான் திருமண விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. மண்டபங்களைச் சைவ ஆலயங்களும் சைவசமய நிறுவங்களும் தான் நிர்வகிக்கின்றன. திருமணக் கிரியைகளுக்கூரிய சகல ஏற்பாடுகளையும் மண்டபக்காரர்களே செய்கின்றார்கள். அப்படியிருந்தும் இக் குறைபாடுகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாதிருப்பது ஏன் என்பது புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. மண்டப நிர்வாகிகள் இதனை வருமானம் தேடும் வர்த்தக நோக்கமாக மட்டும் கொள்ளாமல் எங்கள் பண்பாட்டுக் கோலங்களில் பொய்யும் வழுவும் புகுந்து விடாமல் பக்குவமாக வழிநடத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சைவத்தமிழ்ப் பெரியார்கள் அனைவரும் காலத்தின் தேவை இது எனக் கருதி இக் கைங்கரியத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

இந்து சமய மரபில் நீரின் புனிதத்துவம்

உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் உயிர் வாழ இன்றியமையாதது தேவைப்படும் பொருள்களுள் நீரும் ஒன்றாகும். இயற்கையின் கொடையாக விளங்கும் மழையினால் கிடைக்கப் பெறும் நீர் இவ்வுலகை வாழ வைக்கின்றது. வரப்புயர நீர் உயரும்; நீர் உயர நெல் உயரும்; நெல் உயரக் குடி உயரும்; குடி உயர கோள் உயர்வான்' என்ற அமுதவாக்கு நீரின் பெறுமைகாட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாறு மக்களது வாழ்க்கை நிலைபெறுவதற்கு உயிர்த்துணையாக விளங்குவது நீராகும். இவ்வுலகின் பெரும்பகுதி நீரினாலேயே சூழப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மனித வாழ்க்கையில் நீர் பெறும் இத்தகைய முக்கியத்துவம் காரணமாகவே இந்து சமய மரபில் நீரினைத் தெய்வமாகவும் புனிதமாகவும் போற்றி வழிபடும் மரபு காணப்படுகின்றது.

நீரை இறைவனாகவே போற்றும் மரபு இந்து சமய இலக்கியங்களில் பரவலாக உள்ளது. பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகின்றது. மண் நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், எனப்படும் ஐம்பூதங்களும் இவற்றுக்குப் புறம்பாக இருந்து இவை விளங்கவும் வாழவும் ஆற்றல் பெருக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் இவ் வேழு அம்சங்களில் வேறாய் நின்று இவற்றை உணரும் எசமானனும் ஆகிய எட்டும் சேர்ந்து விளங்கும் வகையால் சிவனை "அட்ட மூர்த்தி" என்ற திருநாமத்தினால் புராணங்கள் போற்றுகின்றன. இறைவன் தனிப் பெரும் பசுபதியாக ஐம்பெரும் பூத முதலாம் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்துள்ளான். எவ்வெப் பொருளும் அவனையாகிய நிற்கும் நிலை அவனுக்குகே உரிய தன்மையாகும்.

சிவன் ஐம்பூதங்களில் கலந்து அருள் பாலிக்கும் சிறப்பை மணிவாசகரின் திருவாசகம் போற்றுகிறது.

பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி

நீரிடை நான்காய் திகழ்ந்தாய் போற்றி

தீயிடை மூன்றாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி

வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி

எனத் திருவக்ஷில் வரும் அடிகள் இறைவனுக்கும் ஐம்பூதங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினைக் காட்டி நிற்கின்றன. சிவன், கோயில் கொண்டடெழுந்தருளி அருள் சுரக்கும் பஞ்ச பூதத்தலங்களுள் தென்னாட்டில் திருவானைக்கா என்ற தலம் போற்றப்படுகிறது. இறைவனை நீர்மயமாக வழிபடும் மரபு இங்கு உள்ளது.

வேதங்களில் உள்ள துதிப்பாடல்களிலும் ஆகமங்கள் விதித்துக் கூறும் கிரியை மரபிலும் புராணங்களிலும் திருமுறைகளிலும் நீரின் மகத்துவம் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. நீரின்றி இந்து சமய மரபில் எக்கிரியையும் நிறைவு பெறுவதில்லை. வழிப்பாட்டிற்குரிய பொருட்களைப் புனிதப்படுத்தவும் வழிப்பாட்டில் பங்கு கொள்ளும் அடியவர்கள் அகப்புற நிலைகளில் புனிதமடையவும் இறைவனது வழிப்பாட்டிற்குரிய சின்னமாக விளங்கும் திருவுருவங்களில் தெய்விக சாந்நித்தியத்தை ஏற்படுத்தவும் நீரே முக்கியமான புனிதப் பொருளாகவிளங்குகின்றது.

இறைவனது திருக்கோவில்கள் அமையும் இடங்களில் நீர் நிலைகள் முக்கியத்துவம்பெறுவன. நதிகளையும் அவை கடலோடு ஒன்று சேரும் இடங்களையும் புனிதமாகப் போற்றும் மரபு பன்னெடுங்காலமாக

இருந்து வருகிறது. நதிகளைத் தேயிராகப் போற்றி வழிபடுதல் இந்து சமய மரபில் நாம் காணும் சிறப்பம்சமாகும்.

வேதங்களின் சமய மரபுகளை விரித்து கூறும் விளக்க நூல்கள் பிராமணங்கள். அவற்றுள் சிறப்புப் பெறும் சதபத பிரமாணம் நீரின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது. இவ்வுலகில் தொடக்கத்தில் நீரே இருந்தது என்ற கருத்து அதில் காணப்படுகின்றது. இருக்கு வேதத்தில் நீருடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவனாக இந்திரன் போற்றப்படுகின்றான். இந்திரனது வீரச்செயல்களைப் போற்றும் இருக்கு வேதம், அவனே வரட்சி என்னும் அசுரனை கொன்று நீரினை மலையலிருந்து பாய்ந்தோட வழிசமைத்தவன் எனக் கூறும். (1-32-3 13) சதபத பிராமணம் நீரைப் பெண்ணாகவும் தீயை ஆணாகவும் குறிப்பிட்டு இவற்றின் சேர்க்கையினால் உயிரினம் தோன்றுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. ஐதரேய உபநிடதம் உலகைப் பாதுகாப்பவன் என்ற நிலையில் பிரஜாபதி மனிதனை நீரிலிருந்து எழச் செய்தான் எனக்கூறும்.(1.3)

யசுர் வேதத்தில் அக்கினியைத் தோற்றுவிப்பத்தற்குரிய இடத்தில் கூறப்படும் மந்திரம் நீரின் பெருமையை உணர்த்துவதாக உள்ளது. “நீரின் ஓட்டத்தில் உன்னை வைக்கின்றேன்; பெருகிவரும் நீரில் உன்னை வைக்கின்றேன்; நீரின் ஒளியில் உன்னை வைக்கின்றேன்; நீரின் இருப்பிடத்தில் அமர்வாயாக’ என வரும் அடிகள் நீர் அக்கினியின் புனிதமடைந்த அவள் என்னையும் புனிதப்படுத்துவளாக. ஓ நீரே ! நீயே அமிர்த்தம் நீயே அமிர்த்ததின் இருப்பிடம்” என்ற வேதகாலச் சிந்தனைகளும் நீரின் புனிதத்துவத்தின் எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

உயிரூட்டமான சக்திகளை வழகுவதிலும் நீர் பெருமை பெறுகின்றது. உலககை மனிதனின் வாழ்விடமாக விளங்கச் செய்வதிலும் நீரே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நீரினால் நாம் உயிர் பெறும் வினைக்கப்பட்டுள்ளோம். நீரிலிருந்து எண்ணற்ற மனிதர்களும் தெய்வங்களும் தோற்றம் பெற்ற தெய்வீக வரலாறுகள் உண்டு. சரஸ்வதி நதிக்கரையில் மதிரன் என்ற மன்னன் பன்னிரண்டு வருடங்கள் தவம் செய்து பயனாய் சரஸ்வதி நதி பெண்ணுருவில் அவன் முன் தோன்றி, அவள் மூலம் தன்னை என்ற மைந்தனைப் பெற்றான். கங்கையில் இடப்பட்ட சிவனது அக்கிண்பொறிகளில் கார்த்திகேயன் தோன்றியமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கங்காகதன் என்ற சிறப்புப் பெயர் முருக பெருமானுக்கு உண்டு.

விண்ணுலகைச் சார்ந்த கங்கை நதி இந்துக்கள் போற்றும் புனித நதியாகும். அந்நதி சிவனது ஐடா முடியை அலங்கரிக்கும் புனிதத்துவம் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் காரணமாய்ச் சிவனுக்குக் கங்காதர மூர்த்தி என்ற திருநாமமும் ஏற்படலாயிற்று. இந்தியவில் தீர்த்த விசேடத்தினால் சிறப்புப் பெறுவனவற்றுள் தெற்கில் இராமேசரம் என்னும் சிவத் தலம் விளங்கும் பிரதேசத்தில் சேது மத்தயம் என்ற நீர்துறைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. சேது மத்யம் சேரும் நிலப்பகுதி, நீர்ப்பகுதி அனைத்தும் தீர்த்தம் என்ற நிலையில் புனிதத்துவம் பெறுவன. அது போன்றே வடக்கே பாயும் புனித நதியாகிய கங்கையில் மூழ்கி நீராடினால் செய்த வினைகள் அகலும் என்ற நம்பிக்கை இந்துகளிடையே உள்ளது. இறைவனைத் திருவுருவில் சாந்தியம் கொள்ளச் செய்யும் வகையில் நிகழும் சும்பாபிஷேகத்தின் போது இத்தீர்த்தம் புனித கலசத்தில் சேர்க்கப்பட்டுவது மரபாகும்.

சமயக் கிரியையின் போது இத்தீர்த்த நீர் புனித கலச பூசையில் பல்வேறு புனித நதிகளின் சாந்நிதிபத்தைக் கலசத்தில் ஏற்படுத்தும் மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“கங்ளே சயநேமு சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி
நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஐலஸ்மிந் ஸந்நிதம் குரு”

என்ற மந்திரத்தில் கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, சரஸ்வதி, நர்மதை சிந்து, காவேரி போன்ற நதிகளின் சாந்நிதியும் கலச நீரில் ஏற்பட வேண்டுமென்ற பிராத்தனை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் புனித கலச தீர்த்தினால் பூசைக்குரிய பொருட்களுக்கும் பூசையில் பங்கு கொள்ளும் கர்த்தாவுக்கும் தெளித்துப் புனிதமடையச் செய்தல் இக்கிரியைகளின் முக்கிய அம்சமாகும் தெய்வங்களுக்குரிய பூசையின் போது வழங்கப்படும் பல்வேறு உபசாரங்களில் ஆசமநீயர், ஸ்நானத்திற்குரிய தீர்த்தம் போன்றவை எவ்வித களங்கமுமற்ற புனிதநீரினால் வழங்கப்படுவன.

பிரமனவர்த்த புராணத்தில் ஹிமவான் மகளாகிய கங்கை யற்றிச் சிவனே புகழ்ந்து கூறுவதாக உள்ளது. அவளே ஒருவனது மீட்சிக்குரிய நிலைக்களன். அவளது நீர்த்துளிகள் கலந்த காற்று ஒருவன் மீது பட்டமாதிரித்தே பாவஞ்செய்த ஒருவனது பல்லாயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் ஒன்றுசேர்ந் மலைபோன்ற பாவங்கள் உடன் அழிக்கப்படுகின்றன. எவ்வாறு அக்கிரியானது பாவங்களைத் தன்னளவில் ஏற்றுக் கொள்கின்றது. (34 - 13), என்ற கருத்துச் சிந்தனைக்குரியது.

இலிங்க புராணத்தில் (82, 88) இடம்பெறும் மற்றொரு கருத்தும் கவனித்தற்குரியது, “இப்பிரபஞ்சத்தின் தாயாகிய கங்கை உருத்திரனின் உலகில் நிலைபெறு கொள்பவள் சிவனது அன்புக்குப் பாத்திரமானவள் எனது பாவங்களை நீக்குவாளாக” எனவரும் அடிகள் கங்கை நதியின் புனிதத்துவத்தையுத் அடியவர்களது பாவங்களை நீக்கும் ஆற்றலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அயோத்தியில் இராமபிரானது பட்டாபிஷேகத்தின் போது பொற்குடங்களில் கங்கையின் புனித நீர் கொண்டுவரப்பட்டதை இராமாயணம் குறிப்பிடுகின்றது (2. 14. 15), இறைவனுக்குநிகழும் கும்பாபிஷேகத்தைப் போன்றே அரசர்களுக்கு நிகழும் பட்டாபிஷேகத்தில் கங்கையின் புனித நீர் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது தேவர்களுக்கே அமிரதம் எவ்வாறோ அதுபோன்று மனிதர்களுக்குக் கங்கையின் புனித நீர் ஆகின்றது” என மகாபாரதம் கூறும் (13, 26) கங்கையின் சகோதரியாக யமுனை நதியும் சிறப்பிக் கப்படுகின்றாள். இருந்த நதிகளும் இமயமலைப் பிரதேசத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றன. கங்காநதி இவ்வுலகில் வாழ்பவர்களுக்கும் இறந்தோருக்கும் நல்லருள் பாலிக்கின்றாள். இவள் சிவனது நடராஜத் தாண்டவத்தின் போது சிவனது அசைவினை உணர்பவளாவள்.

இந்து சமய மரபில் தொன்மையான காலத்திலிருந்து நீராடுதல் ஒரு முக்கிய கடமையாகச் சமய வாழ்க்கையில் இருந்து வருகின்றது. திருக்கோயிற் கிரியைகளில் பங்கு கொள்ளும் முன்பும் மற்றும் இல்லறக் கிரியைகளில் ஈடுபடுமுன்னரும் நீராடி, புறத்தூய்மையுடன் விளங்குதல் அவசியமாகின்றது. இவ்வகையில் நீர் சமயக்கிரியைகளில் ஈடுபடும் ஒருவனைப் புனிதப்படுத்தும்

சாதமாக உள்ளது தல யாத்திரையின் போது தீர்த்தமாடுதல் புனிதக் கடமையாகப் போற்றப்படுகின்றது. அத்துடன் இத்தகைய சமய ஒழுக்கம் ஒருவனை முத்தியின்பத்திற்கு இட்டுச் செல்வதாகவும் உள்ளது. தீர்த்தங்களில் நீராடுதல் இந்துக்களுக்கு ஒரு புண்ணிய செயலாக விளங்குவதோடு இச்சமய ஒழுக்கம் இந்தியாவின் புகழையும் சமய வாழ்வின் மேன்மையையும் உலகெங்கணும் உணரச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் பாய்ந்தோடும் புனித நதிகள் இந்துக்களின் புனிதத்துவத்தை இன்றும் பாதுகாத்து வருவதோடு சமய வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகவும் ஆக்கிவிடுகின்றன.

சதபத பிராமணத்தில் மனிதனைப் புனிதப்படுத்தும் நீராடலை விளித்துக் கூறப்படும் வாசகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. “நான் நீராடும் வேளை என் உடலில் நீ (நீர்) பாய்ந்தோடும் போது தெய்வங்களின் திருவருள் துணையுடன் மற்றவர்களுக்கெதிராக நான் செய்த பாவங்கள் அனைத்தையும் நீக்கிக் கொள்வேனாக” (4-5-22-23) இவ்வாறு பண்டைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகி, அதிபுனித நீரைத் தாங்கிச் செல்லும் புண்ணிய நதியாகக் இந்துக்களால் கங்கை போற்றப்படுகிறது. மக்களின் வளமான வாழ்க்கைக்கும் இக்கங்கையே பெரிதும் துணை செய்கின்றது. எள்ளுடன் கூடிய நீர் பிதிரர்களைத் திருப்பீட்டுத்தும்.

சிந்து வெளி நாகரிக காலச் சமய வாழ்வில் நீரின் புனிதத்துவத்தை மக்கள் உணர்ந்திருந்தமை அவர்கள் குளிப்பதற்கான இடங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததிலிருந்து எமக்கு புலனாகின்றது.

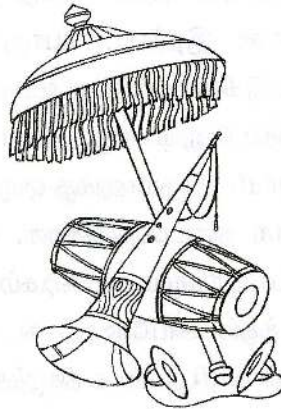

ஆலயங்களில் நிகழும் கிரியைகளில் பிரதிஷ்டை என்று அழைக்கப்படும் சும்பாபிஷேகக் கிரியை நீரோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. சும்பாபிஷேகம் என வழங்கும் பெயர் நீரின் சிறப்பினையே குறித்து நிற்கின்றது. இதனைக் குடமுழுக்கு திருமஞ்சனப் பெருவிழா எனவும் அழைப்பார், பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்றாகிய பூமியிலிருந்து பெறப்பட்ட கல் அல்லது உலோகம் ஆகியவற்றினால் சிற்பமரபுக்கேற்ப கலையெழிலுடன் உருவாக்கப்பட்ட திருவுருவத்தில் இறைவனை சாந்தித்தியம் கொள்ளச் செய்யும் பெருஞ்சாந்தியே பிரதிஷ்டையாகும். திருவுருவத்தில் தெய்வத்தை என்றென்றும் நிலைபெற்று விளங்க வேண்டும் என வேண்டி யாகசாலையில் அக்கினி மூலம் ஆகுதிகள் வழங்கிப் பூசிக்கப்பட்ட தெய்வாம்சம் கொண்ட புனித நீரால் திருவுருவத்தை நீராட்டுதல் இக்கிரியையின் முக்கிய நோக்கமாகும். வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமானது குறித்த திருவுருவத்தில் எழுந்தரளும் வரை யாகசாலையில் அத்தெய்வம் திருக்குடத்தில் உள்ள புனித நீரில் பூசிக்கப்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அட்ட மூர்த்தி அம்சத்தில் இறைவன் நீரின் அம்சமாகவுள்ளான். தீர்த்தச் சிறப்பு மிக்கநதிகளில் இருந்தும் பெறப்பட்ட புனிதநீர் இக்கும்பத்தில் சேர்க்கப்படுதல் சிறப்பம்சமாகும். மற்றும் மூலிகைகள் வாசனைத் திரவியங்கள் ஆகியவற்றுடன் கூடியதாக இக்குடத்தில் உள்ள புனித நீர் விளங்கும். யாகசாலையில் இக்கும்பம் பிரதான வேதிகையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அதன்முன் விளங்கும் ஓமகுண்டங்களில் உரிய ஆகுதிகளை மந்திரங்களை உச்சரித்து வழங்குதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சும்பவடிவில் விளங்கும் இறைவனுக்குப் பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகிய அக்கினி மூலம் வழிபாடு நிகழும். இதனைத் தொடர்ந்து சகல உபசாரங்களுடன் கூடிய விசேட

பூசைகள். வேத பாராயணம், திருமுறை பாராயணம். மங்கள வாத்தியங்களுடன் கூடிய நாதாஞ்சலி ஆகியவை இடம் பெறுவன புனிதநீருடன் கூடிய திருக்குடத்தை மங்கள வாத்தியங்கள் சகிதம் வீதி வலமாக எழுந்தருளச் செய்து திருக்கோயிலில் உள்ள விமானம், கோபுரம், பரிவாரக் கோயில்கள் மற்றும் மூர்த்திகள் ஆகியவற்றுக்குப் புனித நீரால் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்படுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இவ்வாறு திருக்கோயில் வழிபாடு புனித நீருடன் தொடங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் நித்திய வழிபாட்டிலும் நீருக்கத் முக்கியத்துவம் உண்டு. இறைவனுக்க நிகழும் மகாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம் பேணறவற்றிலும் நீரே முதன்மை பெறுகின்றது. நைமித்திகக் கிரியைகளாகிய ஸ்நபனாபிஷேகம், சங்கபிஷேகம் பொன்றவற்றிலும் நீர் சிறப்புப் பெறுகின்றது. அபிஷேகம் என்ற சொல் நீரினால் இறைவனது திருவுருவத்தை நன்றாக, நனைத்தல் என்ற பொருளைத் தரும் 'புனித நீராட்டுதல்' என இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். இறைவனுக்க வழங்கப்படுகின்ற பல்வேறு உபசாரங்களிலிஷேகம் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றது. சிவன் அபிஷேகப்பிரியன் ஆவான், சீதம்பரம் நடராசப் பெருமானுக்கு ஒரு வருடத்தில் ஆறு அபிஷேகங்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. மார்கழி மாதத்தில் ஆர்த்திராதிரசனத்தின் போது நிகழும் அபிஷேகம் ஆனிமாதம் உத்தர நட்சத்திரத்திலன்று நடக்கும் அபிஷேகம் நடராசருக்கு விசேடமானவை. இறைவனுக்குப் பக்தியூர்வமாக நிகழ்த்தப்படும் அபிஷேகம் வழிபடுவோனது உள்ளத்தில் மனநிறைவைத் தருவதாகும். பக்தியுணர்வுடன் இறைவனை வழிபட இந்நிகழ்ச்சி முன்னோடியாக அமைகின்றது. நாளாந்தமும் சிறப்பாகவும் இறைவனுக்கு நிகழும்

அபிஷேகத்தினால் தெய்வ சாந்நித்தியமும் புனதத்துவமும் இறைவனிடத்தே மிகும். சம்ஹார உற்சவங்கள், மகோற்சவங்கள் நடந்து முடித்தபின்னர், இறைவனுக்கு நிகழும் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் குறைகளை நீக்கி மீண்டும் தெய்வீகப் பொலிவை ஏற்படுத்தும். மகோற்சவத்தின் இறுதி நாளன்று நிகழும் தீர்த்தோற்சவம் நீரின் புனிதத்துவத்தை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. புனித வாரியில் இறைவன் தீர்த்தமாடும் கோலம் எமது உள்ளத்தைப் புனிதப்படுத்த, திருவருளை நல்வதாகும் தீர்த்தோற்சவம் இறைவனது அருள்னைக் குறிப்பதாகும், சிவபெருமானுக்குத் 'தீர்த்தன்' என்ற திருநாமம் வழங்குவதை மணிவாசகரின் வாக்கின் மூலம் உணரலாம். பிறவித்துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன் எனப்பாடுகின்றார். ஆலயங்களில் இறைவனது நித்திய அபிஷேகத்திற்கென உரிய நீரினைப் பெறுவதற்குப் புனிதமான கிணறு அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. தீர்த்தமாடுவதற்குத் தீர்த்தக்கேணி அமைக்கும் மரபும் உண்டு.

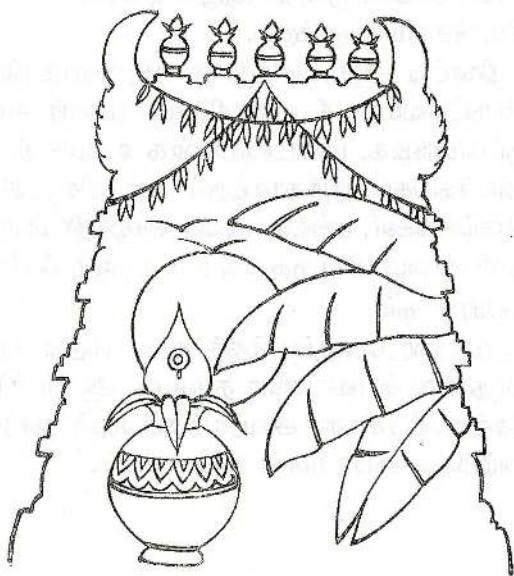

அன்னையைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.....

- அம்பிகையின் தலம் சிறக்க தொண்டாற்றிய, உழைத்த அன்பர்கள், அடியார்கள், சிற்பாசாரிகள், சிரமதானாதியார்கள் அனைவருக்கும்,
- கும்பாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம் சிறப்புற பக்திசிரத்தையுடன் செயற்பட்ட பிரதம குரு க.வீரபத்திர சர்மா அவர்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய சிவாச்சாரியர்களுக்கும்.
- வழிகாட்டி ஆசீர்வதித்து ஞானகுருவாக நிற்கும் அருட்கவியரசு சீ. வினாசித்தம்பி புலவர் அவர்கட்கும்,
- கும்பாபிஷேக, மண்டலாபிஷேக உபயகாரர் அவர்கட்கும், இக்காலத்தில் கலைநிகழ்ச்சிகள், பிரசங்கங்கள், மங்கள இசை நிகழ்த்தியோருக்கும், ஒலி, ஒளி அமைப்பாளருக்கும், நாடா நிழற் பிடிப்பாளர் அவர்கட்கும்
- இம்மலரை தொகுப்பாக்கித் தந்த பக்தன் சரசாலை மா.தாயகரன் (வவுனியா த.ம.ம.வி. ஆசிரியர்) செல்வி.வீ.சசிபனா அவர்கட்கும். மலர் நுகர்வோருக்கும் அம்பிகை அடியார்கள் யாவருக்கும்.

நன்றியறிதலுடன்
 ஞானதூர்க்காதேவியை அருள்புரிய வேண்டும்
 தர்மகர்த்தா
 சிவத்திரு.சி. நவரத்தினமும்-பாரியாரும்.

- காயம் -

